

අද්විතීයයන්

ඉස්ලාමය වෙත

(ප්‍රශ්න හා පිළිතුරු)

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة

- قامت جمعية الدعوة والإرشاد بالربوة بمراجعة وتصميم هذا الإصدار.
- تتيح الجمعية طباعة الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعده التغيير في النص.
- في حالة الطباعة يجب الالتزام بمعايير الجودة التي اعتمدها الجمعية.

 Telephone: +966114454900

 Fax: +966114970126

 P.O.BOX: 29465

 RIYADH: 11557

 ceo@rabwah.sa

 www.islamhouse.com

පෙරවදන

සියලු ප්‍රශංසා අල්ලාහ් සතුය. ශාන්තිය හා සමාදානය අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන්හටත් එතුමාණන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයින්, එතුමාණන්ගේ මිතුරන් හා එතුමාණන්ට උපකාර කළවුන්හටත් හිමිවේවා!

මෙය “අදේවවාදයෙන් ඉස්ලාමය වෙත” යන මෑයෙන් වූ කුඩා පොත් පිංචයකි. මෙම කුඩා පොත් පිංච “අදේව වාදයේ ස්වභාවය” ගැන මෙන් ම එහි ඇති ගැටළු පිළිබඳ ඉදිරිපත් කරන අතර ම සහජ විශ්වාසය හා බුද්ධිය සමඟ බැඳුණු සිද්ධාන්ත ඉදිරියේ අදේව වාදය නිශ්ක්‍රීය වන්නේ කෙසේදැ? යන්න ද, ඉදිරිපත් කරයි. තවද, ශුද්ධ මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම තහවුරු කරන ඇතැම් සාධක මෙම කුඩා පොත් පිංච ගෙන හැර පායි. කීර්තිමත් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් පිළිබඳව බුද්ධිමය වශයෙන් අපි හඳුනා ගනිමු. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “කිසිවක් නොමැතිව ඔවුහු මවනු ලැබුවෝ ද? එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?” (සූරා අත්-කුර් - 52:35)

බුද්ධිමය වශයෙන් සලකා බැලීමේ දී සම්භාවිතාවන් තුනක් පවතී. එයට සිව් වැනි සම්භාවිතාවක් නැත:

පළමුවැන්න: මැවුම්කරුවකුගෙන් තොරව අප මවනු ලැබීම (කිසිවක් නොමැතිව ඔවුහු මවනු ලැබුවෝ ද) එය විය නො හැක්කකි. මන්ද, මැවුම්කරුවකු නොමැතිව අප මවනු ලබන්නේ කෙසේ ද?

දෙවැන්න: අප විසින් ම අපව මවා ගැනීමයි. (එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?) මෙය ද සිදුවිය නො හැකි කරුණකි. මන්ද, මා මවනු ලබන්නට පෙර මා විසින් මා මැවිය හැක්කේ කෙසේ ද?

එහෙයින්, බුද්ධිමය වශයෙන් තුන් වැනි සම්භාවිතාව ඉතිරිව පවතී. මෙම ශුද්ධ වූ වැකිය ඒ ගැන නිහඬය. එය ප්‍රත්‍යක්ෂයයි. එනම්, සැබැවින් ම අප මැවූ මැවුම් කරුවකු සිටින වගයි.

කීර්තිමත් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් පිළිබඳව බුද්ධිය මගින් අපි හඳුනා ගනිමු. එමෙන් ම සහජ ධර්මතාව තුළින් අපි අල්ලාහ්ව හඳුනා ගනිමු. විශ්වය මැවීමට හෝ බැක්ටීරියා හා මිනිසා නිර්මාණය කිරීමට හෝ පවතින ස්වරූපයෙන් මිනිස් ශරීරයේ ක්‍රියාකාරිත්වය සකස් කිරීමට හෝ පරමාණුවේ සිට මන්දාකිණිය දක්වා මැවීම් නිර්මාණය කිරීමට හෝ පිළිම හා ස්වභාව ධර්මයාට කිසිදු බලයක් නොමැති බව අපගේ සහජ ධර්මතාව තුළින් අපි වටහා ගනිමු.

දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් නමදින පිළිම හා අදේව වාදියා විශ්වාස කරන ස්වභාව ධර්මය යන දෙක ම එහි මැවුම්කරුගේ අවශ්‍යතාව අපේක්ෂා කරයි. එම පිළිමවලට හෝ ස්වභාව ධර්මයාට හෝ කිසිවක් සතු නො වන්නේය. තමන් තුළ ඇති හෝමෝන මෙතරම් විශ්මයජනක ලෙස නියාමනය කිරීමට ඒවාට නො හැකිය. සෑම සජීවී ජෛවයකට ම මිලියන ගණනක තොරතුරු ඇතුළත් ජාන කේතය දැමීමට ඒවාට බලයක් නැත. එමෙන් ම කිසියම් දෙයක් ඇති කිරීමට හෝ ඒවා විසින් තමන් බිහි කිරීමට පවා ඒවාට බලයක් නැත.

මේ ආශ්චර්යයන් සහිත මේ ලෝකයේ නිර්මාතෘ මහා මැවුම්කරු, සර්වඥානී, සර්වබලධාරී, සර්ව ප්‍රඥාවන්ත සුවිශුද්ධයාණන්ය. අදේවවාදීන්ගේ සැකයන් සහ මැවුම්කරුගේ තාර්කික සහ සහජ පැවැත්ම පිළිබඳ සාක්ෂි බොරු කිරීමට ඔවුන් දරන උත්සාහයන්, මෙම පොත් පිටුව තව දුරටත් සාකච්ඡා කරයි.

ඔවුන්ගේ වඩාත් ප්‍රසිද්ධ ව්‍යාජ තර්කයක් නම් “විශ්වයේ මතු වීමේ අහඹු සිදුවීමකි” යැයි පැවසීමයි. මෙයට හේතුව ඔවුන් විභවයන්ගේ මූලාරම්භය තේරුම් නො ගැනීම හෝ නො සලකා හැරීමයි. මක්නිසාද යත්, අහම්බෙන් සිදුවීම යන්නට වෙන් කළ නො හැකි කොන්දේසි දෙකක් පවතින බැවිනි. ඒවා නම්: කාලය හා ස්ථානයයි.

අහඹු සිදුවීමකට, එහි බලපෑම් ඇති කරන සිද්ධිදාමයන් ක්‍රියාත්මක වන කාලයක් අවශ්‍ය වේ. එමෙන් ම එහි බලපෑම ඇති කිරීම සඳහා ස්ථානීය වශයෙන් භෞතික පැවැත්මක් අවශ්‍ය වේ. කාලය හා ස්ථානය නොමැති ශුන්‍යයෙන් අපගේ විශ්වය පැමිණි හේතුවෙන්, විශ්වය නිර්මාණය කිරීමේ දී අහම්බයට භූමිකාවක් ඇතැයි කියන්නේ කෙසේ ද? එනිසා “අහම්බෙන් සිදුවූවක්” යන සංකල්පය ද, අවලංගු වේ.

අනතුරුව මෙම පොත් පිටවය, ආගමේ පැවැත්මේ අවශ්‍යතාව, ආගමේ අරුත සහ සර්වලෝකයන්හි පරමාධිපතිට යටත් වී උන්වහන්සේට කීකරු වීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳ තාර්කික සාක්ෂි කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරයි. දෙවිදා අල්ලාහ්ට යටත් වීම සහ කීකරු වීම; එයයි ආගමේ යථාර්ථය වනුයේ. ඔබ අල්ලාහ්ට යටත් පහත් වන්න. ඔබේ මැවුම්කරු, සැපයුම්කරු, සියලු ආශීර්වාද, අනුග්‍රහය සහ මඟ පෙන්වීම් ලබා දෙන්නාට නැමදුම් කරන්න.

නමස්කාර කිරීම අල්ලාහ් තම ගැත්තන් මත නියම කර ඇති වගකීමකි. සැබැවින් ම සුවිශුද්ධියාණන් වන ඔහු අප මවා, ජීවය ලබා දී, පෝෂණය කොට, අපට මඟ පෙන්වා, අප අතරින් කවරෙකු වඩාත් දැහැමිව කටයුතු කරන්නේ දැයි අප පරීක්ෂා කරනු පිණිස, අප වෙත ඔහුගේ දූතවරන් ඔහු එවවේය. එහෙයින් ඔහුට නැමදුම් කිරීම, අප වෙත පැවරුණු අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කළ යුතු වගකීම වන්නේය. “ඔහු වනාහි

මරණය සහ ජීවය මැව්වේ ය. නුඹලා අතරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් වඩාත් දැහැමි දැයි ඔහු නුඹලා ව පරීක්ෂා කරනු පිණිසය. තවද, ඔහු සර්ව බලධාරිය. අතික්ෂමාශීලීය.” (67:2 සූරා අල් මුල්ක්)

අනතුරුව මෙම පොත් පිංච ර්ලඟ අදියරයේ දී ඉස්ලාමයේ නිරවද්‍යතාව පිළිබඳව හා එය හැර වෙනත් දහමක් අල්ලාහ් විසින් පිළිගන්නේ නැතැයි යන යථාර්ථය පැහැදිලි කරන ඇතැම් සාධක ඉදිරිපත් කරයි.

“කවරෙකු ඉස්ලාමය හැර වෙනත් දහමක් සොයන්නේ ද, එවිට ඔහුගෙන් කිසිවක් පිළිගනු නො ලබන්නේ මය. තවද, ඔහු මතු ලොවෙහි අලාහ වන්නෙයින් අතරින් කෙනෙකි.” (3:85 සූරා ආලු ඉම්රාන්) සියලු ම

නබිවරුන්ට හා දහම් දූතවරුන් සමඟ අල්ලාහ් එවූ ධර්මය ඉස්ලාමයයි. ඉස්ලාමයේ ප්‍රධාන ලක්ෂණ: එහි අල්ලාහ්ට යටහත් පහත් වීම හා ඔහුට පමණක් නැමදුම් කිරීම ඇතුළත් වේ. එමෙන් ම ඉස්ලාමය යනු අල්ලාහ්ට යටත්වීම දිරි ගන්වන පූර්ණ ආගමික පිළිවෙතකි. එය අල්ලාහ්ව ඒකීයකරණය කිරීම සඳහා ඇරයුම් කරන එක ම දහමයි.

තවහීද් හෙවත් මෙම ඒකදේව වාදය සියලු ම නබිවරුන් හට පැමිණි ප්‍රතිපත්තියයි. නබිවරුන්ගේ පිළිවෙත් වෙනස් වුව ද, ඔවුහු සියලු දෙනා ම ඒකදේවවාදය මත පදනම්ව කටයුතු කළෝය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “(නබිවරය!)නියත වශයෙන් ම මා හැර වෙනත්

දෙවියකු නො මැත. එහෙයින් නුඹලා මට ම වන්දනාමානය කරනු’ යැයි ඔහු වෙත දේව පණිවිඩ දන්වා සිටීමෙන් මිස නුඹට පෙර කිසිදු ධර්ම දූතයකු අපි නො එව්වෙමු.” (21:25 සූරා අල්-අන්බියා)

ඉස්ලාම් දහම හැර ඒකදේව වාදය මත පදනම් වූ වෙනත් දහමක් මෙම මිනිකත මත ඉතිරිව නැත. වෙනත් පිළිවෙත් හා බැඳුණු සෑම අයකු ම අඩුවෙන් හෝ වැඩියෙන් හෝ වේවා, ෂීර්ක් හෙවත් දේවත්වයට

ආදේශය කරන තත්වයක සිටී. ඒක දේව විශ්වාසය දේශනා කළ නබිවරුන් මිය ගිය පසු ව, එම ජනයා ඒක දේවවාදය අත හැර, මිය ගිය තම නබිවරයාට නැමදුම් කිරීමෙන්, කාලයත් සමඟ ම බහු දේවිවරුන් නමදීමින් බහු දේවවාදය පිළිපදින්නට ගත්හ. නබිවරුන් දේශනා කළ නිර්මල ඒකදේවත්වය අද ඉස්ලාමිහි හැර අන් කිසිදු දහමක ඉතිරි ව නැත. අවසානයේ මිනිසෙක් මුස්ලිම්වරයකු බවට පත් වන්නේ කෙසේ ද? යන්නත් ඉස්ලාමයේ අර්ථය විවරණය හා එහි අවශ්‍යතාව පැහැදිලි කරමින් මෙම පොත් පිංව අවසන් වේ.

**සෑම මිනිසෙකුගේ ම මනස තුළ දෝලනය
වෙමින් පවතින සියලු ම ප්‍රශ්ණවලට ඉස්ලාමය
පිළිතුරු සපයයි:**

අප පැමිණියේ කොතැනින් ද? මෙම විශ්වයේ අපි සිටින්නේ ඇයි? අප යන්නේ කොයිබට ද?

ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනයේ එක් පාඨයක මේ සෑම එකක් පිළිබඳ ඉස්ලාමය පිළිතුරු දී ඇත. අපගේ ශුද්ධ වූ පරමාධිපතියාණන් මෙසේ පවසයි: “ආ මැවූ ඔහුට මා ගැනිකම් නො කර සිටීමට මට කුමක්වී ද? තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” (36:22) සූරා යාසින්. ඔබ කොතැනක සිට පැමිණියෙහි ද? අල්ලාහ් මා මැව්වේය. (ඔහු මා බිහි කළේය.) මා යන්නේ කොයිබට ද? මා කළ ක්‍රියාවන් සඳහා විනිශ්චය කරනු ලබනු පිණිස මතුවට මම අල්ලාහ් වෙත යමි. “තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” මෙලොවට මම පැමිණියේ කුමක් නිසාවෙන් ද? දෙවිදාණෝට නැමදුම් කිරීම පිණිසත්, මා පරීක්ෂණයට භාජනය වනු පිණිසත්ය. මා අල්ලාහ්ට නැමදුම් කළ යුත්තේ ඇයි? මා මැවූ අල්ලාහ්ට මා නැමදීම සහජයෙන් සිදුවන්නකි. මෙම සහජ බැඳීම ගැත්තා අතර හා ඔහුගේ පරමාධිපති අතර පවතින්නකි. එනම් ගැත්තා ඔහුගේ පරමාධිපතියාණන් ඔහුගේ මැවුම්කරුවාණන් නැමදීමය. “මා මැවූ ඔහුට මා ගැනිකම් නො කර සිටීමට මට කුමක්වී ද? “මිනිසා ප්‍රහේලිකාවක් බවට පත් කරගෙන ඇති මෙම අතිවැදගත් ප්‍රශ්ණ තුනට පිළිතුරු එකට ගොනු කර එක ම පාඨයකින් ඉදිරිපත් කර ඇත. “මා මැවූ ඔහුට මා ගැනිකම් නො කර

සිවීමට මට කුමක්වී ද? තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” (36:22 සූරා යාසින්)

ඉස්ලාමය යනු අල්ලාහ් ලොවට නීතිගත කළ පිළිවෙතයි. ඉස්ලාමය යන්නෙන් අහදස් කරන්නේ, ගැත්තා තම ආත්මය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යටත් කිරීම, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් පහත් වීම, අවනත වීම තුළින් අල්ලාහ්ට කීකරු වීම, තම මැවුම්කරුවාණන් හා භාරකරුවාණන් වූ ඔහුට එකඟ වීමය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “තවද, කවරෙකු දැහැමියකු ව සිට තම මුහුණ අල්ලාහ් වෙතට යටහත් කරන්නේ ද, එවිට සැබැවින් ම ඔහු බලවත් බැඳියාවක් තදින් ග්‍රහණය කර ගත්තේය. තවද, සියලු කරුණුවල අවසානය අල්ලාහ් වෙතය.” (31:22 සූරා ලුක්මාන්)

ඉස්ලාම් යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ, ඔබේ ජීවිතයේ සෑම කුඩා හා විශාල දෙයක දී ම දෙවිඳා අල්ලාහ්ට යටහත්පහත්භාවය පෙන්වීමයි. සර්වබලධාරී අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “සැබැවින් ම මාගේ සලාතය, මාගේ පුද පූජා ක්‍රියාවන්, මාගේ ජීවය සහ මාගේ මරණය ලෝකයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් වෙනුවෙනි.” (6:162) “ඔහුට සමාන කිසිවකු නො මැත. තවද, මේ ලෙසය මම නියෝග කරනු ලද්දේමි. තවද, මම මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් පළමු වැන්නා වෙමි.” (6:163 සූරා අල්-අන්ආම්) මාගේ සලාතය, මාගේ නැමදුම, මාගේ ජීවය, මාගේ මරණය ලෝකයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් වෙනුවෙනි: එනම් සෑම කටයුත්තක් ම මම අල්ලාහ් වෙනුවෙන් සිදු කරමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් නැමදුම් ඉටු කරමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මාගේ දෙමව්පියන්ට කීකරු වෙමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මිනිසාට වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් වන අයුරින්

හදාරම්, මෙනෙහි කරමි. අල්ලාහ් කවර කරුණක් මට අණ කර ඇත්තේ ද, එය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහි හෙට දින වඩාත් බලවත් අයකු වන පරිදි මම නින්දට යමි. එය සෑම කටයුත්තකදීම අල්ලාහ්ට කෙරෙන ගැතිභාවයයි. මෙය අල්ලාහ්ට අවනත වීමේ සළකුණු හා සංඛේත අතරින් වඩාත් වැදගත් ම කරුණ වේ.

දැනුමේ සාගින්න... අප අවධානයට අදාල වන වැදගත් ම කරුණ දැන ගැනීමේ සාගින්න, එය ඉස්ලාමයෙන් මිස නිවෙන්නේ නැත. සැබැවින් ම තමන් ඉපදුණේ මිය යන්නට පමණක් බව දන්නා මිනිසා අදේවවාදය සපයන දැනුමෙන් සෑහීමට පත් වන්නේ නැත. මෙම පොත් පිටව අදේවවාදයේ ගැටළුවල විද්‍යාත්මක හා මානසික කොටස් සඳහා උදාහරණ ඉදිරිපත් කරයි. එමෙන් ම ඉස්ලාමයේ වලංගු භාවය පිළිබඳව ද, සමහර සාක්ෂි ඉදිරිපත් කරයි. එවා ප්‍රශ්න හා පිළිතුරු යන ක්‍රමයෙන් මෙහි දැක්වේ. දෙවිදා අල්ලාහ්ගේ ආශිර්වාදයෙන් අපි දැන් එය ආරම්භ කරමු.

1- අදේවවාදය යන්නෙහි තේරුම කුමක් ද?

පිළිතුර: අදේවවාදය යනු: කිසියම් අදාශ්‍යමාන බලයක් කෙරෙහි විශ්වාසය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි. අදේවවාදියා මැවුම්කරුවෙක් සිටිනා බව, දූතත්වය (දිවැසිවරු) හා (මරණයෙන් පසුව) යළි නැගිටුවනු ලැබීම ප්‍රතික්ෂේප කරයි.

2- අදේවවාදයට ඔබ චෝදනා කරන කරුණු මොනවා ද?

පිළිතුර: අදේවවාදයට ආගමික විශ්වාසයට වඩා ඉහළ විශ්වාසයක් අවශ්‍ය වේ. නමුත් එය අපගේ ම ඇසින්, බුද්ධිමය ප්‍රමුඛතා සහ නෛතික සාක්ෂි මගින් අපි නිරීක්ෂණය කරන සහජ සහ නිශ්චිත ප්‍රත්‍යක්ෂ මත පදනම් වූ ආගමික විශ්වාසයට ප්‍රතිවිරුද්ධව, මිත්‍යා උපකල්පන සහ ව්‍යාජ පරිකල්පන (fantasy) මත පදනම් වූ විශ්වාසයකි. ඒ අනුව, ඔබ අදේවවාදියෙකු වන තරමට පහත සඳහන් කරුණු සිතන්නට ඉඩ පාදයි.

(අ) නැති දෙයක් නැති දෙයකට සම්මිශ්‍රණය වී, එය ආශ්චර්යමත්, අතිවිශිෂ්ට විශ්වයක් බවට පත් වීම. එය ඉතාමත් නිවැරදි ක්‍රමාංකනය සහ තීරනාත්මක සීමාවන් සමඟ විය හැකි පරිදි විශ්මය ජනක වී ඇත.

(ආ) අහම්බෙන් සිදුවූ තීරණාත්මක සීමාවන් සහ භෞතික නියතයන් තුළින් විශ්වය බිහිවීම. අහම්බයේ කොන්දේසි දෙක

අවකාශය සහ කාලය වන අතර විශ්වය බිහි වී ඇත්තේ ද, අවකාශය හා කාලය තුළිනි. එබැවින් එය අහම්බයකින් සිදු වූවක් නො වේ.

(ඇ) අහඹු භාවය සහ පෘථිවියේ පළමු පරිසර පද්ධතිය ජීවය ඇති කර බැක්ටීරියා සහ මිනිසුන් නිර්මාණය කර ඇත. මිනිස් බුද්ධිය දැන් එහි ශක්තියේ උච්චතම ස්ථානයේ පවතින අතර එයට සරල ජීව ස්වරූපයන් පවා නිපදවිය නො හැකිය.

(ඈ) අපි නිවැරදි යැයි පිළිගන්නා සියලු ම සදාචාරාත්මක සාරධර්ම බොහොමයක්, භෞතිකවාදයට සම්පූර්ණයෙන් ම විරුද්ධ දිශාවට ගමන් කරයි. මූලික සදාචාරයන් භෞතික වශයෙන් බරක් සහ ලෞකික යහපත මට්ටමින් අලාභයක් පෙන්නුම් කරයි. ඒවා භෞතිකත්වයේ සහ ඒවායෙහි විපාකය වේ. අදේවවාදය තුළ ඔබේ ආරම්භය පිහිටන පිණිස මෙවැනි බුද්ධියට නොගැලපෙන දෑ විශ්වාස කිරීමට ඔබට සිදුවනු ඇත.

(ඉ) අදේවවාදය තුළ පෘථිවියේ සියලු ම මිනිසුන් විනාශ කිරීම වළක්වන බුද්ධිමත් හෝ ලෞකික අධිකාරියක් දක්නට නො මැත.

ඇත්ත වශයෙන් ම, භෞතික ලෝකය හරි වැරද්ද හඳුනන්නේ නැත. එබැවින්, පෘථිවියේ සියලු මිනිසුන්ගේ විනාශ කිරීම හා ඔවුන් ජීවත් කරවීම අතර, අදේවවාදී සංකල්පය කිසිදු වෙනසක් නො දකී. අදේවවාදය ද, විශ්වාසය මත පදනම් වූවකි. නමුත් එය දැනුම, සම්ප්‍රේෂණය, බුද්ධිමය හෝ සදාචාරාත්මක බලපෑමක් නොමැති විශ්වාසයකි.

3- මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම පෙන්වා දෙන සාධක මොනවා ද?

පිළිතුර: ඒ සඳහා සාධක බොහෝමයක් තිබුණ ද, සාධක දෙකක් සමඟ අපි සීමා කර ගන්නෙමු.

- 1- මැවුම් කරුවෙකුගේ පැවැත්ම පෙන්වා දෙන සාධකය.
- 2- රැකවරණය සහ පරිපූර්ණත්වය පෙන්වා දෙන සාධකය.

පැවැත්ම පෙන්වා දෙන සාධකය යන්නෙහි අර්ථය කුමක් ද?

පිළිතුර: පැවැත්ම පෙන්වා දෙන සාධක යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ: සැබැවින් ම සෑම දෙයක් ම බිහි කරනු ලැබූ දෑය. එනම් ඒවා නො තිබූ ශුන්‍ය තත්වයෙන් පසු ඇති කරනු ලැබූ දෑය. එසේ නම් ඒවාට නිමැවුම් කරුවකු සිටිය යුතුය. එනම් බිහි කළ තැනැත්තෙකි.

ඒ අනුව, ශුද්ධ වූ මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම පෙන්වා දෙන අසීමිත සාධක අප සතුව තිබේ. විශ්වයේ ඇති සෑම පරමාණුවක් ම මැවීමේ සාක්ෂි වේ. එසේ නම් බිහිව ඇති සෑම දෙයක් ම පැවැත්ම සනාථ කරනු ඇත. එය මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම සහතික කරන්නකි. තවද, ඔබ පැවැත්ම දෙස බැලුවහොත්, එය අහම්බෙන් සිදුවන සහ වෙනස්වන සහ ස්ථිර හෝ සදාකාලික නො වන බව ඔබට පැහැදිලි වේ. එබැවින් එය ස්වයංපෝෂිත නො වන අතර, මෙය ඔබට මැවුම්කරුවෙකු සිටින බව ඔබේ මනසෙහි සහතික කරයි. එබැවින් විශ්වය දෙස බැලීමෙන් ඔබේ ඇස් විශ්වයේ මැවුම්කරු දෙසට යොමු වේ. මේ හේතුවෙන්, විශ්වය දෙස හා අප අවට පවතින වස්තූන් දෙස බලන මෙන් වූ අල්කුර්ආනයේ

පාඨ බොහෝමයක් ඇත. “අහස්හි හා මහපොළොවේ කුමක් ඇත්තේ දැයි නුඹලා සිතා බලනු. විශ්වාස නො කරන ජනයාට, සංඥාවන් හා අවවාදයන් ප්‍රයෝජනවත් නො වනු ඇතැයි (නබි මුහම්මද්!) නුඹ පවසනු.” (10:101. සූරා යුනුස්)

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “ඔවුහු තමන් ගැන කල්පනා නො කළෙහු ද? අහස් හා මහපොළොව ද, ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද, යුක්තියෙන් හා නියමිත කාල නිර්ණයකට අනුව මිස අල්ලාහ් මැව්වේ නැත. තවද, ජනයා අතරින් බහුතරයක් දෙනා ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගේ හමුව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ වෙති.” (30:8 සූරා අර්-රූම්)

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “අහස්හි හා මිනිතලයේ ආධිපත්‍යයෙහි ද? යම් දෙයකින් අල්ලාහ් මවා ඇති දෑ ගැන ද, බලන්නෝ නැද්ද?” (7:185 සූරා අල්-අරුෆ්) බිහි කරනු ලැබ ඇති සෑම දෙයක් ම බිහි කරන්නෙකු සිටින බව සෘජුව ම පෙන්වා දෙයි!

රැකවරණය සහ පරිපූර්ණත්වය පෙන්වා දෙන සාධකය යන්නෙහි තේරුම කුමක් ද?

රැකවරණය සහ පරිපූර්ණත්වය පෙන්වා දෙන සාධකය යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ: සැබැවින් ම පරමාණුවක ව්‍යුහයන් සෑදෙන කුඩා ම නිරීක්ෂිත ද්‍රව්‍යය වන ක්වාර්ක් (quark) සිට මන්දාකිණි දක්වා පවතින සෑම දෙයකට ම ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණතා මට්ටමක් තිබේ. එනම්, එය විශේෂිත කාර්යයක් සහ නිශ්චිත කාර්යයක් ඉටු කරයි. එමෙන් ම ස්වභාවධර්මයේ ඇති සෑම ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණතාවක් ම හුදු පැවැත්මේ අතිරික්ත පිළිවෙලයි. පැවැත්මට පිළිවෙලක් ඇත. පවතින දෙය තුළ

ඇති සංකීර්ණත්වය හුදු පැවැත්මේ අතිරික්ත පිළිවෙලකි. ඔබ වටා ඇති සෑම දෙයක් ම නිශ්චිත කාර්යයක් ඉටු කිරීමට සැලසුම් කර ඇත. එබැවින් ඔබ වටා ඇති සෑම දෙයක් ම ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණත්වය දරයි. ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණත්වය යනු නිමැවුමේ සහ බිහි කිරීමේ සාක්ෂියයි. එසේ නම් බිහි කරන්නෙකු සිටිය යුතුය. ඊට උදාහරණයක් නම් “විදුලි බල්බයකි”: මෙය ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණතාව නිරූපණය කරයි.

විදුලි බල්බය සමන්විත වන්නේ:

- 1- සුත්‍රිකාව (ෆිලමන්ට් එක)
- 2- සුත්‍රිකාවට විදුලිය සන්නයනය කරන ඊයම් කම්බිය.
- 3- සුත්‍රිකාව ආරක්ෂා කරන; එය සමඟ හෝ විදුලිය සමඟ හෝ ක්‍රියාකාරී නො වන නිෂ්ක්‍රීය වායුව.
- 4- වාතය ඇතුළුවීම හෝ නිෂ්ක්‍රීය වායුව පිටවීම වළක්වාලන වීදුරු ආවරණය. එය නො තිබේ නම් සුත්‍රිකාව පිලිස්සී යනු ඇත.
- 5- විදුලි බල්බයේ අඩිය: මෙය පාදයට(හෝල්ඩරයට) බල්බය සම්බන්ධ කර, විදුලි ධාරා ගමන් කිරීම සඳහා මාර්ගය පාදා දෙයි.

මෙහිදී, විදුලි බල්බය සරල කළ නො හැකි සංකීර්ණ පද්ධතියක් වන අතර, ඊට පරව එම විචිත්‍රවත් නිර්මාණයට ඵලදායීවන මූලික බුද්ධිමය සාධක ද, පවතී. විදුලි බල්බයේ විචිත්‍රවත් නිර්මාණය ප්‍රතික්ෂේප කරන හෝ එය අහම්බෙන් මතු වූවා යැයි තර්ක කරන පුද්ගලයා ඒ සඳහා සාක්ෂි හා සාධක ඉදිරිපත් කළ යුතුය. බල්බය සෑදූ තැනැත්තා විදුලියේ අරුත, එහි මාර්ග, බල්බයේ ප්‍රයෝජනය සහ සුත්‍රිකාවේ සංවේදීතාව මැනවින් දනී. එබැවින් බල්බය පැවතීම, එයට දක්ෂ නිෂ්පාදකයෙකු සිටින බවට සෘජු ඇඟවීමක් මිස අහඹු සිදුවීමක් නො වේ. එයට වඩා

හැඩයෙන්, සම්පූර්ණයෙන් ම වෙනස් විදුලි බලබ ඇති නිසා එය අහඹුවක් යැයි පවසා සිටීම සුදුසු නැත. තාර්කික බුද්ධිමය තර්කනය තුළින් ම මිනිසෙකු වැනි ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණ දෙයකට එය මැවුම් කළ මැවුම්කරුවෙකු සිටින බව අපට පෙනී යයි. විදුලි බලබය සංරචක (කොටස්) 5 කින් සමන්විත වේ. මිනිසාගේ සෑම සෛලයකම එහි සංරචක බිලියන 4 කින් සමන්විත වේ.

සංරචක බිලියන 4 ක් ජීවියෙකුගේ කාර්යයන් සෑදී ඇත, එය: ජාන කේතය, ජෙනෝමය හෝ DNA, යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම සංරචක ඔබේ එක් එක් සෛලවල න්‍යෂ්ටිය තුළ පිහිටා ඇත.

විදුලි බලබයේ සංරචක 5 ට නිෂ්පාදකයෙකු ඇති බවත් ඔබට නිර්මාණකරුවකු නොමැති බවත් ඔබ සිතන්නේ නම්, මෙය ඔබේ ගැටලුවයි. **“කිසිවක් නොමැතිව ඔවුහු මවනු ලැබුවෝ ද, එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?”** (52:35 සූරා අත්-තුර්)

ඔබ වටා ඇති සෑම දෙයක් ම සංකීර්ණ වන අතර ස්වභාවධර්මයේ හෝ පරමාණුවල හෝ ග්‍රහලෝකවල හෝ ඔබේ ශරීරය තුළ හෝ ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණතාවකින් තොරව කිසිවක් නොමැත. සෑම පරමාණුවක ම සහ සෑම අංශුවක ම ක්‍රියාකාරී සංකීර්ණත්වය සහ ක්‍රියාකාරීත්වය විශ්වයේ ඇති සෑම දෙයක ම පවතී. උත්තරීතර අල්ලාන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: **“නියත වශයෙන් ම (අල්ලාන් විසින්) අහස් හා මහපොළොව මැවීමෙහි ද, රාත්‍රිය හා දහවල මාරුවෙහි ද, ජනයාට ප්‍රයෝජනවත් දෑ රැගෙන මුහුදෙහි ගමන් කරන නැව්හි ද, අහසින් ජලය පහළ කර මහපොළොව මිය ගිය පසුව එය එමඟින් ජීවමාන කොට එහි සෑම සත්වයෙකු ම ව්‍යාප්ත කිරීමෙහි ද, සුළං හැමීමෙහි ද, අහස හා මහපොළොව අතර**

වසඟ කරනු ලැබූ වලාවන්හි ද, අවබෝධ කරන ජනයාට සාධක ඇත.”
(2:164. සූරා අල් බකරා)

මේ පිළිබඳ පෙන්වා දෙන අල් කූර්ආන් පාඨ බොහෝමයක් ඇත.

“බුද්ධිමත් අය හැර වෙනත් කිසිවෙක් මෙනෙහි කරන්නේ නැත.” (3:7 සූරා ආලු ඉම්රාන්.) යමෙක් තම බුද්ධිය භාවිත කර; පැවැත්ම (මැවීමේ සාක්ෂි) දෙස බලා, මවන ලද ජීවිතයේ නිරවද්‍යතාව සහ ක්‍රියාකාරිත්වය (සැලකිල්ල සහ පරිපූර්ණත්වය පිළිබඳ සාක්ෂි) සලකා බලන්නේ නම් බුද්ධිමය වශයෙන්, මැවුම්කරුගේ පැවැත්මේ සාධකවල වලංගු භාවය පදනම් කර ගනිමින් මැවුම්කරුගේ වලංගුභාවය නියත වශයෙන් ම ඔහු පිළිගනු ඇත.

4-මිනිසුන් සහ අනෙකුත් ජීවීන් ඉතා සරල මූල ජීවීන්ගෙන් (ප්‍රෝටෝ ජීවීන්ගෙන්) පැමිණිය හැකි නො වේ ද?

පිළිතුර: මෙහි ගැටළු දෙකක් පවතී:

පළමු ගැටළුව: 'මිනිසා ප්‍රාථමික ජීවීන්ගෙන් පැමිණියේය' යන මෙම දැවැන්ත උපකල්පිත පිම්මට අමතරව, එක් ජීව වර්ගයක් තවත් වර්ගයකට සම්ප්‍රේෂණය කිරීම පිළිබඳ තනි නිරීක්ෂණ සාක්ෂි නොමැති වීම. අදේවවාදියෙකු කිසිදු සෘජු සාක්ෂියකින් තොර ව මෙම උපකල්පනය විශ්වාස කර තාර්කික ආගමික සාධක අපි උපයෝගී කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ කෙසේ ද?

දෙවන ගැටළුව: Minimum gene set concept (අවම ජාන කට්ටල සංකල්පය) අනුව කිසිම ජීවියෙකු, කොතරම් සරල වුවත්, ජාන 200කට අඩුවෙන් පැවතිය නො හැකිය. තවද, අවම ජාන සංඛ්‍යාව වන්නේ: කිසිදු ජීවියෙකුට නො නැසී පැවතිය හැකි අවම ජාන ප්‍රමාණයයි. එනම්, සංඛ්‍යාව අවම ප්‍රමාණයට වඩා එකකින් හෝ අඩු වුවහොත් කිසිදු ජීවී ජීවියෙකු මෙහි කිසිවිටෙක පවතින්නේ නැත.

ජානයක් යනු තොරතුරු කේතනය කරන ජාන කේත විශාල සංඛ්‍යාවක් අඩංගු තොරතුරු පටයකි. මෙහි ජීවය සඳහා අවශ්‍ය අවම ජාන සංඛ්‍යාවක් ඇති බැවින්, මෙම ජාන සමූහය ශක්තිය සඳහා කේතනය කරයි. ඊට හේතුව ශක්තියෙන් තොර ව ජීවියෙකුට ජීවයක් නොමැති බැවිනි. එමෙන් ම ආහාර සඳහා වෙනත් ජාන කේත ඇති අතර

ප්‍රජනනය සඳහා ද, තවත් ජාන කේත ඇත. ජීවිතයේ මූලික කාර්යයන් සඳහා ද, කේතනය කරන වෙනත් කේත ද, ඇත.

ජීවයට අවශ්‍ය අවම ජාන සංඛ්‍යාව ගණනය කර එය ජාන දෙසීයකට අඩු නො විය යුතු බව විද්‍යාඥයන් තීරණය කර ඇත.

ජීවයට අවශ්‍ය අවම ජාන සංඛ්‍යාව ජාන තුන්සිය අසූ දෙකකට නො අඩු යුතු බව Craig Venter නම් ආයතනය නිගමනය කර ඇත. (Craig Venter Institute (JCVI) විසින් Global transposon mutagenesis හරහා *M. genitalium* හි සියලු ම අත්‍යවශ්‍ය ජාන සොයා ගැනීමට අධ්‍යයනයක් සිදු කරන ලදී. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ප්‍රෝටීන් කේතීකරණ ජාන 482 න් 382 ක් අත්‍යවශ්‍ය බව ඔවුහු සොයා ගත්හ.)

පෘථිවියේ වඩාත් ම සියුම් ජීවිය වන මයිකොප්ලාස්මා (*Mycoplasma*) හි ජාන 468 ක් ඇති බව විද්‍යාඥයින් සොයාගෙන ඇත. එය හුදෙක් පදාර්ථයක් නම් සහ ලෝකය භෞතික පද්ධතියක් පමණක් නම්, අපට හයිඩ්‍රජන් සිට මිනිසා වෙත යාමට අවශ්‍ය වූ විටෙක, අපි ශුන්‍ය ජානයෙන් ආරම්භ කළ යුතු වේ. කෙසේ වෙතත් විද්‍යාව අපට පවසන්නේ ශුන්‍ය ජාන, එක් ජානයක් හෝ ජාන සියයක් වැනි දෙයක් නොමැති බවයි. අවම වශයෙන් අපට දැවැන්ත තොරතුරු සමූහයක් අවශ්‍ය බව විද්‍යාව පවසයි. එසේ නොවුවහොත් ජීවියා ආරම්භයේ සිට ම කිසිසේත් බිහි වන්නේ නැත. ස්වභාවධර්මයේ ප්‍රාථමික ලෙස කිසිවක් නැත, නමුත් සෑම පද්ධතියක් ම ස්වාධීන විස්මයකින් ආරම්භ විය. ජීවීන් පෙනී සිටීමට පෙර, ඔවුන් සංකේතනය කරන තොරතුරු පද්ධතිය තුළ විස්මය පවතිනු ඇත. මෙම විස්මය අදේවවාදය හමුවේ

බාධාවක් ලෙසින් හා දිව්‍යමය මැවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ඉදිරියේ බාධාවක් ලෙසින් සෑම විට ම පවතිනු ඇත. නිශ්චිත වැදගත් කාර්යයන් නිෂ්පාදනය කිරීමට විශේෂිත වූ තොරතුරු (ඔබේ එක් එක් සෛලවල න්‍යෂ්ටිය තුළ අඩංගු තොරතුරු) කොටස් බිලියන 4ක් ඉදිරියේ ඔබ සිටියි. ශුන්‍ය ජානයෙන් ආරම්භ වූ ජීවීන් සිටින බව අදේවවාදියා සිතින් මවා ගෙන තිබුණත්, මෙම සිහිනය නැති කිරීමට, අවම ජාන පිළිබඳ න්‍යාය පැමිණියේය. ජීවීන්, පළමු මොහොතේ සිට ක්‍රියාකාරීව සංකීර්ණ ලෙස පෙනී සිටියේය; එසේ නොවුවහොත් ඔවුන් ආරම්භයේ සිට ම පෙනී නො සිටිනු ඇත.

5- දේවාරක්ෂාව සහ පරිපූර්ණත්වය පෙන්වා දෙන සාධක සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?

පිළිතුරු: එවන් උදාහරණ අසීමිතය.

මහපොළවේ ඇති පුස්තකාල ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැත. “මහපොළොවේ ගස් (සියල්ල) පන්හිදවල් වී, තවද මුහුද ද, එයට පසු ව තවත් මුහුදු හතක් (නිත්ත බවට) එයට එකතු වුව ද, අල්ලාහ්ගේ වදන් නිමා නො වනු ඇත. නියත වශයෙන් ම අල්ලාහ් සර්ව බලධාරීය. මහා ප්‍රඥාවන්තය.” (31:27 සූරා ලුක්මාන්)

විශ්වයේ ඇති සෑම පරමාණුවක් ම අද අප දන්නා දේවාරක්ෂාව පෙන්වා දෙන සාධකයකි. එසේ නැතහොත් අද හෝ හෙට මෙම යථාර්ථය පිළිබඳ දැනගත හැකි වන්නේය.

a - ඉන්සියුලින් (ග්ලූකෝස් ජීර්ණය කරන හෝමෝනය) ඔබ අනුභව කළ සීනි ප්‍රමාණයම අග්න්‍යාසය (ඇල දිව) මගින් සිරුරට සපයයි.

b - හදවතේ රුධිරය පොම්ප කිරීමේ බලය, වැය කරන බලයට අනුව මාංශ පේශිවලට අවශ්‍ය ශක්තියට සමාන වේ.

c - කුස තුළ ඇති ආහාර ඔබේ මුඛයට නැවත හැරී ඇවිත් ඔබ හානියට පත් නො වන අයුරින් ඔබේ උදරයේ කපාට පිහිටීම.

d - කිසිම මොහොතක ඔබේ ඇඳුම්වලට හානියක් නො වන පරිදි කපාට පිහිටා තිබීම.

e - ඔබේ හිස් කබලේ අස්ථි ආරක්ෂිතව සහ පහසුවෙන් මව් කුසෙන් බැහැර වන තුරු ඒවා එකට සංසන්ධිත වන්නේ නැත. මන්ද ඒවා සංසන්ධිත වී ඇත්නම්, ඔබේ මවගේ ගර්භාශයෙන් එය පහළ වනුයේ බිඳී යාමෙන් පසුවය. එමෙන් ම ඔබේ මොළයේ වර්ධනය සම්පූර්ණ වන තුරු ඒවායෙහි (අස්ථි) වර්ධනය සම්පූර්ණ වන්නේ ද, නැත.

f - විද්‍යුත් සංඥා සම්ප්‍රේෂණය කරන ඔබගේ සියලු ම ස්නායු පරිවාරක තට්ටුවකින් ආවරණය කර ඇත (අපි දැන් විදුලි රැහැන් ආවරණය කර තිබෙන පරිදි) එය විද්‍යුත් සංඥාව විසිරී, නාස්ති වී නොයනු පිණිසය. එසේ නැතහොත් ඔබට බාධාවක් සිදුවීමට හේතුවක් නොවනු පිණිසය.

g - ඉලෙක්ට්‍රෝනය තත්පරයට කිලෝමීටර් දහසක වේගයෙන් න්‍යෂ්ටිය වටා භ්‍රමණය වන අතර එසේ නොවුවහොත් ධන න්‍යෂ්ටිය සමඟ ඇති ආකර්ෂණ බලය නිසා එය න්‍යෂ්ටිය තුළට වැටෙනු ඇත. විශ්වය ආරම්භ වීමට පෙර එය බිඳ වැටෙනු ඇත, මෙය පරමාණුව සෑදීම සඳහා වන සුදුසු වේගයයි.

h- හයිඩ්රජන් පරමාණු දෙකක් විලයනය වන විට, හයිඩ්රජන් ස්කන්ධයෙන් 0.007% ශක්තිය බවට පරිවර්තනය වන අතර, මෙම ස්කන්ධය 0.007% වෙනුවට 0.006% නම්, ප්‍රෝටෝනය නියුට්‍රෝනය සමඟ විලයනය නොවන අතර විශ්වය හයිඩ්රජන් පමණක් පවතිනු ඇත. තවද, ඉතිරි මූලද්‍රව්‍ය කිසිවක් බිහිවන්නේ නැත. එමෙන්ම, පරිණාමනය වූ ස්කන්ධය 0.007% වෙනුවට 0.008% ශක්තියක් බවට පත් වුවහොත්, ඒකාබද්ධ වීම අධික වේගවත් වන හෙයින්, එය විශ්වයෙන් හයිඩ්රජන් ක්ෂණිකව අතුරුදහන් වීම සිදුවනු

ඇත. එයින් ජීවියක් ජීවත් වීමට නො හැකි වනු ඇත. එබැවින් එම ප්‍රමාණය 0.006% සහ 0.008% අතර විය යුතුය.

i - ඉලෙක්ට්‍රෝනය ස්කන්ධය නියුට්‍රෝන ස්කන්ධයෙන් 0.2% නියෝජනය කරන අතර පරමාණුවක් සෑදීමේ සම්මත ස්කන්ධයේ ප්‍රමිතිය මෙයයි.

j - ශාකය ප්‍රරෝහණයෙන් පසු අංකුර සෘජුව ම ආලෝක ප්‍රභවය දෙසට ගමන් කරයි. මුල් පහළට බසී. එහි දී අංකුර ආලෝකයට අධිසංවේදී වෙයි. ඒවායෙහි කාර්යය කිරීමට අවශ්‍ය සියලු ම තොරතුරු බීජය තුළ කේතනය කරනු ලැබ ඇත. ශාකයේ ඉහළ සහ පාර්ශ්වීය වර්ධනය තුළත් මුල්වල දිශාව තුළත් පාලනය කරන හෝමෝන ඇත. ඒ සියල්ල බීජය තුළ කේතනය කර ඇත.

k - ඔබ රසවත් පලතුරු අනුභව කර, වියළි, රස නැති බීජ ඉවතට විසි කරයි. එමඟින් ඔබ එම පලතුරට එහි ජාන හරහා යාමට ඉඩ සලසයි. මන්ද පලතුරු ඔබට රසවත් රසයක් ලබා දෙන අතර ම ඔබට නො පෙළඹෙන අයුරින් එහි ජාන (එහි ජීවයේ ආරම්භය) වියළි සිනිඳු බීජයේ හදවත තුළ සඟවා ගනියි. මෙම බීජය බිම තබා, සුදුසු තත්වයන් ඇති විට, එහි කොටස්, අතු සහ මුල් සහිත පලතුරු සහිත ගසක් සෑදීමට පටන් ගනී, මේ සියල්ල සිදුවන්නේ කිසිම දෙයක් නො දන්නා ශාකවල ය.

l - කතා කළ නො හැකි, සවන් දිය නො හැකි පලතුර සඳහා එම තොරතුරු සකස් කළේ කවු ද? ඔබ රස විඳින පරිදි එහි සිනි ප්‍රමාණය සකස් කළේ කවු ද? පසුව: ඔබ එය අත්හැර දමා ඉවත දමන තරමට පිළිගත නො හැකි හා රසවත් නැති එම බීජය සකස් කළේ කවු ද? පසුව:

සියලු ම විස්තර සහ ක්‍රියාකාරකම් සහිත නව ශාකයක් නිර්මාණය කිරීමට ප්‍රමාණවත් ප්‍රවේණික තොරතුරු බීජයට පැටවුයේ කවු ද?

m - මෑතක දී අපට පෙන්වා දී ඇත්තේ මෙසේය: අප ප්‍රීතියෙන් ජීවත් වන අවස්ථිති බව හෙවත් අකර්මකතාව (inertia) සමස්තයක් ලෙස විශ්ව ස්කන්ධයේ ප්‍රතිඵලයකි.

අවස්ථිති බව (අකර්මකතාව) යන්නෙහි අර්ථය කුමක් ද?

ඔබ මෝටර් රථයක ගමන් කරමින් සිටිය දී හදිසියේ ම මෝටර් රථය නතර වුවහොත් කුමක් සිදුවේ ද? ඔබ ඉක්මණින් ඉදිරියට තල්ලු කරනු ලබයි. එය එසේ නො වේ ද? මෙය අවස්ථිති බව (උදාසීනත්වය) හෝ අකර්මකතාවයි. අපේ ලෝකයේ අවස්ථිති භාවය දැන් පවතිනවාට වඩා අඩු නම්, සියුම් සුළඟට පවා පර්වතය වලනය කළ හැකි වේ. මෙලෙස සියලු ම වර්ගයේ දෑ විනාශ වී යන බැවින් මෙලොවෙහි නිරන්තර පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් බවට පත් වෙමු. දැන් තිබෙන තත්වයට වඩා අකර්මකතාව වැඩි නම්, අපට ඇඟිලි සෙලවීමටවත් නො හැකි වනු ඇත. (Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe, Michael Denton.) අකර්මතාවේ බලය හෝ අවස්ථිති බව ස්කන්ධය (mas) මත රඳා පවතී. භෞතික විද්‍යාඥයින් මවිනයට පත් කළ කරුණ නම්, අපගේ සෞරග්‍රහ මණ්ඩලය අඩංගු මන්දාකිණිය වන ක්ෂීරපථයේ ස්කන්ධය මිලියන 0.1කින් පමණක් අවස්ථිති පාලනයට දායක වන අතර පෘථිවි ස්කන්ධයෙන් අවස්ථිති භාවය පාලනය කරන්නේ මිලියන 0.001කින් පමණක් වීමයි. එහෙයින්, එලදායී ලෙස අප ජීවත් වන පරිපූර්ණ අවස්ථිති භාවය සහ අපගේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් අභ්‍යාස කිරීම තුළින් පවතින දෑ සමස්ත විශ්වයේ

ශක්තියේ එකතුවේ ප්‍රතිඵලයකි. “මෙම අහස හා මහපොළොව ද, ඒ දෙක අතර ඇති දෑ ද, නිෂ්ඵලයක් ලෙසින් අප විසින් මවා නැත. එය දෙවිදා ප්‍රතික්ෂේප කළවුන්ගේ සිතුවිල්ලයි. එහෙයින් දෙවිදා ප්‍රතික්ෂේප කළවුනට (නිරා) ගින්නෙන් වූ විනාශය අත්වේවා!” 38:27. සූරා සාද්.

දැනුම පුළුල් වන තරමට ප්‍රඥාවේ අරුමය සහ මැවිල්ලේ සියුම් බව මතු වනු ඇත! (මෙම ප්‍රශ්නය Michael Danton විසින් ඔහුගේ: “The fate of nature” නම් ග්‍රන්ථයේ විස්තරාත්මකව සාකච්ඡා කර ඇති අතර, මෙම පොත ඩාර් අල්-කාතිබිහි ප්‍රකාශන ඇසුරෙන් පරිවර්තනය කෙරී ඇත.)

n - එසේ නම්, ඇස දෙස ගොස් බැලූවේ නම් කෙසේ ද?

එය මිල කළ නො හැකි ආශීර්වාදයකි. “ඔහුට අපි දැස් ඇති නො කළෙමු ද?” (90:8 සූරා අල්-බලද්) අක්ෂි විභේදනය මෙගා පික්සල් (mega pixels) පන්සිය හත්තැ හයකට සමාන වේ. ලෝකයෙහි පවත්නා පිරිසිදුම කාචය ඇස තුළ අන්තර්ගතව ඇත. දෘෂ්ටි විතානයේ (Retina) ඇති ප්‍රකාශ ග්‍රාහකයේ (photo receptor) ප්‍රමාණය වර්ග මිලිමීටර හාගයක් නොඉක්මවන අතර එය විවිධ මානයන්ගෙන් යුත් වර්ණ මිලියන දහසක් අතර වෙන්කර හඳුනා ගනී. එය ආශ්චර්යමත් හා විස්මිත දිව්‍ය නිර්මාණයකි. තවද, ඔබ ඉදිරියෙන් යමක් දෙස බලා ආලෝකය දෘෂ්ටි විතානය (රෙටිනා) මත පතිත වන විට, මේ මොහොතේ සංකීර්ණ රසායනික ක්‍රියාවලීන් කිහිපයක් සිදු වන අතර අවසානයේ විද්‍යුත් ධාරාවක් ජනනය වේ. මෙම ධාරාව ඔබේ ඇසේ දෘෂ්ටි විතානයේ (රෙටිනා) සිට ස්නායු ධාරා හරහා ඔබේ මොළයට

සම්ප්‍රේෂණය වේ. මොළය මෙහි මෙම විද්‍යුත් ධාරාවේ සංඛ්‍යාතය දර්ශනයක් ලෙස අර්ථකථනය කරයි, මොළයට කල්තියා ඒකාබද්ධ ශබ්දකෝෂයක් තිබෙනවාක් මෙන් ළඟා වූ විද්‍යුත් ධාරාව ඔබ ඉදිරියෙහි ඇති දේ පිළිබඳ දර්ශනයක් බවට එය පරිවර්තනය කරයි.

ඔබ ඒ ගැන සිතන්නේ නම්, එය ඉතා විශ්මිතය! මොහොතකට සිතන්න: මෙම මොළය අඳුරු අස්ථි පෙට්ටියක් තුළ පිහිටා ඇත. (මෙම අඳුරු පෙට්ටිය හිස් කබලයි.)

ඔබේ මොළයට ළඟා වන්නේ විද්‍යුත් ධාරාවන් පමණි. එසේ නම්, මොළය මෙම ධාරාව දර්ශණයක් ලෙස අර්ථකථනය කරන්නේ කෙසේ ද? එය ඔබට දර්ශනය ලබා දුන්නේ කෙසේ ද? ඇස් විවෘත කර බලන වහාම මේ ආශ්චර්යය ක්ෂණයකින් සිදුවන්නේය! සවන වෙත එය අදාළ කර ගත් විට එය ද, එසේම වන්නේය. ශබ්ද තරංග ඔබේ කන් බෙරය තුළට ඇතුළු වන විට, කන් බෙරය ඒවා තරංගවල සිට යාන්ත්‍රික චලනය බවට පරිවර්තනය කරයි. මෙම යාන්ත්‍රික චලනය මැද කනේ ඇති කුඩා අස්ථි තුනක් හරහා අභ්‍යන්තර කන වෙත සම්ප්‍රේෂණය වන අතර, එමඟින් එය විද්‍යුත් ධාරාවක් බවට පරිවර්තනය වේ. මෙම විද්‍යුත් ධාරාව දැන් අභ්‍යන්තර කනේ සිට මොළයට සම්ප්‍රේෂණය වනු ඇත. එවිට මොළය මෙම විද්‍යුත් ධාරාව ශබ්ද ලෙස වෙන්කර හඳුනා ගැනීමට පටන් ගනී. එවිට ඔබට ශබ්දය ඇසෙනු ඇත. මේ සියල්ල සිදුවන්නේ තත්පරයකටත් අඩු කාලයක දී ය. “නුඹලාගේ මව්වරුන්ගේ කුස් තුළින් නුඹලා කිසිවක් නො දැන සිටි තත්වයේ නුඹලා ව බැහැර කළේ අල්ලාහ්. තවද, ඔහු නුඹලාට ශ්‍රවණය ද, බැල්ම ද, හඳවත් ද, ඇති

කළේය. නුඹලා කෘතවේදී විය හැකි වනු පිණිස.” (16:78 සූරා අන්-නහ්ල්.)

මේ සියලු සංඥා නිවැරදිව වෙන්කර හඳුනා ගැනීම සඳහා ඇස, කන, ස්පර්ශය, රස, ගඳ සුවඳ, සහ ශරීරයේ විවිධ කොටස්වලින් මොළයට සෑම මොහොතකම විද්‍යුත් සංඥා දහස් ගණනක් ලැබෙන බව සිතන්න. “මෙය අල්ලාහ්ගේ මැවීමය. එහෙයින් ඔහුගෙන් තොරව (ඔබ නමදින) ඔවුහු මැව්වේ කුමක් ද? යන්න ඔබ මට පෙන්වනු. නමුත් අපරාධ කරුවෝ පැහැදිලි මුළාවෙහිය.” (31:11 සූරා ලුක්මාන්.) “එය සෑම දෙයකට ම ස්ථාවරත්වයක් ඇති කළ අල්ලාහ්ගේ නිමැයුමකි. නියත වශයෙන් ම ඔහු නුඹලා සිදු කරන දෑ පිළිබඳ ව අභිඥානවන්තය.” (27:88. සූරා අන්-නමල්.)

අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාද අතරින් එක් ආශීර්වාදයක් හෝ ගණන් කළ හැක්කේ කාට ද? ඔබේ ශරීරයේ සෑම සන්ධියක් සහ ඔබට අවශ්‍ය පරිදි චලනය වීමට ඉඩ සලසන සෑම අස්ථියක් ගැන ම සිතන්න! සන්ධි ගැන සිතන්න! අස්ථි අතර සර්ෂණයකින් තොරව චලනය වීමට ඉඩ සලසන, බාදනය නො වන සිනිඳු සන්ධි මත, යන්ත්‍රවල සන්ධිවල තැන්පත් කරන ලිහිසි තෙල් වැනි ද්‍රවයක් දෙවිඳා වහන්සේ තැන්පත් කර ඇත. අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදය ගැන සිතන්න! මෙතෙහි කරන්න! ඔහුගේ ආශීර්වාදයට කෘතඥ වන්න! ඔහු සුවිශුද්ධය. අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාද අප්‍රමාණය. “අහස්හි ඇති දෑ හා මහපොළොවේ ඇති දෑ නියත වශයෙන් ම අල්ලාහ් නුඹලාට වසඟ කර දුන් බවත් ඔහුගේ ආශීර්වාදය නුඹලා වෙත මතුපිටින් ද, ඇතුළාන්තයෙන් ද, සම්පූර්ණ කර, දී ඇති බවත් නුඹලා නො දුටුවෙහු ද? කිසිදු දැනුමකින් හෝ මග පෙන්වීමකින් හෝ

ආලෝකය ලබා දෙන දේව ග්‍රන්ථයකින් හෝ තොර ව අල්ලාහ් විෂයයෙහි තර්ක කරන්නෝ ද, ජනයා අතරින් වෙති.” (31:20 සූරා ලක්මාන්.)

6- සමහර අදේවවාදීහු දේවාරක්ෂාව පරිපූර්ණත්වයේ සාධක විවේචනය කරති. රෝග හා භූමිකම්පා වැනි පරමාදර්ශී නො වන කරුණු මෙහි ඇතිවන්නේ ඇයි? දැයි විමසති.

පිළිතුර: අදේවවාදියෙකුගේ ප්‍රකාශනයට අනුව, විශ්වයේ පරිපූර්ණ දේවල් නොමැතිකම, පරිපූර්ණත්වයේ පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප නො කරයි. එමඟින් විශ්වයේ පරිපූර්ණත්වයේ පැවැත්ම ඔහු තහවුරු කරයි. කිසිසේත් ම පරිපූර්ණත්වයක් නො තිබුනේ නම්, අදේවවාදියා අසම්පූර්ණ දේවල පැවැත්ම අවබෝධ කර නො ගනී.

එසේනම්, නිර්මාණයක් නැති ලෝකයක කෙනෙක් නිර්මාණ දෝෂයක් ගැන කතා කරන්නේ කෙසේ ද? ඔවුන් අසම්පූර්ණ යැයි විස්තර කරන දේ සම්බන්ධයෙන් වූ කලී, මෙය දැනුම නොමැතිකම හෝ කරුණු පිළිබඳ ප්‍රඥාව වටහා ගැනීමට අපොහොසත් වීමකි. විශ්වය සර්ව සම්පූර්ණයි, එහි කිසිදු විපතක් සිදු නො වේ යැයි, දේවත්වය විශ්වාස කරන්නන් පවසන්නේ නැත. ඔවුන් පවසා සිටිනුයේ: විශ්වය පරිපූර්ණයි, අරමුණක් නොමැතිව එහි කිසිවක් සිදු නො වේ යනුවෙනි. අදේවවාදියාගේ ස්ථාවරය, අභ්‍යවකාශ යානයේ පරිපූර්ණත්වය

ප්‍රතික්ෂේප කරන අයකුට සමාන වන්නේය. එය එහි විශාල බරින් තෙල් ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණයක් ඇති බැවින් ඕනෑ ම මොහොතක යානය පුපුරා යා හැකි බැවිනි! තවද, ලෝකය, සදාකාලික හෝ කාලානුරූපී ලෝකයක් ලෙස නිර්මාණය කර නොමැති අතර අපව දෙවිවරුන් ලෙස නිර්මාණය කර ද, නැත.

ඒ වෙනුවට, අපව නිර්මාණය කර ඇත්තේ යහපත් හා අයහපත් දැයිත් පරීක්ෂා කරනු ලබන්නටය. “තවද, නපුරෙන් හා යහපතින් පරීක්ෂණයක් ලෙසින් අපි නුඹලා පිරික්සන්නෙමු. තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ අප වෙත මය.” (21:35. සුරා අල්-අන්බියා.)

හොඳ සහ නරක මෙන් ම සෑම පරීක්ෂණයක් ම ප්‍රඥාවේ සහ දිව්‍ය කැමැත්තේ රාමුව තුළ කැරකෙයි.

7- විශ්වය නිර්මාණය කළ භෞතික හේතුවක් පැවැත්ම වළක්වන්නේ කුමක් ද? උදාහරණ වශයෙන්: තවත් ශිෂ්ටාචාරයක් හෝ වෙනත් දෙයක්? විශේෂයෙන් ම සදාකාලික දෙවිදා වහන්සේ කුමකට ද?

පිළිතුර: මීට වසර දහසකට පෙර ඉස්ලාමීය විද්වතුන් විසින් ස්ථාපිත කරන ලද රීතියක් ඇත, මෙම රීතිය පවසන්නේ: “ ක්‍රියාකාරීන්ගේ අනුපිළිවෙල අනිවාර්යයෙන් ම ක්‍රියාවන් සිදු නො වීමට හේතුවේ” (නූතන දර්ශනය තුළ ආගම විවේචනය කිරීමේ සංසිද්ධිය, Dr. Sultan Al-Umari, Ph.D. නිබන්ධනය.)

ක්‍රියාකාරීන්ගේ ඇති අනුපිළිවෙල, එනම්: එක් මැවුම්කරුවකුට වඩා අධික අය සිටී. මෙම ප්‍රශ්නය තවත් ශිෂ්ටාචාරයක්, ඊට පෙර බිහි කළ ශිෂ්ටාචාරයක් සහ ඔවුන්ව බිහි කළ ඔවුනට පෙර පැවති ශිෂ්ටාචාරයක් ගැන සඳහන් කරයි. මෙය මැවුම්කරුවන්ගේ අනුපිළිවෙල පවතින දාමයයි. මෙම දාමය අනිවාර්යයෙන් ම ක්‍රියාවන් සිදු නො වුනු බවට සාධකයකි. එනම්, (මේ හේතුවෙන්) ක්‍රියාවන් සිදු නො වීම. එනම් විශ්වය, මිනිසා සහ වෙනත් ජීවීන් වැනි මැවීම් නො වීමයි. ක්‍රියාකාරීන් තුළ පවතින දාමය යනු විශ්වයේ සහ පැවැත්මේ විද්‍යාමානය පෙන්වා දෙන්නේ නැත. ශිෂ්ටාචාරයක් රඳාපවතින්නේ එය නිර්මාණය කළ වෙනත් ශිෂ්ටාචාරයක් මත නම්, එම ශිෂ්ටාචාරය ඊට පෙර සහ එය නිර්මාණය කළ ශිෂ්ටාචාරයක් මත රඳා පවති නම්, මෙසේ අනන්තය

දක්වා ගිය කල, මෙම ශිෂ්ටාචාරය හෝ ඊට පෙර හෝ ඒවා දෙකට ම පෙර පැවති ශිෂ්ටාචාරය බිහි නො වන බව පෙනෙන අතර, පැවැත්ම හෝ කිසිවක් බිහි නො වන බව ද පෙනේ. මන්ද මේ ආකාරයට සෑම ශිෂ්ටාචාරයක් ම ඊට පෙර පැවති ශිෂ්ටාචාරයක් මත රැඳී පවතින නිසා, කිසිදු ශිෂ්ටාචාරයක් හෝ කිසිවක් හෝ බිහි නොවන්නේමය. එහෙයින් සෑම දෙයක් ම මූලින් ම නිර්මාණය කළ නිත්‍ය මැවුම්කරුවෙකු සිටිය යුතුය!

අසීමිත අනුපිළිවෙලක් තිබේ නම් සහ දාමයේ සෑම සබැඳියක් ම එයට පෙරවූ දැය මත රඳා පවතී නම්, එවිට කිසිදු ජීවියෙක්, මැවීමක් හෝ පැවැත්මක් නො දකිනු ඇත. මන්ද ක්‍රියාකරුවා තමාට පෙර සිටි නියෝජිතයෙකු මත රඳා පවතින අතර, ඔවුන් දෙදෙනාට පෙර පූර්වගාමියා මත රඳා පවතින අතර, ඔහු ද තමාට පෙර වූ දෑ මත රඳා පවතින බැවිනි. මේ හේතුවෙන්, එහි කිසිවක් නො වනු ඇත. අනුපිළිවෙල / දාමය යම් ස්ථානයේ නතර විය යුතුය. මෙහි දී කිසිවෙකු අබිබවා නො ගිය ප්‍රථම මැවුම්කරු පිළිබඳව අපි තරයේ විශ්වාස කර ප්‍රකාශ කර සිටිමු.

**8- විශ්වය පාලනය කරන නීති අපි දන්නා අතර,
භූමිකම්පා ඇතිවීමට හේතුව අපි හොඳින් දනිමු;
එසේනම් අපි නීතිය දන්නා තාක් කල් අපට
මැවුම්කරුවෙක් අවශ්‍ය වන්නේ ඇයි?**

පිළිතුර: විශ්වයේ නිර්මාණය සහ එහි විද්‍යාමානය සඳහා නීතීන් ප්‍රමාණවත් යැයි අදේවවාදියෙක් උපකල්පනය කරයි. සමහර අදේවවාදීහු “ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමය” පිළිබඳ අදහස මත විශ්වාසය තබා ඇති බවත්, එය විශ්වයේ මතු වීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වේ යන බවත් විශ්වාස කරති. ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමයේ (law of gravity) මූලාශ්‍රය ගැන සිතීමෙන් හෝ එය නියම කළේ කවුරුන් ද? හෝ එයට මැදිහත්වීමේ හා බලපෑම් කිරීමේ ගුණාංගය ලබා දුන්නේ කවුරුන් ද? යන්න ගැන පමණක් සිතීම තුළින් ආත්මීය වශයෙන් එම විශ්වාසය බිඳ වැටීමෙන් එම දර්ශණය නො සලකා හැරේ. මෙම මූලික ප්‍රත්‍යක්ෂය පිළිබඳ නො තැකුව ද, ‘ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමය’ බිලියඩ් බෝලය (billiard ball) පෙරළීමට හේතු නො වේ. යමක විද්‍යාමානයෙන් තොරව නීතියට පමණක් කිසිවක් කළ නො හැකිය. ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමය බිලියඩ් බෝලයක් නිපදවන්නේ නැත. නමුත් එය දිස්වූ විටෙක බිලියඩ් පොල්ලකින් පහර දුන්නොත් පමණක් එය චලනය කරයි. නියත වශයෙන්, ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමය ස්වාධීන දෙයක් නො ව ස්වභාවික සිදුවීමක් විස්තර කිරීමකි. තවද, ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමය, බිලියඩ් පොල්ල තද කර එය චලනය කිරීමේ බලයෙන් තොරව බිලියඩ් බෝලය චලනය නො කරනු ඇත. මෙම අවස්ථාවේ පමණක් බිලියඩ් බෝලය

චලනය වන අතර ගුරුත්වාකර්ෂණ නීතියේ බලපෑම ද, දිස්වේ. නමුත්, අදේවවාදියෙකු උපකල්පනය කරන්නේ ගුරුත්වාකර්ෂණ නියමයේ පැවැත්ම බිලියඩ් බෝලයක්, බිලියඩ් පොල්ලක් සෑදීමට සහ බෝලය පෙරළීමට ප්‍රමාණවත් බවයි.

මෙම විශ්වයේ විද්‍යාමානයට හේතු වූ සාධක අතර බුද්ධියට සහ කර්කයට වඩාත් සමීප වන්නේ මේ දෙකින් කුමක් ද?: මැවුම්කරු ද? එසේ නැතහොත් නීතිය ද? ඒ හා සමානව, මෝටර් රථ එන්ජිමක අභ්‍යන්තර දහන නීති මගින් මෝටර් රථ එන්ජිමක් නිර්මාණය නොවේ. අපි මෝටර් රථයේ මෝටරයට අභ්‍යන්තර දහන නීති එකතු කළහොත්, මෝටරය ද ක්‍රියා නො කරනු ඇත. එබැවින් ඒ සඳහා ශක්තිය ලබා දෙන පෙට්‍රල් තිබිය යුතුය. දහනය සඳහා ස්පාර්ක් ප්ලග් (spark plug) එකක් තිබිය යුතුය. ඊට පෙර මෝටරයේ පැවැත්ම තිබිය යුතුය. මෙහි දී අභ්‍යන්තර දහන නීති මතු වී මෝටරය ක්‍රියා කරනු ඇත. මෝටරය, ස්පාර්ක් ප්ලග්, පෙට්‍රල්, රියදුරු සහ මහා මාර්ගය නිර්මාණය කිරීමට අභ්‍යන්තර දහන නීති (internal combustion law) ප්‍රමාණවත් යැයි උපකල්පනය කිරීම බුද්ධිමය වශයෙන් සාධාරණ නොවේ. විශ්වයේ බිහිවීම පැහැදිලි කිරීම සඳහා නීතිය ප්‍රමාණවත්ය යන අදහස කිසිදු අයුරකින් නුවණට සුදුසු නැති අදහසකි. එපමණක් නොව, අපි මෙම අදහස උපකල්පනය කළහොත්, එය පෙර ප්‍රශ්නයේ පිළිතුරෙහි අප පැහැදිලි කළ ක්‍රියාකාරීත්වයේ අනුපිළිවෙල තුළට අප ඇතුළත් වන්නෙමු. එනම් මෙම නීතිය නිර්මාණය කළේ කවු ද? එය බිහි කළේ කවු ද? යන්නය. එය වෙනත් නීතියක් යැයි ඔවුන් ප්‍රකාශ

කළහොත්, කිසිදු නීතියක් හෝ කිසිදු ජීවියෙකු විද්‍යාමාන නො වන බව නියම කරනු ලබන ක්‍රියාකාරීත්වයේ අනුපිළිවෙල තුළට අපි ඇතුළු වෙමු.

9- විශ්වයේ මූලාරම්භයට සන්නිපතිතය (Coincidence) හේතු විය නො හැක්කේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: සන්නිපතිතය (coincidence) යන අදහස පිළිගැනීම යනු, විය හැකිදේ පිළිබඳ මූලධර්මය නො දැන සිටීමයි. මක්නිසාද යත් සන්නිපතිතයට අත්‍යාවශ්‍ය කොන්දේසි දෙකක් ඇති බැවිනි. ඒවා නම්: කාලය හා ස්ථානයයි. සන්නිපතිත සිදුවීමේ විපාකය දැක ගන්නට කාලයක් අවශ්‍ය වේ. එමෙන්ම එහි විපාකය ඇති කිරීම සඳහා භෞතික ස්ථානයක් අවශ්‍ය වේ. අපගේ විශ්වය, කාලය සහ ස්ථානය නොමැතිව පැමිණ තිබිය දී, විශ්වය බිහි කිරීමේ දී සන්නිපතිත භූමිකාවක් ඇතැයි අප පවසනුයේ කෙසේ ද?

සන්නිපතිත හටගත් නැති විට සන්නිපතිතයේ විපාකය සිදු වන්නේ කෙසේ ද? සන්නිපතිතට අත්‍යාවශ්‍ය කාලය හා ස්ථානය තවමත් බිහි නො වූ විට සන්නිපතිතයේ විපාකය ලබා ගන්නේ කෙසේ ද?

10- විශ්වය සදාකාලික බව තරයේ පවසන අදේවවාදියෙකුට අප ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: තාප ගති විද්‍යාවේ දෙවන නියමයට (Second Law of Thermodynamic) අනුව විශ්වය සදාකාලික විය නො හැකිය.

මෙම නීතිය සරල කිරීම සඳහා, මෙසේ පැහැදිලි කරමු. උදාහරණය ලෙස, ඔබේ කාමරයේ උණු වතුර කෝප්පයක් තිබේ නම්, කාමරයේ උෂ්ණත්වය කෝප්පයේ උෂ්ණත්වයට සමාන වන තෙක් තාපය උණු වතුරේ සිට කාමරයේ වායුගෝලයට මාරු කරනු ලැබේ. මෙය, තාප ගති විද්‍යාවේ දෙවන නියමය වන අතර, කාලය ගෙවී යනවිට, ශක්තිය ඉහළ සිට පහළට ගලා යයි.

විශ්වයේ ආරම්භයේ සිට සෑම මොහොතක ම විශ්වයේ ඇති සෑම දෙයක ම මෙම නියමය ක්‍රියාත්මක වන අතර, විශ්වයේ ඇති සෑම දෙයක ම උෂ්ණත්වය සමාන වන තෙක් මෙය සිදුවේ. මෙසේ උෂ්ණත්වය සමාන වන විට, එය විශ්වයේ තාප මරණය (Thermal Death of Universe) ලෙස හැඳින්වේ. විශ්වය සදාකාලික නම්, දැනටමත් 'තාප මරණය' නම් තතරවීම සිදුවිය යුතුය. නමුත් ඇත්ත වශයෙන් ම විශ්වය දැන් උපරිම එන්ට්‍රොපියට (ප්‍රලය හෙවත් වැනසීමට) වඩා අඩු තත්වයක පවතින අතර තවමත් තාප මරණයට ළඟා වී නැත. එබැවින් එය සදාකාලික නො වේ. නමුත් ඒ වෙනුවට කාලය සහ ස්ථානය සමඟ මතු වූ ස්ථාවර මූලාරම්භයක් එයට ඇත.

විශ්වය ආරම්භ වූයේ අවම එන්ට්රොපියකින් බව, එම නීතියට අනුව සනාථ වී ඇත. එයින් අදහස් කරන්නේ එය පෙර උදාහරණයකින් තොරව - ශුන්‍යයකින් නිර්මාණය සිදුකරනු ඇත යන්නයි. මෙය එක් පැත්තකින් විද්‍යාත්මක නීතියක් වන අතර, අදේවවාදය සම්පූර්ණයෙන් ම එයට විරුද්ධ පැත්තෙන් පවතී.

11 - හේතුවල නීතිය මැවුම්කරුට අදාළ නො වන්නේ ඇයි? වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම්: මැවුම්කරු නිර්මාණය කළේ කවු ද?

පිළිතුර: පළමුවැන්න: ඔහුගේ මැවීමිචල නීති, මැවුම්කරුට අදාළ නො වන අතර, මෙය පැහැදිලි යථාර්ථයකි. එසේ නැතහොත් අපට මෙසේ පවසන්නට තිබුණි: කෝකියාව පිසුවේ කවු ද? තීන්ත අලේප කරන්නාට තීන්ත ආලේප කළේ කවු ද? මැවුම්කරු යනු ඔහු කාලය හා ස්ථානය බිහි කළේය. නීති ඇති කළේ ඔහුය. එය පැහැදිලි යථාර්ථයකි. නීති ඇති කළ ඔහුට එම නීති අදාළ යැයි පැවසීම සිතාගත නො හැකිය. ඔහු සුවිශුද්ධය.

දෙවැන්න: සිදුවන සෑම දෙයකට ම සිදු කරන අයකු සිටිය යුතුය. මෙය සත්‍යයකි. නමුත් මැවුම්කරු වනාහි, “ඔහු මෙන් කිසිවක් නැත.” (42:11 සූරා අෂ්-ජුරා.)

තෙවනුව: මැවුම්කරු නව නිර්මාණයක් නො වේ (ඔහු සදාකාලිකය.) එසේ නම් ඔහුව මැව්වේ කවු දැ?යි අප විමසනුයේ කෙසේ ද?

හතරවනුව: මැවුම්කරු සදාකාලික විය යුතු අතර පැවැත්ම ද, අවශ්‍ය විය යුතුය. එසේ නොවුවහොත්, “ක්‍රියාවන් සිදු නො වීම සඳහා අවශ්‍යයෙන් ම බලපාන ක්‍රියාකාරීන්ගේ දාමය” යන ගැටලුවට අපි පිවිසෙන්නෙමු. මෙය අපි මීට ටික වේලාවකට පෙර විස්තරාත්මකව පැහැදිලි කළෙමු. එබැවින් මැවුම්කරුට මූලික සදාකාලික පැවැත්මේ අනිවාර්ය භාවය තිබිය යුතුය. ඔහු සුවිශුද්ධය.

12. විශ්වය අති විශාලයි. අපගේ මේ කුඩා ප්‍රමාණය සහිත අප, මෙම යෝධ විශ්වයේ කේන්ද්‍රයක් වන්නේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: අදේවවාදියා නිෂ්ඵල උපකල්පනයක් කරමින් මෙසේ කියයි: “විශ්වය අතිවිශාල බැවින්, මිනිසා මේ විශ්වයේ කේන්ද්‍රයක් නො වේ.” මෙම උපකල්පනය පදනම් වී ඇත්තේ ඔහුගේ සිතුවිලි මත ය: ගොවිපළ විශාල වන හෙයින්, එය හා සසඳා බලන විට එහි හිමිකරු ඊට වඩා ඉතා කුඩාය. එහෙයින්, ඔහු අයිතිකරු නො වේ!

ඇත්ත වශයෙන් ම එය කිසිසේත් ප්‍රමාණය සමඟ අදාළ වන්නේ නැත. ශ්‍රේෂ්ඨතම සහ ඉතා නින්දිත පුද්ගලයන් අතර වෙනසෙහි, සදාචාරය ශ්‍රේෂ්ඨතම නිර්ණායකය වේ. මෙහි ද්‍රව්‍යමය ප්‍රමාණය අදාළ නො වේ. නියත වශයෙන් ම, මිනිසුන් ඔවුන්ගේ සදාචාරය මත තක්සේරු කරනු ලබයි. එහෙයින්, ප්‍රමාණය පිලිබඳ ප්‍රශ්නය, මිණුම් තලයක් නො වේ! අපි මේ උදාහරණය දෙමු: අපට රජෙක් සිටියා නම්, මේ රජු තම පුත්‍රයාට යම් ආඥාවක් හා අවවාද කර, ඒ ගැන ඔහුට ලිපියක් ලිව්වා නම්, විරුද්ධවාදියෙකුට පැමිණ මෙසේ පැවසිය හැකි ද?: අක්කර මිලියන ගණනක් සහ අසීමිත විශාල ඉඩම් ප්‍රමාණයක් හිමි රජෙකු තම පුත්‍රයා රැකබලා ගන්නේ කෙසේ ද? පුතාගේ ප්‍රමාණය සහ බර මේ රජු සතු ඉඩම් අක්කර ප්‍රමාණයෙන් මිලියනයෙන් පංගුවක් වේ. තවද, අල්ලාහ් දෙවිඳුන්ට උතුම් පරමාදර්ශය ඇත. මෙය කිසිසේත් ම සාධාරණ විරෝධයක් ද? ප්‍රශ්නය ප්‍රමාණය හෝ බර සම්බන්ධව නො වේ.

එසේ නම්, ලෝකයේ සියලු ම භෞතික විද්‍යාඥයන් එකඟ වන ආකාරයට, මේ විශ්වය බිහි වී ඇත්තේ, ඉඳි කට්ටක අගට වඩා බිලියන වාර ගණනක් කුඩා තරමකින් නො වේ ද? එහෙයින්, ප්‍රමාණය යනු සාපේක්ෂ වේ. එසේ නම්, දෙවිදා අල්ලාහ් තමන් කැමති දේ ඔහු කැමති ආකාරයට නිර්මාණය කිරීමෙන් අදේවවාදියෙකුට හානියක් වන්නේ කුමක් ද? අවශ්‍ය තරම් වියදම් කිරීමට දෙවියන්ට සම්පත්ති හිඟයක් තිබේ ද? එයින් අල්ලාහ් උත්තරීතර විය. කෙසේ වෙතත්, අපි ඇත්තටම මේ විශ්වයේ කේන්ද්‍රයක් නියෝජනය කරනවා ද? 'ඔව්'. මිනිසා! ඔබ දිව්‍යමය වරම් ලැබීමෙන් මෙම විශ්වයේ කේන්ද්‍රයයි. මෙම දිව්‍යමය වරම, දහමයි. දහම යනු ඔබ දරා ඇති විශ්වාසය වන අතර එය ඔබ විසින් ඉටු කළ යුතු ශ්‍රේෂ්ඨතම පරීක්ෂණයයි. අහෝ මිනිසාණනි! ඔබ සර්වබලධාරී දෙවිදා වන අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කිරීමට අවශ්‍ය වන අතර, ඔබ විශ්වයේ කේන්ද්‍රය වන්නේ එමඟිනි. මෙම විශ්වයේ කේන්ද්‍රය ඔබයි. එය ඔබේ ප්‍රමාණයෙන් හෝ බලයෙන් හෝ හැකියාවන්ගෙන් හෝ නො ව දිව්‍යමය වරම ලැබීම තුළිනි. තවද, ඔබ යහපත කිරීමටත්, අයහපත අත්හැරීමටත් හැකියාව ඇති අයෙකි. විශ්වාස කිරීමටත් විශ්වාස නො කිරීමටත් හැකියාව ඇති අයෙකි. අපි කැමති වුවත් නැතත්, එය පවරනු ලැබ ඇතැයි අපි කවුරුත් දනිමු. අදේවවාදියා, ඇදහිලිවන්තයා, අඥවාදියා, ඇතුළු සියලු දෙනා ම සැබැවින් ම ආගමික වගකීමක් පවරනු ලැබ ඇති බව දැනී. දිව්‍යමය වරම ගැන ද, ඔවුන් හඟනු ඇත. සදාචාරාත්මක හෘදය සාක්ෂියක් මත පෙළෙන බවත්, “අසවල් දේ නො කරන්න. යහපත කරන්න සහ නපුර නො කරන්න” යන හැඟීම් තමන් තුළ ඇති බවත් ඔහු දැනී. සැබැවින් ම එය අපේක්ෂා කරන බව අපි කවුරුත් දනිමු. දිව්‍යමය වරම් පැවරීමෙන් අපි

මෙම විශ්වයේ කේන්ද්‍රයේ සිටිමු. එමෙන් ම සංජානනීය සහ ඥානාත්මක වශයෙන් ද, අපි මේ විශ්වයේ කේන්ද්‍රයේ සිටිමු. එබැවින් අපි අපේ පැවැත්මේ යථාර්ථයන්, අප අවට ඇති විශ්වයේ යථාර්ථයන් වටහාගෙන, අවබෝධ කරගෙන, අපගේ පැවැත්මේ අර්ථය හොඳින් වටහා ගනිමු. අපගේ රාජකාරිවලට, භාරකාරත්වයන්ට, පවරනු ලැබූ දේවලට සහ ඒවායේ ප්‍රතිවිපායන්ට වගකිව යුත්තෝ අපි මය වෙමු!

ප්‍රවේශමෙන් සකස් වීමේ අසිරිය දන්නා ජීවින් අපි වෙමු. පරිපූර්ණත්වය පිළිබඳ අවබෝධය ඇති ජීවින් අපි වෙමු. තමාට පැවරූ දෙය ඉටු කිරීමට හෝ පැවරූ දෑ ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හෝ සමත් වූවෝ අපි වෙමු. එහෙයින් තෝරා ගැනීමේ පූර්ණ හැකියාව ඇත්තෝ අපි වෙමු. අපට දේවත්වය විශ්වාස කිරීමට හා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට හැකියාව ඇත. අපි මෙම විශ්වයේ කේන්ද්‍රයෙහි සිටිමු. “නියත වශයෙන් ම අපි (දේව මෙහෙයේ) භාරකාරත්වය අහස්, පොළොව හා කඳු වෙතට ඉදිරිපත් කළෙමු. නමුත් ඒවා එය ඉසිලීමට ප්‍රතික්ෂේප කළේය. තවද, එයට ඒවා බිය විය. තවද, මිනිසා එය ඉසිලීය. නියත වශයෙන් ම ඔහු අඥානකම් ඇති අපරාධකරුවකු විය.” 33:72 සුරා අල්-අහ්සාබ්.

**13- ඇතැම් අදේවවාදීහු මෙසේ පවසති:
 ග්‍රහලෝක විශාල ප්‍රමාණයක් දැක ගත හැකිය. ඒ
 නිසා සම්භාවිතා න්‍යාය අනුව, ජීවයට සුදුසු
 ග්‍රහලෝකයක් තිබීම ස්වභාවිකයි... මේ
 අනුමානය නිවැරදි ද?**

පිළිතුර: බොහෝ ග්‍රහලෝකවල පැවැත්ම සහ පූර්ණත්වය පිළිබඳ සාක්ෂි විවේචනයට ඇති සම්බන්ධය කුමක් ද?

මෙම ප්‍රශ්නය ප්‍රමුඛ පෙළේ මාතෘකාවක් නො වේ. සියලු ඵලවලු, පලතුරු සහ සතුන්ගෙන් පිරුණු වනාන්තරයක මා සිටින බැවින්, වනාන්තරය මැද, රසවත් පිසු ආහාර බඳුනක්. හදිසියේම මා ඉදිරියේ දිස් විය යුතු බව එයින් අදහස් නො වේ. ගැටළුව අමුද්‍රව්‍ය නො වේ. එමෙන්ම, ලෝකයේ කාන්තාරවල වැලි බහුලව ඇති බැවින්, වැලිවලින් සාදන ලද ඩිජිටල් ප්‍රොසෙසර් සහ ඉලෙක්ට්‍රොනික විජ්ජ, කාන්තාරයේ මා අවට සෑම ස්ථානයක ම ඇති බව ද, එයින් අදහස් නො වේ! ගැටළුව අමුද්‍රව්‍ය නො වේ. ගැටළුව වන්නේ මැවුම හා පරිපූර්ණත්වයයි. (එනම් කරන්නේ කෙසේ ද, යන දැනුම Know how). ග්‍රහලෝක සමූහයක පැවැත්ම තිබුණු පමණින්, එවා පෘථිවිය මෙන් පරිපූර්ණත්වභාවයෙන් යුතුව ඒවා අතර දිස්වීමට ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැත. මෙහි දී ගැටලුව පරිපූර්ණත්වය, මැවීම හා නිමැවුමය. “එය සෑම දෙයකට ම පරිපූර්ණත්වයක් ඇති කළ අල්ලාහ්ගේ නිමැයුමකි.” 20:88. සූරා අන්-නමල්

තවත් බොහෝ ග්‍රහලෝක පැවතීම පෘථිවියේ ජීවය පැවැත්ම කිසිසේත් සාධාරණීකරණය නො කරයි. වෙනත් ග්‍රහලෝකවල පැවැත්ම ඔබ තුළ පවතින අකුරු බිලියන හතරක ප්‍රවේණි කේතයක් (genetic code) සාධාරණීකරණය නො කරයි එය ඔබ ම පවතින්නට පෙර, ඔබේ සියලු ක්‍රියාකාරකම්, අවයව සහ හෝමෝන වමන්කාරී ලෙස පාලනය කරයි!

ජීවය යනු විඥාපන (information) වේ; එය ද්‍රව්‍යයක් (matter) නො වේ. අදේවවාදියෙකු සහ මා ග්‍රහලෝකයකට ගොස්, එහි සිත් ඇදගන්නාසුළු නිරවද්‍යතාවකින් ක්‍රියා කරන සංකීර්ණ උපකරණයක් සොයා ගත්තේ නම් සහ එහි ක්‍රියාකාරිත්වය අපට තවමත් නො තේරුණි නම්, අප සිටින ග්‍රහලෝකයේ විශාලත්වය නිසා ම මෙම උපාංගයේ නිෂ්පාදකයාව ප්‍රතික්ෂේප කළ හැකි ද? මා හා අදේවවාදියා මෙම උපකරණය දකින විට, මානසික සහජඥානය අපව පොළඹවන්නේ බලසම්පන්න නිෂ්පාදකයා ගැන පිළිගැනීමටයි.

කවරෙකු මෙම මානසික සහජඥානය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ ද, ඔහු එම නිෂ්පාදකයාව ප්‍රතික්ෂේප කරයි. ඒහෙයින් එය සඳහා සාධක පෙන්විය යුත්තේ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාය; නිෂ්පාදකයාව පිළිගත් අය නො වේ. මෙම විස්මිත අලංකාර විශ්වයේ පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා ඒ සඳහා සාක්ෂි ඉදිරිපත් කළ යුතුවේ. ඇදහිලිවන්තයා නො වේ!

අඥෙයවාදී අදේවවාදියෙකු වන ‘කාල් සේගන්’ වරක් “Contact - සම්බන්ධතා” නමින් නවකතාවක් ලිවේය. එහි විද්‍යාඥයින් පිටසක්වල බුද්ධිය සොයන ආකාරය ඔහු පවසයි. එම ප්‍රබන්ධ නවකතාවේ දී, අභ්‍යවකාශයේ සිට එන ප්‍රාථමික සංඛ්‍යාවල දිගු මාලාවක් (series of prime numbers) විද්‍යාඥයෝ සොයා ගත්හ. මෙම ආරම්භක

අනුක්‍රමය, නිශ්චිත ගණිතමය අගයක්, යම් ආකාරයක පාලනයක් පෙන්නුම් කරන අගයක් වාර්තා කරන නිසා, මෙම පණිවිඩය අප සමඟ සන්නිවේදනය කිරීමට උත්සාහ කරන වෙනත් ශිෂ්ටාචාරයකින් පැමිණෙන බව නිගමනය කිරීමට මෙය ප්‍රමාණවත් මානසික සාක්ෂියක් විය. විනිඵව නම්, 'කාලේ සේගන්' ප්‍රසිද්ධ Agnostic අඥෙයවාදියෙකු වීමයි. නමුත්, කුඩා ලිපියක සංකීර්ණත්වය හා පිළිවෙල යනු, එය නිර්මාණයේ සහ සම්පූර්ණත්වයේ සාක්ෂියක් වන්නේය යන යතාර්ථය ඔහුගේ බුද්ධිය පිළිගනී. නියත වශයෙන් ම, යෝධ ශිෂ්ටාචාරයක පැවැත්ම, ප්‍රාථමික සංඛ්‍යා මාලාවක් (series of prime numbers) තහවුරු කරයි. එහෙයින් ඔබේ ශරීරය තුළ සෑම සෛලයක් තුළ ම ඇති අකුරු බිලියන හතරක් ඔබ ආරෝපණය කරන්නේ කෙසේ ද? ඒවායින් එක් අකුරක් අඩුවුවහොත් මහා විනාශයක් සිදුවනු ඇත. මේ සියලු සම්පූර්ණත්වයන් අතාර්කික අදේවවාදී විකාරයට ඔබ ආරෝපණය කරන්නේ කෙසේ ද? මැවුම්කරු පිළිබඳ, එහි අර්ථකථන රාමුව තුළ සංසිද්ධිය අර්ථ නිරූපණය කිරීම වැළැක්වීම සඳහා මඟහැරීම්වලට ආයාචනා කරන කිසිවක් සාධාරණ නො වේ. “අහස්හි හා මහපොළොවේ කුමක් ඇත්තේ දැයි නුඹලා සිතා බලනු. විශ්වාස නො කරන ජනයාට සංඥාවන් හා අවවාදයන් ප්‍රයෝජනවත් නො වනු ඇතැයි (නබි මුහම්මද්!) නුඹ පවසනු.” (10:101 සූරා යුනුස්.)

14- නිත්‍ය එක් මැවුම්කරුවෙකුට වඩා සිටිය නො හැක්කේ ඇයි?

පිළිතුර: උත්තරීතර අල්ලාන් මෙසේ පවසයි: “(අහස හා පොළොව වන) ඒ දෙකෙහි අල්ලාන් හැර තවත් දෙවියකු සිටියේ නම් ඒ දෙක ම අර්බුදයට පත්වනු ඇත.” (21:22. සූරා අල්-අන්බියා.)

අල්ලාන් සමඟ තවත් දෙවියකුගේ පැවැත්ම බහුත්වය නියම කරයි. බහුත්ව මදිපාඩුව පෙන්නුම් කරයි. තවද, මැවුම්කරුගේ මදිපාඩුව (සුවිශුද්ධයානන් එය තහනම් කර ඇත.) විශ්වයේ අනාරක්ෂිත භාවය සහ එය බිඳවැටීමට හේතු වේ. එය විශ්වයේ දූෂණය පවා අවශ්‍යයෙන් උපදවයි. මදිපාඩුව ඇති දෙවිඳා සමඟ විශ්වයේ පැවැත්මට සහතිකයක් නැත! “ඒ දෙකෙහි අල්ලාන් හැර තවත් දෙවියකු සිටියේ නම්, ඒ දෙක ම අර්බුදයට පත්වනු ඇත. එහෙයින් ඔවුන් වර්ණනා කරන දැයිත් (අර්ෂ් හෙවත්) සැබෑ රාජධානියේ හිමිපාණන් වූ අල්ලාන් සුවිශුද්ධය.” 21:22. සූරා අල්-අන්බියා.

මැවුම්කරු සියළු අවශ්‍යතාවෙන් හා මදිපාඩුවෙන් පිවිතුරුය. මන්ද සුවිශුද්ධයාණන් වන ඔහු පොහොසත්‍ය. සර්වබලධාරීය. ඉහත සඳහන් කරුණුවලට මෙය ද එකතු කර ගන්න: ඒවා දෙක තුළ දෙවිවරුන් දෙදෙනෙකු හෝ වැඩි ගණනක් සිටී නම්, සමගියට වඩා ගැටුම් ඇතිවීමේ අවස්ථා වඩාත් සමීප ය. මන්ද එක් දෙවියෙකුට වඩා වැඩි නම්, බහු අදහස්, බහු අභිමතයන් මෙන් ම බහු අපේක්ෂාවන් යනු අදහස් කෙරේ. එනම් සෑම කෙනෙකුට ම අවශ්‍යතාවක් ඇති බවයි. මෙය අහසේ සහ පොළොවේ දූෂණයට හේතු වේ. මිනිසාගේ සහජ බුද්ධිය

නියත වශයෙන් ම දෙවිඳා එක් අයෙකු බව සනාථ කරයි. භෞතික විද්‍යාඥයෙකු හෝ වෙනත් පුද්ගලයෙකු මෙම විශ්වය දෙස බැලුවහොත්, ඔහු එක් මැවුම්කරුවෙකු පමණක් පරිකල්පනය කරනු ඇත, මන්ද මෙය ස්වභාවික සහජ බුද්ධිය වේ.

15- දහම කුමකට ද?

පිළිතුර: දරුණු ම අදේවවාදියෙකු පවා විශ්වාස කරන්නේ සත්‍ය පැවසීම, බොරු කීමට වඩා හොඳ බවයි. එසේ නො වේ ද? දරුණු ම අදේවවාදියෙකු විශ්වාස කරන්නේ අවංකකම පාවාදීමට වඩා හොඳ බවයි. එසේ නො වේ ද? මෙම පද මේ ලෝකයට අයත් නො වේ. භෞතික ලෝකයේ කිසිවක් එහි අර්ථය හෝ එහි අවශ්‍යතාව සාධාරණීකරණය නො කරයි. එසේ නම්, සත්‍ය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද? අවංකකම යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද? අපි පරමාණුවේ ගැඹුර විශ්ලේෂණය කරන්නේ නම්, අපි සත්‍ය හෝ බොරුව වැනි අර්ථයන් හඳුනා ගනිමු ද? අපි මන්දාකිණිවල භෞතික විද්‍යාව හෝ හෝමෝනවල රසායන විද්‍යාව නිරීක්ෂණය කරන්නේ නම්, අවංකකම හෝ වංචාව අපට පිළිපැදිය හැකි ද? මෙම පද මේ භෞතික ලෝකයට අදාළ වන්නක් නො වේ. නමුත් ඒවා සැබෑ නියමයන්ය. එසේ නම්, ඒවා වැදගත් ම කරුණු අතරින් වේ. මිනිසාගේ වටිනාකම පදනම් වන්නේ ඔහුගේ සදාචාරය මත මිස ඔහුගේ කායික ප්‍රමාණය, ඔහුගේ පරමාණු ගණන හෝ ඔහුගේ ජෛවලවල ශක්ති මට්ටම නො වේ.

මිනිසාගේ වටිනාකම, ඔහු තුළ ඇති දිව්‍යමය වරමේ බැඳියාවෙන් මනිනු ලැබේ. මෙම වටිනාකම, භෞතික ලෝකයෙන් කිසිවක් මිනිසා සමඟ හවුල් වන්නේ නැත. මෙහි දකින්නට ලැබෙනුයේ ධර්මිෂ්ඨ මිනිසෙකු හා දුෂ්ඨ මිනිසෙකි. නමුත් ධර්මිෂ්ඨ කන්දක් හෝ දුෂ්ඨ කන්දක් හෝ දකින්නට නැත. එමෙන් ම විශ්වාසවන්ත ග්‍රහලෝකයක්

සහ ද්‍රෝහී ග්‍රහලෝකයක් අපි නො දකිමු. වටිනාකම ගැන සැලකිලිමත් වන්නේ ද, අරමුණ ගැන සැලකිලිමත් වන්නේ ද, පැවැත්ම ගැන සැලකිලිමත් වන්නේ ද, මිනිසා පමණි. ඒවා ආගමෙන් පවරනු ලැබූ බව (හා එහි වටිනාකම) තේරුම් ගන්නේ මිනිසුන් සහ ජීන්වරුන් පමණි. සදාචාරයේ අර්ථය දැනගැනීම අප සෑම කෙනෙකු තුළ ම ඇති දිව්‍යමය වරමෙහි සහජ බුද්ධියේ කොටසක් පමණි. මේ හේතුවෙන්, ආගම මිනිසාගේ අවබෝධය සඳහා අවශ්‍ය දෙයකි. සදාචාරයේ අරුත, එය පවතින්නේ ඇයි? සහ එය පිළිපැදීමේ අවශ්‍යතාව අපට දැනෙන්නේ ඇයි? ද, යන්න සාධාරණීකරණය කරන එක ම දෙය ආගම පමණි. සදාචාරයට විශේෂිත ලක්ෂණය ලබා දෙන්නේ ආගම පමණයි. ආචාර ධර්ම තේරුම් ගත හැක්කේ දේව වරමේ රාමුව තුළ පමණි. එය මනුෂ්‍ය සංහතියට සහජයෙන් ම ඇත්තේ මන්දැයි දැනගත හැක්කේ ආගම තුළින් පමණි.

ආගම තුළින් පැවැත්මේ අරමුණ අපි දනිමු, අප පිළිපැදිය යුතු යැයි හැඟෙන සදාචාරය, අප ඒවාට අවනත නො වුවත්, ඒවා දිව්‍ය වරමෙහි කොටසක් බව අපි දනිමු. එබැවින්, ආගම මානව අවශ්‍යතාවකි. තවද, අපි ජීවත් වනුයේ ඇයිදැ?යි අප දැනගනුයේ ආගම තුළින් පමණි. මරණයෙන් පසු සිදුවන්නේ කුමක් දැ?යි අපි දැන ගන්නෙමු. පැවැත්මේ අර්ථය අපි දැන ගන්නෙමු. මෙම පැවැත්ම තුළ අපෙන් අවශ්‍ය වන්නේ කුමක්දැ?යි අපි දැන ගන්නෙමු. මේ අනුව, මානව චර්ගයාට අවශ්‍ය (ඔහු නිරත විය යුතු) වඩාත් ම වැදගත් කරුණු දැන ගැනීමට ආගම අනිවාර්යය කරයි.

එබැවින්, ආගම නොමැති නම්, මුළු ලෝකය ම සම්පූර්ණ අන්ධභාවයට හා සම්පූර්ණ ශුන්‍යභාවයට හැරෙනු ඇත. ඉබ්නු අල්-කයිම්, (රනිමහල්ලාහ්) මෙසේ පැවසීය: “රසූල්වරුන්ගේ දැනෙනි හැර මෙලොව හෝ පරලොවෙහි සතුටට හා සාර්ථකත්වයට වෙනත් මාර්ගයක් නැත. එමෙන් ම යහපත හා අයහපත විස්තරාත්මකව දැන ගැනීමට ඔවුන් තුළින් මිස වෙනත් මාර්ගයක් නැත. ඔවුන්ගේ දැනින් මිස දෙවිඳුන්ගේ තාප්තිය කිසිසේත් ලැබෙන්නේ නැත.” (සාද් අල් මආද් 1-68)

ෂෙයික් අල්-ඉස්ලාම් ඉබ්නු තයිමියා, (රනිමහල්ලාහ්) පවසන පරිදි: ආගමේ හිරු එළිය සහ පණිවිඩයේ හිරු එළිය උදා නො වූයේ නම් ලෝකය අඳුරට සහ ශාපයට ලක්ව පවතී. (මජ්මූ: අල්-ෆතාවා 19:93,94) ආගමෙන් තොරව පැවැත්මේ අරමුණ, යහපතෙහි අර්ථය හෝ එහි වටිනාකම හඳුනා ගත නො හැකිය. දිව්‍ය පණිවිඩ නොමැති නම්, ලෝකය බිය උපදවන විකාරයක් බවට පත් වනු ඇත. ආගම අතුරුදහන් වූ විට සහ මිනිසුන් වක්තෘ පණිවිඩ ප්‍රතික්ෂේප කරන විට, ‘කාල් සේගන්’ පවසන පරිදි තරු නාස්තියක් බවටත්, ‘සාර්තර්’ පවසන පරිදි කෘමියෙකු බවටත් පත් වනු ඇත. ස්ටීවන් හෝකින් පවසන පරිදි: “ඇත්ත වශයෙන් ම, මිනිසා රසායනික අපද්‍රව්‍ය බවට පත් වේ. නැතහොත් වඩාත් නිවැරදිව එය රසායනික මංචි (chemical scum) බවට පත් වේ.”

දේව අනාවැකි යනු පැවැත්මේ එක ම ස්පන්දනය වන අතර, දේව අනාවැකි නොමැතිව වඩාත් ම පුදුමාකාර නව නිපැයුම් සහ වඩාත් ම විනෝදජනක ආශාවන් භීෂණය බවට පත්වේ. ආගමකින් තොරව,

ලෝකය එහි සියලු අලංකාරයන් සමඟ බිහිසුණු අවතාර බවට පත්වේ. අපි මේ ලෝකයේ සිටින්නේ ඇයි? හෝ මරණයෙන් පසු කුමක් සිදු වේ ද? යනාදී පැවැත්ම පිළිබඳ කවර ප්‍රශ්නයක් අදේවවාදියෙකුගෙන් ඔබ විමසා සිටියහොත්, සැබැවින් ම ඔහු ඔබගේ ප්‍රශ්නය වාග්ජාලයෙන් මඟ හරිනු ඇත. නැතහොත් සම්පූර්ණයෙන් ම නිශ්ශබ්ද වනු ඇත. එබැවින් මිනිසාගේ අවබෝධය සහ සදාචාරාත්මක සාරධර්මවල අවශ්‍යතාව අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා, ආගම ස්වභාවික අවශ්‍යතාවක් වේ. තවද, පැවැත්මේ අර්ථය, පැවැත්මේ අරමුණ සහ දෙවිඳුන්ට වහල්භාවය තහවුරු කිරීම යනාදිය වටහා ගැනීමට එය අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි . සාර්ථකත්වය ඇත්තේ එම වහල්භාවය තුළිනි.

16- මොළයක හෝ සමාජයක මෙම සදාචාරය නිෂ්පාදනයක් වීම වළක්වන්නේ කුමක් ද?

පිළිතුර: මොළය සෑදී ඇත්තේ භෞතික ලෝකයේ ඇති භෞතික සංරචකවලින්මය. මොළය කෙතරම් සංකීර්ණ වුවත්, භෞතික ව්‍යුහයන්ගේ සංකීර්ණත්වය කුමක් වුවත්, ශුන්‍ය එකතුවෙන් ශුන්‍ය පමණක් නිපදවනු ඇත.කාරණය හොඳ හෝ නරක නො දන්නේ නම්, මොළය ද, දන්නේ නැත. මෙහි දී අපි අදේවවාදියාගෙන් මෙසේ විමසමු: සමස්ත භෞතික ලෝකය, සදාචාරාත්මක ව අපක්ෂපාති නම් සහ හොඳ හෝ නරක නො දන්නේ නම්, හොඳ සහ නරක යන සංකල්පය ඇති වූයේ කෙසේ ද? දෙවන ප්‍රශ්නය: පෘථිවියේ සියලු ම මිනිසුන් සමූල ඝාතනය කිරීමෙන් මොළය වළක්වන්නේ කුමක් ද? සත්ව කුඩුවල පහත් ජනවාර්ගිකත්වය ඇතුළු කිරීමෙන් මොළය වළක්වන්නේ කුමක් ද? Nazi - Action T4 Project - විසින් සිදු කරන ලද ස්වභාවික වරණ ව්‍යාපෘතියේ සිදු වූ පරිදි, ආබාධිත, දුර්වල සහ පහත් ජාතීන් විනාශ කිරීමෙන් මොළය වළක්වන්නේ කුමක් ද? ඇත්ත වශයෙන් ම, භෞතික මොළයට ඒ ගැන දෝෂයක් හෝ නිවැරදි කිරීමක් සමඟ පිළිතුරක් දීමට අදාළ නො වන ප්‍රශ්න වේ.

පෘථිවියේ පරමාණුවලින්ම මොළය සෑදී ඇති නිසා එය සම්පූර්ණයෙන් ම සදාචාරාත්මකව අපක්ෂපාතීය. නියත වශයෙන් ම, මොළය සහ සදාචාරය අතර සම්පව හෝ දුරින් හෝ කිසිම සම්බන්ධයක් නැත. සමාජය සදාචාරයේ උල්පත යන මතය සම්බන්ධයෙන් ගත් කල, මෙය අමුතු අදහසකි. මන්ද සදාචාරය යනු මිනිසා මිනිසෙකු ලෙස මිස

සමාජයක්, සමස්ථ සමාජයක් නො වන බැවිනි. එපමණක් නො ව සමාජය, ද්‍රව්‍යයේ එක ම සංසටකවලින් යුක්ත වන අතර එම නිසා නැවතත් ශුන්‍ය එකතුවෙන් ශුන්‍යය පමණක් නිපදවනු ඇත. එසේනම් සමාජය මුලින් ම ද්‍රව්‍යමය ලෝකයට අයත් නො වන සදාචාරය ඇති කළේ කෙසේ ද? මෙය සත්‍ය වන්නේ නම්, සහ සදාචාරය සමාජයේ නිෂ්පාදනයක් ලෙස අප සලකන්නේ නම්, එවිට සමාජය මෙය සදාචාර බව විශ්වාස කරන හේතුවෙන්, නාසිවාදීන් අත් අයව විනාශ කිරීම ද, නිවැරදි වනු ඇත. ලෝකය නාසිවරුන්ට නඩු පැවරීමට තීරණය කරන විට, මෙම තීරණය පදනම් වූයේ සදාචාරය සීමා රහිතය යන්න මිස, සමාජයේ නිෂ්පාදනයක් නො වන බැවිනි. එසේ නොවුවහොත්, ඔවුන්ට නාසිවාදියාට නඩු පැවරීමට නො හැකි වන අතර, ඔවුන් පළමුව වැරද්දක් කළ බව ඔවුන්ට වැටහෙන්නේ නැත. සදාචාරය සමාජයෙන් ස්වාධීන වන බැවින්, යහපත් සමාජය සහ දූෂිත සමාජය යන දෙකේ ම නිවැරදි දේ නිවැරදි මය. එමෙන්ම, යහපත් සමාජයේ සහ දූෂිත සමාජයේ, වැරදි දේ වැරදි මය. මොළයට හා සමාජයෙන් ඔබ්බට ගිය අර්ථයක් සදාචාරයට ඇත.

17- පෘථිවියේ ශිෂ්ටාචාරවල එක් දෙවියෙකුට වඩා ඇත; එසේ නම්, දෙවිඳා අල්ලාහ්ව විශේෂයෙන් විශ්වාස කරන්නේ ඇයි?

පිළිතුර: පෘථිවියේ සියලු ම ආගම්වල දෙවිඳා අල්ලාහ් හැර නැමදුමට සුදුසු වෙනත් දෙවි කෙනෙක් නැත. සෙසු ආගම් සමඟ අපගේ එකඟ නො වීම නම්, ඔවුන් දෙවිඳා වහන්සේ සමඟ කුඩා දෙවිවරුන් ගෙන තිබීමය. උදාහරණ වශයෙන් කිස්ත්‍රියානි ආගමේ ජේසුස්තුමා සහ ශුද්ධාත්මයාණන්, හින්දු ආගමේ විෂ්ණු, ශිවා සහ බ්‍රහ්ම ... යනාදී ලෙස ගෙන තිබීමය. සියලු ම ආගම් විශ්වාස කරන්නේ එක ම දෙවිඳාණන්ව ය. ඔවුන්ගේ මතය අනුව ඔහු පැවැත්මේ නිර්මාතෘවරයා වේ. නමුත්, ඔවුහු දෙවිඳා අල්ලාහ් සමඟ වෙනත් දෙවිවරුන් නිර්මාණය කරන අතර ඊට වඩා වෙනත් යමක් නැත. තවද, බහුදේවවාදීන්ගේ පිළිම පවා ඔවුන් දෙවිවරුන් ලෙස ගත්තේ නැත. ඔවුහු දෙවිඳා මැවුම්කරු බව පමණක් සුළු කොට පිළිගත් නමුත්, ඔවුහු දෙවිඳා සඳහා අතරමැදියන් නිර්මාණය කළෝය. “අහස් හා මහපොළොව මවා, හිරු හා සඳු වසඟ කළේ කවුරුන්දැ? යි ඔබ ඔවුන්ගෙන් විමසුවෙහි නම්, අල්ලාහ් යැයි සැබැවින් ම ඔවුහු පවසති. එසේ නම් ඔවුන් වෙනතකට යොමු කරනු ලබනුයේ කෙසේ ද?” (29:61. සූරා අල්-අන්කවූන්.)

ෂෙයික් අල්-ඉස්ලාම් ඉබ්නු තයිමියා, (අල්ලාහ් ඔහුට කරුණා කරත්වා!) මෙසේ පැවසීය: “පිළිම වන්දනා කරන්නන් ගැන සිතා බලන යම් අයකු වේද, සැබැවින් ම ඔවුන් ඒවා ලෝකය නිර්මාණය කරන බවත්, ඒවා වර්ෂාව ලබා දෙන බවත්, ඒවා ශාක වගා කරන බවත්, සතුන් හා වෙනත්

දෑ නිර්මාණය කරන බවත් විශ්වාස කරමින් සිටින බවත් ඔහු සිතුවේ නම් ඔහු ඔවුන් ගැන නො දන්නා අයෙකි. පිළිම වන්දනා කරුවන් මෙම පිළිමවලට නැමදුම් කිරීමේ වේතනාව, සොහොන් අදහන බහුදේවවාදීන්ගේ වේතනාවම වේ.” (මජ්ඣිම නිකාය-අළු-ආකාශා වෙළුම 1 පිටුව 359) පිළිම වන්දනා කරන හින්දු ආගමේ මූලාරම්භය, එක ම දෙවිඳා කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය වෙත, අවසානයේ යොමු වන බව, ‘විල් ඩුරන්ට්’ සහතික කරන අතර, ඔහු හින්දු දෙවිවරුන් ගැන මෙසේ කියයි: “සාන්තවරයන් දහස් ගණනක් විශුද්ධ කිරීමෙන් ක්‍රිස්තියානි දේවස්ථානය කරන ආකාරයට ම මෙම දෙවිවරුන් දහස් ගණනක් මගින් ද, කටයුතු සිදු වේ. අනන්ත සංඛ්‍යාවක් ඇති මේ දෙවිවරුන්ට ඉහළින් උත්තරීතර පරමාධිපතියා ඇති බව හින්දු බැතිමතා මොහොතකටවත් සිතන්නේ නැත.” (ශිෂ්ටාචාරයේ කතාව, Will Durant, Vol. 3, p. 209) බ්‍රිතාන්‍ය විසින් ඉන්දියාව ආක්‍රමණය කළ සමයේ ඉන්දියාවේ බ්‍රිතාන්‍ය රජය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් විය: “පර්යේෂණවල දී කමිටුව විසින් එළඹූ සාමාන්‍ය නිගමනය වන්නේ, ඉන්දියානුවන්ගෙන් අතිමහත් බහුතරයක්, එක් උත්තරීතර දෙවියෙකු කෙරෙහි දැඩි විශ්වාසයක් තබා ඇති බවයි.” පෘථිවියේ පවතින සියලු ම ආගම් තුළ දෙවිඳා එක් අයෙකි. “තවද, අපගේ දෙවිඳා හා නුඹලාගේ දෙවිඳා එකමය.” (29:46. සුරා අල්-අන්කවූන්.) පිළිම සහ මිනිස් දෙවිවරුන්, සැබෑ දෙවිඳුන්ට සමීපවීමේ මැදිහත්කරුවන් මිස අන් කිසිවක් නො වේ. “තවද, ඔහු හැර වෙනත් අය ආරක්ෂකයින් ලෙස ගත් අය ‘අල්ලාහ් වෙත අප සමීප කරවීමට මිස අපි ඔවුන්ට නැමදුම් නො කළෙමු’ (යැයි පවසති).” (39:3. සුරා අස්-සුමර්.)

18- කෙනෙක් අනවශ්‍ය දෙයක් කරනවා නම්, එය විකාරයක්! දෙවිඳා වහන්සේට අපව අවශ්‍ය නැත, එසේනම් ඔහු අපව මැව්වේ ඇයි?

පිළිතුර: අවශ්‍යතාව, විකාරය සමඟ ගැලපීම අඥාන අදහසකි. ඇත්ත වශයෙන්, අවශ්‍යතාව ගැලපෙන්නේ ප්‍රඥාවෙන් මිස විකාරයෙන් නොවේ. කීර්තියක් ඇති ධනවත් වෛද්‍යවරයකු, මිනිසුන්ගෙන් කිසිදු බලාපොරොත්තු නොමැතිව, ඔවුනට ප්‍රතිකාර කළ හැකිය. නමුත් ඔහු එසේ ඔවුනට ප්‍රතිකාර කරනුයේ ඔවුන්ගේම ප්‍රයෝජනය සඳහාය. මෙහි අපි ඔහුගේ ක්‍රියාව නිෂ්ඵල දෙයක් ලෙස විස්තර නො කරමු. ප්‍රඥාව සහ ක්‍රියාව පිටුපස ඇති ඉමහත් අරමුණ, අවශ්‍යතා/විකාර යන වක්‍රය වටා කැරකෙන්නේ නැත. පිහිනන්නෙකුට දයාවෙන් දරුවෙකු බේරා ගත හැකි අතර, පසුව දරුවාගේ භාරකරුවන්ගෙන් කිසිදු ප්‍රශංසාවක් බලාපොරොත්තු නො වී ඔහු අතහැර දමා යයි. මෙහි ඔහුගේ ක්‍රියාව අවශ්‍යතාවක් හෝ විකාරයක් ලෙස වර්ගීකරණය කර නැත. නමුත් මෙය ත්‍යාගශීලී ක්‍රියාවකි, උදාර අරමුණකි. යහපත් වර්තයකි. එහෙයින් අවශ්‍යතාව සහ විකාරය අතර සහන්ධනයක් නො මැත! ('නූතන දර්ශනය කුළ ආගම විචේචනය කිරීමේ සංසිද්ධිය.' ආචාර්ය. Sultan Al-Amiri, Ph.D. නිබන්ධනය.) සහිත් මුස්ලිම් වාර්තා කළ හදිස් අල් කුද්දිස් නම් දිව්‍ය ප්‍රකාශ සහිත නබි වදනක උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: "මාගේ ගැත්තනි! නුඹලාගේ පළමුවැන්නා හා නුඹලාගේ අන්තිමයා, නුඹලාගේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා සහ නුඹලාගේ ජීන්වර්ගයා, කිසියම් මිනිසෙකුගේ ධාර්මික හදවත තරම් වඩාත් බැතිමත් වුවද, එය කිසිසේත් මාගේ ආධිපත්‍යය වැඩි නො කරනු ඇත. එමෙන් ම මාගේ

ගැත්තනි! නුඹලාගේ පළමුවැන්නා සහ නුඹලාගේ අන්තිමයා, නුඹලාගේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා සහ නුඹලාගේ ජීන්වර්ගයා කිසියම් මිනිසෙකුගේ අතිදුෂ්ට හදවත තරම් දුෂ්ට වුවද, එය කිසිම දෙයකින් මාගේ ආධිපත්‍යයෙන් කිසිවක් අඩු නො කරනු ඇත. මාගේ ගැත්තනි! සැබැවින් ම නුඹලාගේ ක්‍රියාවන් වූ කල්හි, ඒවා මම නුඹලා වෙනුවෙන් සටහන් කර තබා ඇත්තෙමි. පසුව නුඹලාට මා ගෙවනුයේ ඒවාට පමණි. එබැවින් කවරෙකු යහපත සොයා ගන්නේ ද, ඔහු අල්ලාහ්ට ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. ඒ හැර වෙනත් දෙයක් ලැබුවේ ද, ඔහු ඔහුට ම මිස (අල්ලාහ්ට) දොස් නො පැවරිය යුතුයි.(15) අල්ලාහ් සකල ලෝකයන්හි අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොරය. අපගේ උත්සාහය, කැපවීම හා අපගේ ශ්‍රමය අප වෙනුවෙන් පමණය. “තවද, කවරෙකු (අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයෙහි) වෙහෙස වන්නේ ද, එසේ ඔහු වෙහෙස වනුයේ ඔහු වෙනුවෙනි. නියත වශයෙන් ම අල්ලාහ් ලෝවැසියන්ගෙන් (පිහිට) අවශ්‍ය නැත්තෙකි.” (29:6. සූරා අල්-අන්කවූන්.) අපට නිසි අවබෝධයක් නැතත්, දෙවිඳුන්ගේ සෑම මැවීමක් තුළ ම ප්‍රඥාවක් ඇති බව අපි දනිමු. රෝගියා වෛද්‍යවරයාගේ ප්‍රඥාව ගැන නො දැන සිටීමෙන් වෛද්‍යවරයාගේ තීරණ විකාර සහගත බව අදහස් වන්නේ නැත. දිව්‍යමය ප්‍රඥාව පිළිබඳ දැනුම ඔහුට ප්‍රඥාවේ සියලු මානසත් තේරුම් ගැනීමට අවශ්‍ය නො වේ, නමුත් ඒවායින් සමහරක් තේරුම් ගැනීමට ප්‍රමාණවත් වේ. දෙවිඳුන්ට නමස්කාර කිරීම අපට පවරා ඇති බව (නියම කර ඇති බව) දැන ගැනීම සහ දිව්‍ය ප්‍රඥාවේ පැවැත්ම බව දැන ගැනීම ප්‍රමාණවත්ය. මෙය අපට ප්‍රමාණවත් වේ. එසේ නොවුවහොත් අපට පැහැදිලි නො වන සියලු දෑ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකු මෙන් අප ද, වන්නෙමු. “ඔහුගේ දැනුමෙන් ඔවුන් ග්‍රහණය

නො කළ දැ ඔවුහු බොරු කළෝය. එහි අර්ථ නිරූපණයන් ඔවුන් වෙත පැමිණියේ නැත.”(10:39 සූරා යුනුස්.)

දෙවිඳා මහා ප්‍රඥාවන්ත වන අතර යම් ප්‍රඥාවක් වෙනුවෙන් ඔහු අප මවා ඇත. ඔහු සුවිශුද්ධය. නැමදුම් ලබන්නට සුදුස්සා දෙවිඳා අල්ලාහ් පමණය. දෙවිඳා අල්ලාහ් හැර නැමදුම් ලබන්නට වෙනත් කිසිවකු සුදුසුකම් ලබන්නේ නැත. ඔහු ශුන්‍යතාවෙන් අප බිහි කළ මැවුම්කරය. සුවිශුද්ධ දෙවිඳා මෙසේ පවසයි: “අහෝ ජනයිනි! නුඹලා හා නුඹලාට පෙර සිටි අය මැව්වා වූ නුඹලාගේ පරමාධිපතිට නමදිනු. නුඹලා බිය බැතිමත් විය හැකි වනු පිණිස.” (2:21. සූරා අල් බකරා.)

තවද, අපට මග පෙන්වූයේ ඔහුය. එමෙන් ම නීති පනවා, සැලසුම් කොට, නියෝග හා තහනම් නියෝග පැනවුවේ ද, ඔහුය. “මැවීම හා නියෝගය ඔහු සතුය.” (7:54. සූරා අල්-අරාෆ්.) දෙවිඳුන්ට මැවිල්ල පමණක් නො ව, සියලු කරුණු හා නියෝග ඔහු සතු වන්නේය. ඔහුගේ ආඥාවට අපි අවනත වෙමු. නැමදුම් කිරීම, අල්ලාහ් තම ගැත්තන් මත නියම කළ වගකීමය. අප අතරින් ධර්මිෂ්ඨ දැ වඩාත් හොඳින් සිදු කරන්නේ කවුරුන්දැයි අප පරීක්ෂා කරනු පිණිස ඔහු අප මවා, අප ජීවත් කරවා, අපට පෝෂණ සම්පත් ලබා දී, අපට මග පෙන්වූයේය. ඔහු සුවිශුද්ධය. එමෙන් ම ඔහු අප වෙත ඔහුගේ දූතවරුන් එව්වේය. නැමදුම් කිරීම අල්ලාහ් අප වෙත පැවරූ අපගේ වගකීමය. “ඔහු වනාහි මරණය සහ ජීවය මැව්වේ ය. (මන්ද) නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් වඩාත් දැහැමි දැයි ඔහු නුඹලා ව පරීක්ෂා කරනු පිණිසය. තවද, ඔහු සර්ව බලධාරීය. අතික්ෂමාශීලීය.” (67:2 සූරා අල් මුල්ක්)

නැමදුමෙන් තොරව අපගේ මෙලොව ජීවිතය මෙන් ම මතුලොව ජීවිතය නිවැරදිව හැඩ ගැසෙන්නේ නැත. එයින් තොරව අපගේ සදාචාර ගති පැවතුම් නිවැරදි වන්නේ ද, නැත. අශීලාචාර හා පිළිකුල් සහගත දැයින් නැමදුම අප වළකාලන්නේය. මිනිස් ලොව එමගින් හැඩ ගැසෙයි. උත්තරීතරයාණන් අපට මෙසේ පවසයි: “තවද, සලාතය විධිමත් ව ඉටු කරනු. නියත වශයෙන් ම සලාතය අශික්ෂිත දැයින් හා පිළිකුල් සහගත දැයින් වළක්වයි.” (29:45. සුරා අල්-අන්කඛුත්.)

නැමදුම් කිරීමෙන් තොරව ස්වර්ගය දිනන්නේ නැත. ස්වර්ගයේ ජය හා මෙලොවෙහි සුගතිය එයයි. නැමදුම අප වෙනුවෙන් සහ අපගේ යහපත වෙනුවෙනි. එය සර්වබලධාරී දෙවිඳා දෙසින් අප වෙත අනිවාර්යය කළ කරුණකි. එය, ඔහු අපගේ මැවුම්කරු වන බැවිනි. එහි ප්‍රතිලාභය අප වෙත ම නැවත හැරී එන අතර එහි සිදු කරන දෝෂ අපට ම එරෙහිව පැමිණෙන ඇත. ස්වර්ගය අන්ර්ඝය. කවරෙකු ස්වර්ගය අපේක්ෂා කරන්නේ ද, ඔහු ඒ සඳහා ක්‍රියා කළ යුතුයි. අපි සුවිශුද්ධයාණන්ගේ අවශ්‍යතාව ඇත්තො වෙමු. ඔහුට නැමදුම් කිරීමේ අවශ්‍යතාව ද ඇත්තෝ වෙමු. අපගෙන් මෙන් ම ඔහුගේ සියලු මැවීම්වලින් තොර, ඔහු පොහොසතය.

19-අපි අල්ලාහ් හඳුනා ගන්නේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: බොහෝ මාර්ගයන් ඔස්සේ අපි අල්ලාහුව හඳුනා ගනිමු. නමුත් මෙහි අපි මාර්ග හතරක් සඳහන් කරන්නෙමු.

පළමු මග: සහජ බුද්ධිය / ස්වභාවික ධර්මතාව ඔස්සේ අල්ලාහ් හඳුනා ගනිමු.

මිනිසා සහජයෙන් ම තමන්ට මැවුම් කරුවකු සිටින බව හඳුනයි. එහෙයින් ඔබත් සහජ බුද්ධියෙන් ඔබේ මේ ස්වරූපයෙන් මේ අවයන්ගෙන් හා මේ හැඩරුවෙන් ඔබව මැවූ මැවුම්කරුවකු සිටින බව හඳුනන්නෙහිය. මෙය විශ්මිත පරිපූර්ණ නිමැවුමකි. තවද, මිනිසා තම සහජ බුද්ධියෙන් තම මැවුම්කරුට නමස්කාර කිරීමට අවශ්‍ය බව දනී, එමෙන් ම තමාට සියළු මහිමය හිමි තම මැවුම්කරුගේ අවශ්‍යතාව උවමනා බවත්, සෑම මොහොතකම ඔහුගේ අවශ්‍යතාවෙන් පෙළෙන බවත්, ඔහුගේ සහජ බුද්ධියෙන් ඔහු දනී. දුෂ්කර අවස්ථාවන්වල දී දෙවිඳුන්ගේ අවශ්‍යතාවේ මෙම හැඟීම අධික වනු ඇත. දෙවිඳා පිළිබඳ දැනුමේ ස්වභාවය සියලු මිනිසුන්ට සහජයෙන් ම පිහිටා ඇති බව සර්වබලධාරී අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත. “එහෙයින් ඔබ ඔබේ මුහුණ දහම වෙත අවංක ව ස්ථාපිත කරනු. (එය) මිනිසා ඒ මත මැවූ අල්ලාහ්ගේ ස්වභාව ධර්මයයි. අල්ලාහ්ගේ නිර්මාණයේ කිසිදු වෙනස් කිරීමක් නො මැත. එය සෘජු ධර්මයයි. නමුත් ජනයාගෙන් බහුතරයක් දෙනා එය නො දනිති.” (30:30 සූරා අර්-රූමි)

තවදුරටත් සුවිශුද්ධ අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “තවද, නුඹගේ පරමාධිපති ආදම්ගේ දරුවන්ගෙන් ඔවුන්ගේ කොඳුවලින් ඔවුන්ගේ පරපුර ගෙන,

ඔවුන්ට එරෙහි ව ඔවුන්ම සාක්ෂි දැරීමට පත් කොට, නුඹලාගේ පරමාධිපති මා නො වේ දැ?යි (ඔහු විමසුවේය.) එසේය අපි සාක්ෂි දරමු යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය. (එසේ ප්‍රතිඥාවක් ගනු ලැබුවේ) මළවුන් කෙරෙන් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ ‘නියත වශයෙන් ම අපි මේ ගැන අනවධානීන් ව සිටියෙමු යැයි නුඹලා නො පවසනු පිණිසය.’ (30:172. සූරා අල්-අරාෆ්.) අප මැවීමට පෙර, දෙවිඳා වහන්සේ පිළිබඳ දැනුම අප තුළ සහජයෙන් ම පිහිටා තිබුණු අතර උන් වහන්සේට නැමදුම් කිරීමේ ස්වභාවය ද, අප තුළ සහජයෙන් ම පිහිටා තිබුණි. ඔහු සුවිශුද්ධය. “ඔවුන්ම සාක්ෂි දැරීමට පත් කොට ‘නුඹලාගේ පරමාධිපති මා නො වේ’ දැයි (ඔහු විමසුවේය.) ‘එසේය අපි සාක්ෂි දරමු’ යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.” සූරා අල් ආරාෆ් 7:172. බුහාරි හා මුස්ලිම්හි සඳහන් පූර්ව සාධක සහිත හදිසයක නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා මෙසේ ප්‍රකාශ කළ බව සඳහන් වේ. “උපදින කිසිවකු හෝ වේවා, ඔහු උපදිනුයේ සහජ ස්වභාවය මතමය.”

අප සියලු දෙනා උපත ලැබ ඇත්තේ මෙම සහජ ස්වභාවය මතය. මෙම සහජ ස්වභාවය සත්‍ය වටහා ගන්නට අපේක්ෂා කරන සෑම තැනැත්තෙකුට ම සත්‍ය සඳහා සාධක ලැබීමටත්, තමන්ට සත්‍ය පැහැදිලි වූ විට එයට යටත් වීමටත් ප්‍රමාණවත් වන්නේය. තවද, මෙම සහජ බුද්ධිය අවිශ්වාසයෙන් සිටින දරුණුතම පුද්ගලයින්ට පවා, විශේෂයෙන් දුෂ්කර කාලවල දී ප්‍රතික්ෂේප කළ නො හැකිය. සියලු මිනිස්සු දුෂ්කර කාලවල දී දෙවිඳුන්ට තබන සමානයන් අමතක කර දමා, ඔහු වෙතට නැඹුරු වෙති. “නුඹලාට මුහුදෙහි පීඩාවක් ඇති වූ කල්හි ඔහු හැර නුඹලා ඇරයුම් කරන අය මුළා වී යනු ඇත. ඔහු නුඹලා

ව මුදවා ගොඩබිම වෙත ගෙන ආ විට නුඹලා පිටුපාන්නෙහුය. තවද, මිනිසා මහා ගුණමකුවකු විය.” (17:67. සුරා අල්-ඉස්රා.)

යම් පුද්ගලයෙක් මහත් පීඩාවකට පත් වී විනාශය අත්විඳින්නේ නම්, එවිට ඔහු දෙවිඳා වහන්සේට පමණක් අයැද සිටින අතර, ඔහු තම බහුදේවවාදය අමතක කරනු ඇත. අසිරු කාලවල දී දෙවිඳුන්ට කන්නලව් කිරීමේ මෙම හක්තිය, සෑම මිනිසෙකු තුළ ම පවතින සාමාන්‍ය බුද්ධියෙන් උද්දීපනය වන්නකි.

ඇමරිකානු ජනාධිපතිවරයෙක් වන අයිසන්හවර් දෙවන ලෝක යුද්ධයේ ඇමරිකානු හමුදාවේ හමුදාපති විය. විශාල අනතුරකදී හමුදාව සහජ බුද්ධියට නැවත පැමිණෙන ආකාරය දැකීමෙන් පසු මෙසේ පවසයි: “යුද අගලෙහි අදේවවාදීන් කිසිවෙක් දකින්නට නැත.” යුද්ධය පවතින අවස්ථාවේ අගල තුළ දෙවිඳා ප්‍රතික්ෂේප කරන කිසිවකු දකින්නට නො ලැබේ. ඔවුහු සියලු දෙනා ම දෙවිඳා වෙත නැඹුරු වෙති. මෙය දරුණු අවස්ථාවල දී සෑම මිනිසෙකු ම පිළිගන්නා සහජ භාවයේ යථාර්ථයයි.

දෙවිඳා දැන ගැනීමේ දෙවන මාර්ගය බුද්ධියයි: අපි දෙවිඳා බුද්ධිය තුළින් වටහා ගනිමු. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “කිසිවක් නොමැතිව ඔවුහු මවනු ලැබුවෝ ද, එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?” (52:35. සුරා අත්-තුර්)

බුද්ධිමය වශයෙන් මෙහි කරුණු තුනක් උසුලා ඇත. එයට සිව් වැනි කරුණක් නැත:

පළමුවැන්න: මැවුම්කරුවකුගෙන් තොරව අප මවනු ලැබීම - (කිසිවක් නොමැතිව ඔවුහු මවනු ලැබුවෝ ද?) එය විය නො හැක්කකි. එසේ නම්, මැවුම්කරුවකු නොමැතිව අප මවනු ලබන්නේ කෙසේ ද?

දෙවැන්න: අප විසින් අපව මවා ගැනීමයි. (එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?) මෙය ද සිදුවිය නො හැකි කරුණකි. එසේ නම් මා මවනු ලබන්නට පෙර මා විසින් මා මැවිය හැක්කේ කෙසේ ද? එවිට බුද්ධිය උසුලන තුන් වැනි කරුණ පවතී. මෙම ශුද්ධ වූ වැකිය ඒ ගැන නිහඬය. එය ප්‍රත්‍යක්ෂයයි. එනම්, සැබැවින් ම අප මැවූ මැවුම් කරුවකු අපට සිටින වගයි. කීර්තිමත් සර්වබලධාරී අල්ලාන් පිලිබඳව බුද්ධිමය වශයෙන් අපි හඳුනා ගනිමු.

දෙවිඳා ගැන දැන ගැනීමේ තුන්වන මාර්ගය, දෙවියන්ගේ මැවීම් දෙස අවධානය යොමු කර බැලීමයි. දෙවියන්ගේ මැවීම් දෙස අවධානය යොමු කර බැලීම සර්වබලධාරී තේජාන්විත දෙවිඳුන්ගේ බලමහිමය ඉදිරියේ අප තබනු ඇත. “පවසනු! අහස්හි හා මහපොළොවේ කුමක් ඇත්තේ දැයි නුඹලා සිතා බලනු.” (10:101. සුරා යුනුස්.) දෙවියන්ගේ මැවීම්වල පවතින සියුම් භාවය හා විශ්මිත පරිපූර්ණත්වය දෙස අපි අවධානයෙන් බලන සෑම මොහොතක ම, අල්ලාන් පිලිබඳ දැනුම අපට වර්ධනය වනු ඇත. පැවැත්ම ගැන පෙන්වා දීමේ හා ආරක්ෂාව හා පරිපූර්ණත්වය ගැන පෙන්වා දීමේ දී අප පෙර සඳහන් කර සිටියේ මෙයයි.

දෙවිඳා හඳුනා ගැනීමේ සිව්වන මාර්ගය දහම් දූතයින් හරහා ලබන දැනුමයි.

සර්වබලධාරී තේජාන්විත දෙවිඳා අල්ලාහ් පිළිබඳ දැන ගැනීමට ඇති වඩාත් ප්‍රබල ම මාර්ගය මෙයයි. එනම්, දහම් දූතවරුන් හා වක්තෘවරුන් හරහා අල්ලාහ් ගැන දැන ගැනීමයි. දහම් දූතවරු අල්ලාහ් පිළිබඳ තොරතුරු දන්වා සිටියහ. එමෙන් ම ඔහුගේ ගුණාංග පිළිබඳ තොරතුරු ද, දන්වා සිටියහ. සුවිශුද්ධියාණන් වන ඔහුගේ ස්වභාවය ගැන තොරතුරු ද, දන්වා සිටියහ. මෙම නබිවරුන් හරහා දෙවිඳා අල්ලාහ්ගේ නාමයන් හා ඔහුගේ ගුණාංග තුළින් අපි ඔහුව හඳුනා ගත්තෙමු. අල්ලාහ්ට අප නැමදුම් කළ යුත්තේ කෙසේ ද? ඔහු වෙත සමීප විය යුත්තේ කෙසේද? යන්න ද, දැන ගත්තෙමු. විනිශ්චය දිනය අල්ලාහ්ගේ දඬුවමින් අපි මිඳෙන්නේ කෙසේ ද? යන්නත් අපි දැන ගත්තෙමු. දහම් දූතවරු අල්ලාහ් නැමදීම සඳහා ජනයාට ඇරයුම් කළහ. වෙනත් වචනයෙන් කියන්නේ නම්, මිනිසා කවර සහජ බුද්ධියක් මත මවා ඇත්තේ ද, ඔවුන්ගේ එම සහජ බුද්ධිය වෙත නැවත යොමු වීමටත්, දෙවිඳා නියෝග කළ පරිදි ඔහුට නැමදුම් කිරීමටත් ඔවුහු ඇරයුම් කළහ. එබැවින්, දූතවරු සත්‍යයේ හා සාර්ථකත්වයේ මාර්ගය වෙත ජනයාට මග පෙන්වූහ. “එම රසූල් වරුන්ට පසුව කිසිදු සාධකයක් අල්ලාහ්ට එරෙහි ව ජනයාට නො වනු පිණිස, රසූල්වරු ශුභාරංචි දන්වන්නන් හා අවවාද කරන්නන් ලෙස එවනු ලැබූහ. තවද, අල්ලාහ් සර්ව බලධාරීය; සර්ව ප්‍රඥාවන්ත ය.” (4:165. සූරා අන්-නිසා.)

දහම් දූතවරුන් හා නබිවරුන් අල්ලාහ් පිළිබඳ තොරතුරු දන්වා සිටීම, හා ප්‍රාතිහාර්යයන් මගින් අල්ලාහ් ඔවුන් ශක්තිමත් කර තිබීම, මෙවුන්

කෙරෙත් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ අල්ලාහ්ට එරෙහිව තර්ක කිරීම සඳහා කිසිවකුට ඉඩ සලසා දෙන්නේ නැත. ඔබේ මැවුම්කරුව ඔබ හඳුනා ගත හැකි පරිදි සර්වබලධාරී දෙවිඳා ඔබට සහජ බුද්ධිය පිරිනමා ඇත, ඔබට බුද්ධිය පිරිනමා ඇත. ඔහුගේ මැවීම් දෙස බලන්නට දර්ශණය පිරිනමා ඇත. ඔබ වෙනුවෙන් දුතවරු එවා ඇත. එහෙයින් අල්ලාහ් අඛියස තර්ක කරන්නට ඔබට කිසිවක් ඉතිරිව නැත.

20 - ආගම් බොහෝමයක් තිබේ. එසේ නම් ඉස්ලාම් කුමක් සඳහා ද?

ඉස්ලාමය ආගම් අතර පවතින (ඒවා හා සමාන) ආගම පමණක් නො වේ. ඉස්ලාමය, එහි ප්‍රතිපත්තිය, පුරාණ යුගයේ සියලු නබිවරුන්ගේ ප්‍රතිපත්තිවලට එකඟ වන්නකි. ඉස්ලාම් යනු අපගමනය වූ ආගම්වල මාර්ගය නිවැරදි කිරීම සහ පුරාණ කාලයේ විසූ වක්තාවරුන්ගේ ඒකදේවවාදී විශ්වාසය නැවත ස්ථාපිත කිරීමකි. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “කවර දෙයක් පිළිබඳ ව ඔහු නූතන උපදෙස් දුන්නේ ද, එය නුඹලාට ඔහු දහම්ගත කළේය. ඔබ වෙත දන්වා සිටී දෑ ද, ඉබ්‍රාහිම් වෙත ද, මුසා වෙත ද, ර්සා වෙත ද, අපි කවර දෙයක් උපදෙස් දුන්නේ ද, එය ද, දහම්ගත කළෙමු. මන්ද නුඹලා දහම සෘජු ලෙස ස්ථාපිත කොට, එහි නුඹලා වෙත ව නො යෑම සඳහාය. ඔබ කවර දෙයක් වෙත ඔවුන්ට ඇරයුම් කරන්නේ ද, එය ආදේශකයින්ට බැරෑරුම් විය. තමන් අහිමත කරන අය අල්ලාහ් ඔහු වෙත තෝරා ගනී. තවද, (පසුතැවිලි වී) හැරෙන අයට ඔහු වෙතට ඔහු මග පෙන්වයි.” (42:13 සූරා අෂ්-ෂූරා.)

නියත වශයෙන් ම, ඉස්ලාම් යනු අනෙකුත් ආගම් මෙන් ආගමක් නො වන නමුත් සියලු ආගම්වල මූලාරම්භය එයයි.

21- ඉස්ලාම් යනු කුමක් ද?

පිළිතුර: උත්තරීතර දෙවිදා අල්ලාහ්ට යටත් වීම, කීකරු වීම හා අවනත වීම ඉස්ලාම් ය. තේජාන්විත දෙවිදා මෙසේ ප්‍රකාශ කළේය: “දැහැමියකු ව සිට තම මුහුණ අල්ලාහ් වෙතට අවනත කරවා ඉබ්‍රාහිම්ගේ පිළිවෙත අවංක ව පිළිපදින්නෙකුට වඩා දහමින් ඉතා අලංකාර වන්නේ කවරෙකු ද? අල්ලාහ් ඉබ්‍රාහිම් ව මිතුරෙකු බවට ගත්තේය.” (4:125 සූරා අන්-නිසා.)

“තම මුහුණ අල්ලාහ් වෙතට අවනත කරවා” යන්නෙහි තේරුම අල්ලාහ්ට යටහත් පහත් භාවය පෙන්වා, උත්තරීතරයාණන්ට අවනත වීමය. අපගේ පරමාධිපතියාණන් අති පාරිශුද්ධය. දහමින් වඩාත් යහපත් ම ජනයා එවැන්නෝ වෙති.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “එහෙයින් නුඹලාගේ දෙවිදා එක ම දෙවිදුන්ය. එහෙයින් නුඹලා ඔහුට අවනත වනු. තවද, යටහත් පහත්වූවනට (නබිවරය) නුඹ ශුභාරංචි දන්වනු.” (22:34 සූරා අල්-හජ්.)

“එහෙයින් නුඹලා ඔහුට අවනත වනු” යන්නෙහි තේරුම: ඔහුගේ නීතියට කීකරු වනු යන්නයි. මෙම පාඨ පෙන්වා දෙනුයේ: ඉස්ලාමය යන්නෙහි අර්ථය පොදුවේ උත්තරීතර අල්ලාහ්ට යටහත් වීම හා තේජාන්විත ඔහුට කීකරු වීමය. එමෙන් ම ඔහුගේ නීතිය හා පිළිවෙත පිළිගනිමින්, ඒවා ගැන තෘප්තිමත් වෙමින්, ඒවා අනුගමනය කිරීමය. ඉස්ලාමයේ සාරය හා එහි යථාර්ථය මෙයයි.

ඉස්ලාමය යනු දෙවිදන්ගේ තීන්දුවෙහි හා ඔහුගේ පිළිවෙතෙහි ඔහුට යටහත් පහත්භාවය දැක්වීමයි. ඉස්ලාමය යනු සමස්ත මිනිස් සංහතිය

සඳහා වූ අල්ලාහ්ගේ දහමයි. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “සැබැවින් ම අල්ලාහ් අබියස වන දහම ඉස්ලාමයයි.” (3:19. සූරා ආලු ඉම්රාන්)

ඉස්ලාමය යනු, එය හැර වෙනත් කිසිදු දහමක් දෙවිඳා විසින් පිළිගනු ලබන්නේ නැති දහමයි. “කවරෙකු ඉස්ලාමය හැර වෙනත් දහමක් සොයන්නේ ද, එවිට ඔහුගෙන් කිසිවක් පිළිගනු නො ලබන්නේ ම ය. තවද, ඔහු මතු ලොවෙහි අලාහ වන්නෙයින් අතුරින් කෙනෙකි.” (3:85 සූරා ආලු ඉම්රාන්)

ඉස්ලාමය යනු : සියලු ම වක්තාවරුන් හා දූතවරුන් කවර දහමක් සමඟ අල්ලාහ් එවිටේ ද, එම දහම මය. එහෙයින් වක්තාවරුන්ගේ දහම එකයි. එය ඉස්ලාමයයි. සියලු ම වක්තාවරුන් පැමිණියේ, ඔවුනොවුන්ගේ පිළිවෙත් වෙනස් වුවද, ඒකදේවවාදී ප්‍රතිපත්තිය සමඟය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “නියත වශයෙන් ම මා හැර වෙනත් දෙවියකු නො මැත. එහෙයින් නුඹලා මට ම වන්දනාමානය කරනු’ යැයි ඔහු වෙත දේව පණිවිඩ දන්වා සිටීමෙන් මිස නුඹට පෙර කිසිදු ධර්ම දූතයකු අපි නො එව්වෙමු.” (21:25 සූරා අල්-අන්බියා.)

මෙම ඒකදේවවාදය මත ඉස්ලාම් හැර වෙනත් ආගමක් ඉතිරිව නැත. අද මිහිතලය මත ඇති එක ම ඒකදේවවාදී දහම ඉස්ලාම් දහමයි. අනෙකුත් ආගමික නීතිවලට බැඳී සිටින සියලු ම බැතිමතුන් අඩු වැඩි වශයෙන් දේවත්වයට ආදේශ කිරීමේ යම් කොටසක් ලබා ඇත. නබිවරුන්ගේ මරණයෙන් පසු ජනයා ඒකීයවාදය මත ඔවුන් අත්හැර ගිය ද, කාලයාගේ ඇවෑමෙන් දෙවියන්ට ආදේශිත ඇදහිලි

පිළිපදින්නට ගත්තෝය. වර්තමානයේ ඉස්ලාමය හැර, නබිවරුන් ගෙන ආ, එම පිරිසිදු ඒකදේවවාදය මත පදනම් වූ වෙනත් කිසිදු දහමක් ඉතිරිව නැත.

22- පිළිතුරු දීමේ දී මනස ව්‍යාකූල කරන ප්‍රශ්නවලට ඉස්ලාමයේ පිළිතුරු තිබේ ද? එනම්: අප පැමිණියේ කොහෙන්ද? ඇයි අපි මේ ලෝකේ ඉන්නේ? සහ අවසන් ගමන කොතැනට ද?

පිළිතුර: ඉස්ලාම් මේ සියලු ප්‍රශ්නවලට උත්තර දුන්නේ උතුම් අල් කුර්ආනයේ එක් වාක්‍යයකින්, අපගේ ශුද්ධෝත්තම පරමාධිපතියාණෝ මෙසේ පවසති: “මා මැවූ ඔහුට මා ගැනිකම් නො කර සිටීමට මට කුමක්වී ද? තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” (36:22. සූරා යාසින්.) ඔබ කොතැනක සිට පැමිණියෙහි ද? අල්ලාහ් මා මැව්වේය. (ඔහු මා බිහි කළේය.) මා යන්නේ කොයිබට ද? මාගේ ක්‍රියාවන් සඳහා මා විභාග කරනු ලබන පිණිස, මම අල්ලාහ් වෙත යමි “නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” මෙලොවට ඔබ පැමිණියේ ඇයි? අල්ලාහ්ට නැමදුම් කිරීම සඳහා හා පරීක්ෂාවට ලක් කරනු ලැබීම සඳහාය. මම අල්ලාහ්ව නැමදිය යුත්තේ ඇයි? මා මැවූ දෙවිඳා අල්ලාහ්ට මා නැමදුම් කිරීම සහජ ධර්මතාවකි.

මෙම සහජ ධර්මතාව ගැත්තා හා ඔහුගේ දෙවිඳා අතර පවතින සම්බන්ධතාවයි. එනම් ගැත්තා ඔහුගේ පරමාධිපතිට (ඔහුගේ මැවුම්කරුට) ඔහු නැමදුම් කිරීමය. “මා මැවූ ඔහුට මා ගැතිකම් නො කර සිටීමට මට කුමක්වී ද?” මිනිසා ප්‍රභේලිකාවක් බවට පත් කරගෙන ඇති මෙම අතිවැදගත් ප්‍රශ්ණ තුනට, පිළිතුරු එකට ගොනු කර එක ම පාඨයකින් ඉදිරිපත් කර ඇත. “මා මැවූ ඔහුට, මා ගැතිකම් නො කර සිටීමට මට කුමක්වී ද? තවද, නුඹලා නැවත යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතට මය.” (36:22. සූරා යාසින්.)

23- මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් දෙවිඳා අල්ලාහ්ගේ සංදේශකරුවෙකු බව ඔබ දැනගත්තේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: ප්‍රාතිහාර්යයන් පෙන්නුම් කරන සාක්ෂි බහුල වීමෙන් සදාචාරාත්මක අඛණ්ඩතාව සහ පූර්ණ නිශ්චිතභාවය පෙන්නුම් කරයි. ඇරිස්ටෝටල් දාර්ශනිකයෙකු වන්නේ ඔහුගේ කෘතිවල එකතුවෙන් මිස ඔහු පැවසූ වාක්‍යයකින් හෝ ඔහු කළ දාර්ශනික විශ්ලේෂණයකින් නො වේ. හිපොක්‍රටීස් වෛද්‍යවරයකු වන්නේ ඔහුගේ වෛද්‍ය ව්‍යාපෘතිවල එකතුවෙන් මිස ඔහු කළ සැත්කමකින් නො වේ. එලෙසම, තබ් (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් වෙතින් සම්ප්‍රේෂණය වූ ප්‍රාතිහාර්යයන්වල සාක්ෂි රාශියකින් පෙන්නුම් කරන්නේ

සදාචාරාත්මක අඛණ්ඩතාව සහ ඔහු අනාගත වක්තාවරයෙකු බවට වූ පූර්ණ සහතිකයයි.

ඔබ ඔහුගේ චරිතාපදානය දෙස බැලුවහොත්, (ඔහු කෙරෙහි දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදය හා සාමය ලැබේවා!) ඔහු සත්‍යවාදී බව ඔබට පෙනී යනු ඇත. ඔහුගේ වඩාත් ම සතුරු මිනිසුන්ගේ පිළිගැනීමෙන් ඔහු සත්‍යවාදී යැයි ප්‍රසිද්ධ විය. බොරු කාරයකු ලෙස හෝ දුෂ්ඨයකු ලෙස හෝ චෝදනා කරනු නො ලැබීය. ඔහු අදාශ්‍යමාන දේ ගැන දන්වා එය එලෙසම සිදු වේ. ඔහුගේ පැමිණීම ගැන, ඔහු පැමිණීමට වසර සිය ගණනකට පෙර වක්තාවරුන් ශුභාරංචි දන්වා සිටි තැනැත්තෙකි. මේ සියල්ල පෙන්නුම් කරනුයේ සදාචාරාත්මක අඛණ්ඩතාව හා දිව්‍ය පණිවිඩයේ නිරවද්‍යතාව පූර්ණ ලෙස සහතික කිරීමය. ඔහු ගෙනා ආ උතුම් ප්‍රකාශාර්යය, එනම් ශුද්ධ අල්-කුර්ආනය ගැන කවර කතා ද? අල් කුර්ආනය සම්බන්ධයෙන්, ඒ හා සමානයක් හෝ ඉන් එක් පරිච්ඡේදයක් හෝ ගෙන එන මෙන් අල්ලාහ් ශාස්ත්‍රවේදීන්ට අභියෝග කළේය. නමුත් ඔවුහු එය සිදු කළේ නැත. තේජාන්විත සර්වබලධාරී දෙවිඳා අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. **“නමුත් නුඹලා (එසේ) නො කළෙහු නම්, නුඹලා විසින් (මෙය) කිසිසේත් ම කළ නො හැකිය.”** (2:24. සූරා අල් බකරා)

ඔවුහු එය නො කළෝය. එමෙන් ම ඒ සඳහා ඔවුනට හැකියාවක් නො විය. උතුම් අල් කුර්ආනය, බහුදේවවාදීන්ගේ සහ චතුර කපීකයින්ගේ වාචාලකමට දිගින් දිගටම අභියෝග කළේය. මේ සෑම අවස්ථාවක ම එයට විරුද්ධ වීමට ඔවුහු මැලි වූ අතර, ඒ හා සමාන දෙයක් ගෙන ඒමට ඔවුහු පැකිළුණෝය. (අභියෝගය හකුලුවාගත්තෝය.) ආචාර්ය

අබ්දුල්ලා ඩීරාස්, (දෙවිඳා ඔහුට අනුකම්පා කරන්නවා) මෙසේ පවසයි: “මෙම අභියෝගය ඔවුන්ගේ සාහිත්‍යම උදෙසාගය අවුස්සනු ඇතැයි රසුල්වරයා (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි සල්ලම්) බිය නො වූයේ ද? ඔවුහු ඔහු සමඟ තරඟ කිරීමට සැරසෙති. නමුත්, ඔවුන් සියලු දෙනා ම එයින් වැළකී සිටියෝය. ඔවුන්ගේ වාග්වාතුර්ය ඇති පිරිසක් එයට සමාන හෝ ඉන් එක් කොටසක් වුව ද, ප්‍රකාශනයක් නිකුත් කිරීමට ගිවිස ගත්තේ නම් කුමක් සිදු වන්නට ඇත් ද? එවිට ඔහුගේ සිත ඔහුගේ කාලයේ මිනිසුන්ට මෙම තීන්දුව නිකුත් කිරීමට ඔහුට බල කර තිබුණේ නම්, ඔහු එය අනාගත පරම්පරාවට ලබා දෙන්නේ කෙසේ ද? තීන්දු කටයුතු හා ඉරනම පිළිබඳ හොඳින් දන්නා අය හැර තමන්ගේ ප්‍රමාණය පිළිබඳ දන්නා වෙනත් කිසිවකු ඒ සඳහා ඉදිරියට නො එන ක්‍රමයකි එය. එබැවින් ඔහු එය ලෝකයා අතරට හෙළීය. එය අවසාන විනිශ්චය විය. යුග ගණනාවක් පුරාවට ඊට විරුද්ධ වූ සියල්ලෝම පැහැදිලිව ම අසරණ භාවයට සහ දරුණු අසාර්ථකත්වයට පත් වූවෝය.”

අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන්ට එරෙහිව සටන් කිරීම සඳහා හමුදාවන් එක්රැස් කිරීම සහ කණ්ඩායම් එක්රැස් කිරීම අල්-කුර්ආනයට විරුද්ධ වීමට සහ අභියෝගය භාර ගැනීමට වඩා පහසු සහ ලෙහෙසි කාර්යයක් බව මෙම බහුදේවවාදීහු දුටුවෝය. “මෙම කුර්ආනයට සවන් නො දෙනු. (එය පාරායනය කරනු ලබන විට ගබ්ද නගා කෑ කෝ ගසමින්) එහි කුකුසක් ඇති කරනු. (එවිට) නුඹලා අබ්බවා යා හැකිය” යැයි ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පැවසීය.” (41:26. සූරා ෆුස්සිලත්.)

සමස්ත අරාබිවරුන් හෝ අභියෝගය දැනුම් දෙනු ලැබූ වෙනත් සමූහයන් හෝ, අදේවවාදීන්ට පහසු වන අයුරින් සෙස්සන් සතුටු වන

අයුරින් කිසිවක් ගෙන ආවේ නැත. අල්-ආලූසි (අල්ලාන් ඔහුට ආශීර්වාද කරන්නා!) තුමා මෙසේ පවසයි: “ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු හෝ අද දක්වා විස්තරයක් ගැන හෝ ගුණාංගයක් ගැන හෝ ඒ ගැන කතා කර හෝ ප්‍රකාශ කර හෝ නැත.” තව ම ඉස්ලාමය පිළිනොගත් ජුබයිර් ඉබ්නු මුත්ඉම් මෙසේ පැවසීය: නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මගේ සලාතයේ සුරා තුර් පාරායනය කරනු මට ඇසුණි. එතුමාණෝ මෙම වැකිය පාරායනා කළහ. “නැත්නම් කිසිවක් නොමැති ව ඔවුන් මවනු ලැබුවෝ ද? එසේ නැතහොත් මවන්නෝ ඔවුහු ද?” (52:35) “නැත්නම් ඔවුහු අහස් හා මහපොළොව මැවුවෝ ද? එසේ නො වේ, ඔවුහු විශ්වාස නො කරති. එසේ නැත්නම් ඔවුන් අබියස නුඹගේ පරමාධිපතිගේ නිදානයන් තිබේ ද? එසේ නැත්නම් (ඒ මත) ආධිපත්‍යය දරන්නෝ ඔවුහු ද?” (52:36-37) සුරා අත්-තුර්. (ජුබයිර්)මෙසේ පැවසීය: (මෙය සවන් දුන් විගස) “මාගේ සිත පියාසර කරන්නට විය”

අල්-කුර්ආනයේ මිනිස් ආත්මයට ළඟා වන විශ්මයජනක රහස් තිබේ. අබු බකර් තුමා අල්-කුර්ආනය පාරායනය කරන විට එය බහුදේවවාද කාන්තාවන් තුළ ඇති කළ ආකර්ශණය හා බලපෑම හේතුවෙන් එම කාන්තාවන් එතුමාගේ නිවස වටා රොක් වූ ආකාරය ගැන සිතා බලන්න. එය කුරෙයිෂි පිරිමින් බියට පත්වන තරමට ම විය. එබැවින් “අල් කුර්ආනයට සවන් නො දිය යුතුය, ඔවුන්ගේ පවුල්වලට එය ඇහුම්කන් දෙන්නට ඉඩ නො තැනබිය යුතුය” යන්නට අරාබි කාෆිර් නියෝජිතයින් එකඟ වූවෝය. එය ප්‍රතික්ෂේපයේ රැඳී සිටීමට ඇති එක ම මාර්ග විය.

විවිධ කාලවල දී අල් කුර්ආනයේ පාඨ හෙළිදරව් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ආචාර්ය. අබ්දුල්ලා දිරාස් පැවසූ කරුණු ද, උතුම් අල් කුර්ආනයේ ආශ්චර්යයන් සහ අවසන් නො වන අරුමපුදුම දෑ අතරට ඇතුළත් වේ. නබ්තුමාණන්, අල් කුර්ආනයේ ඇතැම් පාඨ පරිච්ඡේදයන් අතර නිශ්චිත ස්ථානවල ස්ථානගත කිරීම හා තවත් පාඨ වෙනත් පරිච්ඡේදයන් අතර ස්ථාන ගත කිරීම ගැනත්, පසුව අවසානයේ සෑම සුරතයක් ම ස්වාධීන ව්‍යුහයක් ලෙස දිස් වීම ගැනත් පෙන්වා දෙයි. ඔහු පවසන්නේ “අල්-කුර්ආනය පහළ වන අවස්ථාවේ දී අල්-කුර්ආනයේ ඇතැම් මාතෘකා වෙනත් මාතෘකාවලින් හුදකලා වෙමින්, වැඩිවෙමින් පැවතුණු අතර ශුද්ධාත්මය වන ජබ්රීල් නබ් තුමාණන්ව හමු වූ අවස්ථාවේ එතුමාණන්ගේ නියෝගයට අනුව පහළ වූ පාඨවලින් පසුව වෙනත් පාඨ පහළ වීමෙන් අනතුරුව, පිළිවෙලින් ස්වාධීන ඒකකයක් ලෙස ඒවා පිහිටිය. ඒවායින් සමහරක් අදාළ සුරාවට එකතු කර ඇති අතර තවත් ඒවා වෙනත් සුරාවන්ට ඇතුළත් කර ඇති බවයි.

ගණන් කළ නො හැකි දිනයන් (උතුම් අල් කුර්ආනයේ වාක්‍ය පහළ වූ දිනයන්) අපි සැලකිල්ලට ගන්නේ නම්, සහ මෙම හෙළිදරව්ව විශේෂ අවස්ථා සහ කරුණු සමඟ බැඳුණු පොදු ක්‍රමයකින් පිහිටා ඇති බව දකින්නේ නම්, සෑම සුරතයක් ම ස්වාධීන ඒකකයක් ලෙස පෙළ ගැස්වීමේ ක්‍රියාවලිය සම්පූර්ණ වූ කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්න කිරීමට එය අප ඇරයුම් කරනු ඇත. අල්-කුර්ආනය පුරාණ ගොඩනැගිල්ලක කැබලි විසිරී ගොස් අංකනය කර ඇති ආකාරයට ම, එය පෙර තිබූ ආකාරයට ම වෙනත් තැනක නැවත ගොඩ නැගීමට අදහස් කරන ලදී; එසේ

නොමැති නම්, සුරාවන් බොහෝමයක් හා බැඳුණු මෙම ක්‍රමානුකූල හා ක්ෂණික වැඩපිළිවෙළ, එකවර ම පැහැදිලි කළ හැක්කේ කෙසේ ද?

නමුත් අනාගත සිදුවීම්, ඒවායේ ව්‍යවස්ථාදායක අවශ්‍යතා සහ ඒවාට අවශ්‍ය විසඳුම් මෙන් ම මෙම විසඳුම් ඉදිරිපත් කළ යුතු භාෂාමය ස්වරූපය සහ ඒ වෙනුවට මෙම සුරතය සමඟ ඒවායේ ශෛලිය අනුකූලතාව සම්බන්ධයෙන් එවැනි සැලැස්මක් සකස් කිරීමේ දී, පුද්ගලයෙකුට ලබා ගත හැකි ඓතිහාසික සහතිකය කුමක් ද? මෙම සැලැස්ම සම්පූර්ණ කිරීම සහ එය අපේක්ෂිත ආකාරයෙන් සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා, මෙම අපේක්ෂිත සම්බන්ධීකරණය ස්ථාපිත කිරීමට හැකියාව ඇති ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්මාණකරුවෙකුගේ මැදිහත්වීම අවශ්‍ය බව අපි නිගමනය කළ යුතු නො වේ ද?” නියත වශයෙන් ම, මුහුම්මද් (සල්ලේලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ වක්තෘත්වයේ නිරවද්‍යතාව පෙන්වා දෙන ස්වාධීන වූ ආශ්චර්යයකි අල්-කුර්ආනය.

තවද, එතුමා(සල්ලේලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්)ගේ අතින් සිදු වූ ප්‍රාතිහාර්යයන් බොහෝය. දහසකට වඩා අධිකය. ඒවා සිදුවී වැඩි කාලයක් පසුවූයේ නැත. ඒවා වාර්තා කළ අය මැවීම් අතරින් වාඩාත් සත්‍ය හා වඩාත් ධර්මිෂ්ඨ අය වේ. තවද, සිදුවූණු දෑ සම්බන්ධයෙන්, මෙම ප්‍රාතිහාර්යයන් අප වෙත සම්ප්‍රේෂණය කළ මෙම වාර්තාකරුවන්ට බොරු කීමට අවසර නො තිබුණි. ඔවුන් ඒ ගැන බොරු කිව හැක්කේ කෙසේ ද? නබි තුමාණන් (සල්ලේලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) අවවාද කර ඇති පරිදි එතුමා ගැන කවුරුන් හෝ හිතාමතා ම බොරු කීවේ නම්, හෙතෙම නිරා ගින්නෙහි තැනක් ලබා ගනු ඇත යන වග ඔවුහු දැනිති. වක්තෘවරයා (සල්ලේලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්

තුමා)ගේ සමහර ප්‍රාතිහාර්යයන්, අනුගාමිකයින් දහස් ගණනක් දෙනා දැක ඇති අතර, සමහර ඒවා දස දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වාර්තා පෙළ විසින් වාර්තා කරන ඇත. එසේ නම් මේ සියලු කරුණුවල දී ඔවුන් බොරු කීමට එකඟ වන්නේ කෙසේ ද?

විශාල පිරිසක් සහභාගී වූ එතුමාගේ ප්‍රාතිහාර්යයන් පිළිබඳ උදාහරණයක් මෙසේය: 'ලී කඳ දුක්වීම' ගැන හදිසය, එය ප්‍රසිද්ධ සහ මුතවාතිර් සනායේ හදිසයකි. නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ ලී කඳක් මතට වී දේශනා කරන්නෙකු වූහ. පසුව එතුමා වෙනුවෙන් 'මින්බර්' හෙවත් ධර්මාසනය සාදා, එ මතට වී එතුමා දේශනා කළ විට කඳ වැළපෙන්නට විය. නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් එය වැළඳ ගන්නා තෙක් ම දරුවකු කෙදිරිගාන්නාක් මෙන් එය දිගට ම විලාප දෙන්නට විය. පසුව නිහඬ විය. මෙම හදිසය සහාබාවරුන් කිහිප දෙනෙකු විසින් ම වාර්තා කර ඇත: අනස් ඉබ්නු මාලික්, ජාබිර් ඉබ්නු අබ්දුල්ලාහ්, අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු අබ්බාස්, අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු උමර්, උබෙයි ඉබ්නු කාබ්, අබු සර්ද්, සහල් ඉබ්නු සාද්, ආඉෂා බින්න් අබ්බ් බක්ර් සහ උම්මු සලමා. (රළියල්ලාහු අන්හුමා)

එවැනි සහගාමීන් පිරිසක් මෙවැනි ප්‍රවෘත්ති ප්‍රකාශ කිරීමේ දී බොරුව මත ඒකමතිකව කටයුතු කර තිබේ ද? සහබාවරුන් දහසක් දෙනා දුටු එතුමාගේ ඇතැම් ප්‍රාතිහාර්යයන් අතරින් එතුමාගේ ගෞරවනීය ඇඟිලි තුඩු අතරින් ජලය ඒම. එය මගින් සහගාමීන් එක්දහස් පන්සියක් පමණ දෙනා වුළු ධෝවනය කර, පානය කරන තරමට ම විය. මෙය මුතවාතිර්

හදිස් සංඝයාට අයත් අතර බුහාරි හා මුස්ලිම් විසින් එය වාර්තා කොට ඇත.

විශාල සේනාවන් අනුභව කළ හැකි තරමට සුළු ආහාර ප්‍රමාණයක් අධික ලෙස වර්ධනය වීම; මෙය සහාබුවරුන් විසින් මුතවාතිර් ක්‍රමයට දැනුම් දෙනු ලැබූ හදිස්යකි. නබි සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම් තුමාගේ අතින්, ආහාර අභිවාද්ධියට පත් වීමේ ප්‍රාතිහාර්යය බුහාරි තුමා පමණක් එතුමාගේ සහිත් ග්‍රන්ථයේ ස්ථාන පහක සඳහන් කර ඇත. සත්‍යවාදී බව පිළිබඳ සාක්ෂි ස්ථිර නම් සහ එතුමාගේ වක්තෘත්වය සම්බන්ධයෙන් ඇති ප්‍රාතිහාර්යයන් බහුලව තිබේ නම්, සිහිබුද්ධිය ඇති පුද්ගලයෙකු මේ සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරනුයේ කෙසේ ද?

එතුමා (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්)ගේ ආශ්චර්යයන් පිළිබඳ තවත් උදාහරණ කිහිපයක් මෙසේය.

එක් රාත්‍රියක තද සුළඟක් හමන බවට එතුමාගේ (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) පැවසූ අතර, මිනිසුන්ට නැගිටීම එතුමා තහනම් කළහ. නමුත් එක් මිනිසෙක් නැගිට සිටි අතර සුළඟ ඔහුව රැගෙන ගොස් ඔහු සිටි ස්ථානයෙන් දුර ස්ථානයකට විසි කළේය. නජ්ජාසි රජු (අප්‍රිකාවේ) මිය ගිය දවසේ ම ඔහුගේ මරණය පිළිබඳ සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම් තුමාගේ දන්වා, ඔහු වෙනුවෙන් (ජනාසා සලාතයේ) තක්බීර් හතරක් ද, පැවසූහ. උමර්, උස්මාන්, අලී, තල්හා සහ අස් සුබෙයිර් (රළයල්ලාහු අනහුමා) යන සහාබුවරුන් දිවි පුදන බව නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ දන්වා සිටියහ. ඒ අයුරින්ම සාමාන්‍ය මිනිසුන් මිය යන්නාක් මෙන් මොවුන් තම ඇඳන් මත මිය යන්නේ නැති බව ද, පැවසූහ.

දිනක් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමා කන්දකට නැග්ගේය. එතුමා සමඟ අබු බක්ර්, උමර්, උස්මාන්, අලී, තල්හා සහ සුබෙයිර් එහි සිටියදී ගල් පර්වතය කම්පනය වන්නට ගත්තේය. එවිට අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෝ එම කන්දට “ඔබ සන්සුන් වන්න. ඔබ මත සිටින්නේ නබිවරයකු, මිතුරෙකු සහ දිවි පුදන්නෙකු පමණි.” යැයි පැවසූහ. මෙහි ප්‍රඥාව වූයේ එතුමාගේ නබිත්වය, අබු බක්ර් සිද්දික්ගේ මිතුරු හා සෙසු අයගේ ජීවිත පරිත්‍යාගයයි. එනම් ඔවුන් දිවි පුදන බවයි. එතුමාණන් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) දන්වා සිටි පරිද්දෙන්ම සිදු විය. ඇතැමුන් සඳහා නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් තම පරමාධිපතිට ප්‍රාර්ථනා කොට මිනිසුන් බලා සිටියදී ම එම තත්වයේ ම ඔවුන්ට ප්‍රතිචාර ලැබූ පිරිස් සම්බන්ධයෙන් සඳහන් හදිස් 150කට වඩා අධිකව මෙහි සඳහන්ව ඇත. මක්කා වාසිහු අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන්ගෙන් ඔවුන්ට සලකුණක් පෙන්වන මෙන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේ එතුමාණෝ ඔවුන්ට සඳ දෙපළ වී ඒ දෙක අතර හිඩැස ඔවුන් දකින තෙක් ම එය පෙන්වූහ. මෙම හදිසය මුතවාතිර් සණයට අයත් හදිසයකි. එනම් එය නිරවද්‍යතාවේ ඉහළ ම මට්ටමේ පිහිටුනු හදිසයකි. ජුමුආ හා අවුරුදු සලාතය සඳහා රැස්වෙන අවස්ථාවන් මෙන් විශාල වශයෙන් ජනයා රැස්වන අවස්ථාවන්හි සඳුගේ පැළීම සම්බන්ධයෙන් වන ප්‍රාතිහාර්යය ඇතුළත් ‘අල්-කමර්’ පරිච්ඡේදය නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ පාරායනය කළහ. එය එහි සඳහන්ව ඇති එතුමාගේ ප්‍රතිහාර්යය ජනතාවට ඇසෙන්නට සලස්වනු පිණිසය. එය එතුමාගේ නබිත්වයේ නිරවද්‍යතාව සහතික කරන සාධකයක් විය.

ජීවීන් අතරින් මවන ලද අවසාන ජීවයා ආදම් (අලයිනිස් සලාම්) බව නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිනි වසල්ලම්) කුමාණෝ දන්වා සිටියහ. “ජුමුආ දිනයේ අසර් වෙලාවෙන් පසු ආදම්ව මැව්වේය. ඔහු මැවීම්හි අවසානය විය.” මෙම විද්‍යාත්මක සත්‍ය දැන් තහවුරු වී ඇත. ඇත්තෙන් ම ගහ කොළ පැලෑටි හා සතුන්ගේ බිහිවීමෙන් පසු මහපොළොවේ බිහිවුණු මැවීම් අතරින් අවසාන මැවීම ආදම් වේ යන්න නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිනි වසල්ලම්) කුමා දැන සිටියේ කෙසේ ද?

සර්වබලධාරී තේජාන්විත අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශ දෙස අවධානය යොමු කර බලන්න. “රාත්‍රිය හා දහවල සංඥාවන් දෙකක් බවට අපි පත් කළෙමු. එවිට අපි රාත්‍රියේ සංඥාව මකා දමා දහවල් සංඥාව පෙනෙන්නක් බවට පත් කළෙමු.” (17:12 සූරා අල්-ඉස්රා.)

“රාත්‍රියේ සංඥාව මකා දැමුවෙමු.” එනම්: සැබැවින් ම එය සඳුය. බැබලෙමින් පවතින එය රාත්‍රියේ සලකුණයි. පසුව එහි ආලෝකය මැකී යන්නේය. මෙම ශුද්ධ වූ පාඨය සභාබාවරුන් විස්තර කළේ මේ අයුරිනි. ඉමාම් ඉබ්නු කසීර් සඳහන් කළ අල් කුර්ආන් විග්‍රහයෙහි, සැබැවින් ම අබ්දුල්ලාහ් ඉබ්නු අබ්බාස් (රළියල්ලාහු අන්හුමා) මෙසේ පවසා සිටියහ: “හිරු බබලනවාක් මෙන් සඳු ද, බැබලෙමින් පැවතුනි. එය රාත්‍රියේ සලකුණයි. එය (එහි ආලෝකය) මකා දමන ලදී.” පුද්ගලයාට කාරණාව නම්, අද විද්‍යාව නිගමනය කර ඇත්තේ මෙම මතයයි. නාසා ආයතනය සිය නිල වෙබ් අඩවියේ සහ නිල නාලිකාවේ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇත්තේ: වන්දුයාගේ ජීවයේ පළමු අවධිය, එය දීප්තිමත්ව බැබලෙමෙන් පැවති අවදියක් විය. මෙම උදාර මිනිසාගේ අතින් අසංඛ්‍යාත වූ ප්‍රාතිහාර්යයන් සිදුවී තිබීම, පෘථිවියේ හා අහස්හි පවතින

සියුම් රහස් හා ගුප්ත දෑ පිළිබඳ තොරතුරු දන්වා සිටීම, ඔහු වෙත අල් කුර්ආනය පහළ වීම, ඔහුට පෙර පැමිණි වක්තෘවරුන් ඔහු ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබීම යනාදිය ‘තවාතුරු’ හෙවත් බලවත් වාර්තා කරණයන් තුළින් සනාථ වී ඇත. ඔහු දෙවිඳුන්ගෙන් සහතිකයක් ලබා ගත් අයකු වන අතර, ඡරියා පිළිවෙත සම්පූර්ණ කර අවසන් වන තුරු මිය ගියේ නැත.

එසේ අවසන් වූයේ, සැබැවින් ම එතුමා නබිරයාණන් වූ බැවින් හා බුද්ධියට මගපෙන්වන්නා ද, එතුමා බැවිණි.

සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම් තුමාගේ සැඟවුණු ප්‍රාතිහාර්යයන් දහසකට වඩා අධිකය.

එම ප්‍රාතිහාර්යයන් වාර්තා කළේ එතුමාණන්ගේ සහගාමීන් අතරින් එතුමාගෙන් පසු වඩාත් ධාර්මික හා වඩාත් සත්‍යවාදී සහගාමීහුය. පුදුමයට කරුණ නම්, ඇතැම් ප්‍රධාන සභාඛාවරු එම ප්‍රාතිහාර්යයන් දැකීමට පෙර ඉස්ලාමය වැළඳ ගැනීමය. එසේ ඔවුහු ඉස්ලාමය වැළඳ ගත්තේ සැබැවින් ම නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් සත්‍යවාදියෙකු මෙන් ම එතුමාණන් කිසි විටෙක බොරු පවසා නොමැති බව දැන සිටි නිසාය. ප්‍රධාන පෙළේ සභාඛාවරුන්ගේ මෙම ස්ථාවරය ප්‍රඥාවන්ත, බුද්ධිමය ස්ථාවරයක් විය. නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ගේ සත්‍යභාවය නබිත්වයේ නිරවද්‍යතාව ඔප්පු කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් ස්වාධීන සාධකයකි. නබිත්වය ගැන ප්‍රකාශ කරන පුද්ගලයා, ජනයා අතර වඩාත් සත්‍යවාදියෙකු විය යුතුය. හේතුව ඔහු නබිවරයකු වන බැවිනි. සැබැවින් ම නබිවරයෙක් ජනයා

අතර වඩාත් සත්‍යවාදියකු වේ. එසේ නැතහොත්, ඔහු ජනයා අතර මහත් බොරුකාරයකු විය යුතුය. මක්නිසාද යත් ඔහු වැදගත් ම කරුණු කාරණා සම්බන්ධයෙන් බොරු ගොතා පවසන බැවිනි. ජනයා අතර සිටින මහත් මෝඩයකු හැර, වෙනත් කිසිවකු ජනයා අතර සිටින මහත් සත්‍යවාදියා සහ ජනයා අතර සිටින මහා බොරුකාරයා සමඟ අවුල් කර ගන්නේ නැත. ප්‍රඥාවන්තයෙකුට සැබෑ සත්‍යවාදී මිනිසුන් සහ මහත් වංචාකාර මිනිසුන් අතර වෙනස හඳුනා ගැනීම කෙතරම් පහසු ද?

අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්)තුමාණන්ගේ දූත මෙහෙවරේ ප්‍රථම දිනයේ ම, සැබැවින් ම එතුමා කිසිවිටෙක බොරු නො කියූ බව බහුදේවවාදීහු පිළිගෙන සිටියෝය. ඔවුහු එතුමාට මෙසේ පැවසුවෝය. **“අපි ඔබෙන් කිසිම බොරුවක් අත්විඳ නැත.”** අබු සුෆ්‍යාන් ඉස්ලාමයට පිවිසීමට පෙර, හෙරක්ලියස් රජු ඔහුගෙන් **“ඔහු කියූ දෑ කීමට පෙර බොරු කීවා යැයි නුඹලා ඔහුට චෝදනා නැගුවෝයි? විමසුවේය.** අබු සුෆ්‍යාන්: **“නැත”** යැයි පිළිතුරු දුන්නේය. එවිට හෙරක්ලියස්: **“මිනිසුන්ට බොරු නො කියන කෙනෙක්, දෙවිදා ගැන බොරු කියන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැත.”** යැයි පැවසුවේය. පසුව හෙරක්ලියස් රජු ඔහුගේ පුරසිද්ධ කතාවෙහි, **“මම එතුමා අසල වී නම් එතුමාගේ දෙපා සෝදා හරිමි”** යැයි තව දුරටත් පැවසුවේය. නබි (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ ජීවිත කාලය පුරාවට එකඳු බොරුවක් හෝ ගෙනහැර පෑමට දේව ප්‍රතික්ෂේපකයින් සමත් වූයේ නැත. එතුමා ව නබිවරයකු ලෙස එවිමට පෙර ම එතුමාගේ තත්වය ගැන ඔවුන් මැනවින් දැන සිටියදී ඔවුන් එතුමා ව ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. ඔවුනට එරෙහිව අල් කුර්ආනය මෙසේ සඳහන් කළේ එබැවිනි. අපගේ පරමාධිපති සුවිශුද්ධයාණන් මෙසේ පවසයි. **“එසේ නැතහොත්**

ඔවුන්ගේ ධර්ම දූතයාණන් ගැන ඔවුහු නො දැන, එහෙයින් ඔවුහු ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ ද?” (23:69. සූරා අල්-මුම්නූන්.)

නබි තුමාණන්ගේ පසුබිම හා එතුමාගේ වර්තාපදානය වනාහි සැබැවින් ම එය එතුමා නබිවරයකු බවට වූ ස්වාධීන සාධකයකි. (අල්ලාහ් එතුමාණන් කෙරෙහි ශාන්තිය හා සමාදානය උදා කරන්නෝ!) අවංකකම සඳහා හේතු, පොදුවේ එතුමාගේ වක්කෘභාවයට අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් සහය පළ කරන්නේ නම්, සිහිබුද්ධිය ඇති පුද්ගලයෙකු මේ සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ කෙසේ ද?

24- සැබැවින්ම, මම දෙවිඳාණෝ වහන්සේව විශ්වාස කළ යුතු බව මා දැන ගන්නේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: ඔබ දෙස ම බලන්න, ඔබ පරීක්ෂාවට ලක්ව ඇති බව ඔබට වැටහෙනු ඇත. හරි දේ කිරීමට සහ වැරදි දේ නො කිරීමට ඔබ තුළ හැඟීමක් නැද්ද? ඔබ ඉදිරියෙහි මුදල් තිබී, එහි හිමිකරු ද, ඒ ගැන සැලකිලිමත් නො වන්නෙකු නම්, එවිට ඔබට මෙම මුදල් අරගෙන එයින් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමේ හැඟීමක් ඇති වන අතර, “එසේ නො කරන්න, එය තහනමය, අපරාධයකි” යැයි ඔබට පවසන හැඟීමක් ද, ඇති වේ. ඔබේ ජීවිතයේ සෑම අවස්ථාවක දී ම ඔබ පරීක්ෂාවට ලක් වේ. මේ හැඟීම (‘කරන්න; නො කරන්න’ යන හැඟීම) ඔබ තුළ පවතින්නේ ඔබ දැනටමත් පරීක්ෂාවට ලක් වී ඇති නිසාත්, ඔබව නො සලකා හැර නැති නිසාත්ය... ඔබ මෙවගේ වටිනාකමක් නොමැති යමක් නො වේ. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “එම මාර්ගය වෙත නියත වශයෙන් ම අපි ඔහුට මග පෙන්වූයෙමු. ඔහු කෘතවේදියෙකු ලෙස හෝ ගුණමකුවෙකු ලෙස හෝ සිටිය හැකිය.” (76:3 සූරා අල්-ඉන්සාන්.)

‘කරන්න’ සහ ‘නො කරන්න’ යන හැඟීම තමන් තුළ පවතින මිනිසාණනිකු: ඔහු ඔහුගේ ජීවිතයේ සෑම අවස්ථාවක දී ම එක්කො ස්තූතිවන්ත විය හැකිය; නැති නම් අකෘතඥ හෝ විය හැකිය. එසේ, මනුෂ්‍ය ජීවිතයේ සෑම පියවරක දී ම, පුද්ගලයෙකුට යහපත කිරීමට හෝ අයහපත කිරීමට හෝ හැකිය. එනම්, ඔහු දේවස්ථානයට ගිය හැකිය; නැතහොත් විනෝදවීමට ගිය හැකිය. මේ හේතුවෙන්,

සර්වබලධාරී තේජාන්විත අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “ජන් වර්ගයා හා මිනිස් වර්ගයා මා නැමදීමට මිස මම ඔවුන් නො මැව්වෙමි.” (51:56. සූරා අද්-දාරියාත්.) සෑම පියවරක දී ම ඔබ සියළු මනිමය නිමි දෙවිඳා වහන්සේට නමස්කාර කිරීමේ ආකාරයක් හෝ උන් වහන්සේට අකීකරු වීමක් සොයා ගනු ඇත.

එබැවින්, දෙවිඳා වහන්සේ අණ කළ දේ කිරීමට මඟ පෙන්වනු ලැබූ තැනැත්තා ජය ලැබීය. දෙවිඳා වහන්සේ ඔහුට අණ කළ දේ කිරීමට අකීකරු වූ තැනැත්තා වැරදි සිදු කළේය. මෙම තෝරා ගැනීමේ හැකියාව මත මිනිසා කළ සෑම දෙයක් සඳහා ම ඔහුගේ විනිශ්චය පෙළගැසෙනු ඇත. අපගේ මැවීමේ අරමුණ පරීක්ෂා කරනු ලැබීම හා විභාග කරනු ලැබීම වන අතර උත්තරීතර දෙවිඳා තම පණිවිඩකරුවන් යවා දිව්‍ය හෙළිදරව්වන් හෙළි කළේ මෙම අරමුණ උදෙසාය. “නුඹලා අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කරනු. නපුරු බලවේගවලින් වැළකෙනු යැයි (ජනයාට අණ කරනු පිණිස) සැබැවින් ම අපි සෑම සමූහයකට ම රසුල්වරයකු එව්වෙමු.” (16:36. සූරා අන්-නභ්ල්.) මිය යෑමෙන් පරීක්ෂණය අවසන් වූ පසු අපි දෙවිඳා වෙතට නැවත යොමු වන්නෙමු. “නුඹලා යොමු කරනු ලබනුයේ ඔහු වෙතටමය” (36:22 සූරා යාසින්.) “තවද, නියත වශයෙන් ම, අවසානයේ දී (සියලු දෙනාගේ) නැවත හැරියාම, නුඹගේ පරමාධිපති වෙතයි.” (53:42 සූරා අන්-නභ්ම්.) “නියත වශයෙන් ම නැවත හැරී යනුයේ නුඹගේ පරමාධිපති වෙතය.” (96:8 සූරා අල්-අලක්.) අප ඉදිරිපත් කළ දෑ සම්බන්ධයෙන් විනිශ්චය කරනු ලබන පිණිස අල්ලාහ් වෙත අපි නැවත හැරී යන්නෙමු. “තවද, නියත වශයෙන් ම ඔහුගේ උත්සාහය මතු පෙන්වනු ලැබේ.” “පසු ව

සුර්ණවත් ප්‍රතිඵල ඔහුට පිරිනමනු ලබන්නේය.” (53:40,41. සුරා අන්-
නජ්මි.) ඔබ ඉදිරිපත් කළ ක්‍රියාවන් පෙන්වනු ලැබේ. ඒ සම්බන්ධයෙන්
ඔබ විමසනු ලබනු ඇත. “එහෙයින් කවරෙක් අණුවක් තරම්
ප්‍රමාණයකින් යහපතක් කර ඇත්තේ ද, ඔහු එය දැක ගනී. කවරෙක්
අණුවක් තරම් ප්‍රමාණයකින් අයහපතක් කර ඇත්තේ ද ඔහු එය දැක
ගනී.” (99:7,8 සුරා අල්-සල්සලා.)

25- වක්තාවරුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් අල්ලාහ්ව පමණක් විශ්වාස කිරීම ප්‍රමාණවත් ද?

පිළිතුර: නැත, නබිවරුන් (වක්තාවරුන්) පිළිබඳ විශ්වාස කිරීමෙන් තොරව අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම පමණක් විශ්වාස කිරීම, පුද්ගලයකු අල්ලාහ්ට අවනත වන්නකු (මුස්ලිම්වරයකු) විමට තරම් ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැත. සැබැවින් ම ඔහු අල්ලාහ් මැවුම්කරු; පෝෂක; සැලසුම් කරු යනුවෙන් විශ්වාස කොට පසුව ඔහුගේ දිව්‍ය පණිවිඩ ප්‍රතික්ෂේප කොට ඔහුගේ දූතවරුන් හෙළා දැකීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද? මෙය බරපතල මහත් ප්‍රතික්ෂේපයකි. මෙහි දී අල්ලාහ්ගේ දිව්‍යමය පණිවිඩ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාට වඩා මහත් අපරාධකරුවකු වෙනත් නැත. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “සැබැවින් ම අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරුන් ප්‍රතික්ෂේප කර, අල්ලාහ් හා ඔහුගේ රසූල්වරුන් අතර වෙනස්කම් කොට, ‘ඇතැමුන් ව අපි විශ්වාස කරමු. එමෙන් ම ඇතැමුන් ව අපි ප්‍රතික්ෂේප කරමු’ යැයි පවසා, මේ (විශ්වාසය හා ප්‍රතික්ෂේපය) අතර මගක් ගන්නට අපේක්ෂා කරන අය වනාහි. සැබෑ ලෙසින් ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් මොවුහු මය. තවද, අපි ප්‍රතික්ෂේපකයින්ට නින්දනීය දඬුවමක් සූදානම් කර ඇත්තෙමු.” (4:150-151. සූරා අන්-නිසා.)

යමෙකු අල්ලාහ් විශ්වාස කර, නබිවරුන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් ඔහු සැබෑ ලෙසින් ම දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙකි. නබිවරුන්ගෙන් කිසියම් හෝ නබිවරයකු ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙක් වේවා, ඔහු දෙවිඳුන්ගේ දිව්‍ය පණිවිඩ හෙළා දැක ඇති බැවින්, ඔහු දෙවිඳා

ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙකි. ඒ අනුව ආගම් ලත් ජනයා මුහුම්මද් ඉබ්නු අබ්දුල්ලාහ් (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාගේ වක්තෘභාවය හෙළා දැක ඇති බැවින් ඔවුහු දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. “සැබැවින් ම පුස්තක ලත් ජනයා හා ආදේශ තබන්නන් අතුරින් වූ ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් නිරා ගින්නෙහිය. ඔවුහු එහි සදාතනිකයෝ වෙති. ඔවුන්මය මැවීම් අතුරින් ඉතා අයහපත් ම මැවීම වනුයේ.” (98:6. සූරා අල්-බය්යිනා.) ඔවුන් නිරයට පිවිසෙන බවට වූ අල්ලාහ්ගේ ප්‍රතිඥාව සැබෑය. “මාගේ ප්‍රතිඥාව (අවවාද) නියම විය.” (50:14 සූරා කාෆ්.) ‘සැබැවින් ම අල්ලාහ් මැවුම්කරුය, පෝෂකය, ජීවය ලබා දෙන්නාය, මරණයට පත් කරන්නාය’ යැයි මිනිසා පිළිගැනීම පමණක් ඉස්ලාමය හෝ ගැලවීම හෝ නො වේ. එනමුත් එයට අනුගත වෙමින් ඔහුගේ දූතවරුන් කෙරෙහි ද, විශ්වාස තැබීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ. එසේ නම්, අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම පමණක් විශ්වාස කොට තබවරුන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැත. මළවුන් කෙරෙත් නැගිටුවනු ලබන දිනයේ අල්ලාහ් අබියස එම ගැත්තාට එය කිසිදු ඵලක් හිමි කර දෙන්නේ ද නැත. එසේ නම්, ඔහු අල්ලාහ්ට නැමදුම් කළ යුතු අතර ම, ඔහුගේ විශ්වාසය පූර්ණවත් වන්නේ අල්ලාහ්ගේ සෑම දූතවරයකු පිළිබඳවද විශ්වාස කිරීමෙනි.

අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම පමණක් විශ්වාස කළ යුතුව තිබුණේ නම්, අල්ලාහ් ඔහුගේ දූතවරුන් එවන්නට හෝ ඔහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථ පහළ කරන්නට හෝ නො තිබුණි. හේතුව සියලු මිනිසුන් සහජ ධර්මතාව තුළින් අල්ලාහ් පිළිබඳ හඳුනා බැවිනි. ඔබව මැව්වේත්, ඔබට මඟ පෙන්වූයේත්, ඔබව පෝෂණය කළේත් අල්ලාහ්ය. ඔහුගේ දූතවරුන් හා

ඔහුගේ නබිවරුන් හරහා ඔහු නීතිගත කළ පිළිවෙත් ප්‍රකාරව ඔහුට නැමදුම් කිරීමට ඔහු පමණක් සුදුසුකම් ලබන්නාය.

26- දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙක් ඔහු සිදු කළ දැහැමි ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රතිඵල හිමි කර ගන්නේ ද?

පිළිතුර: දැහැමි ක්‍රියාවන් යනු අල්ලාහ් මිනිසුන්ට සහජයෙන් ම පිරිනමා ඇති ධර්මතාවයි. සෑම මිනිසෙකු ම, ඔහු දෙව්දා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෙකු හෝ වේවා, දෙවියන්ට ආදේශ කරන්නෙකු හෝ වේවා, දැහැමි ක්‍රියාවන් සිදු කරනු ඔබ දකින්නේ එබැවිනි. මොවුන් සියලු දෙනා ම එවන් දැහැමි ක්‍රියාවන් සිදු කරනුයේ ඔවුන් සහජ ලෙස මවනු ලැබ ඇති ධර්මතාව හේතුවෙනි.

නමුත් එම දැහැමි ක්‍රියාවන් පිළිගැනීමේ කොන්දේසිය බවට පත්ව ඇත්තේ, අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය පමණක් අපේක්ෂා කරනු ලැබීමයි. එනම් එතුමුන් අල්ලාහ්ගෙන් වූ කුසල් හිමි කර ගැනීමේ අපේක්ෂාවයි.

අල්ලාහ් සමඟ වෙනත් දෙවියකු හවුලේ තබා නමදින, අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන තැනැත්තාට අප කියනුයේ: “ඔබේ දැහැමි කයටුකුවල දී ඔබ අල්ලාහ්ට හවුලේ තැබූ තැනැත්තන් වෙත ගොස් ඔවුන්ගෙන් ඔබේ ප්‍රතිඵලය ලබා ගන්න. ඔබ කිසිවිටෙක අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය පමණක් බලා පොරොත්තුවෙන් ඔබේ මේ දැහැමි ක්‍රියාවන් සිදු කළේ නැත. ඔබ මිනිසෙකු ගැන සිතන්න. ඔහුගේ පවුලේ අය ඔහුව

ඇති දැඩි කර, ඔහු ශක්තිමත් තරුණයෙකු වන තෙක් ඔහු වෙනුවෙන් විශ්‍රාම කර, පසුව අන් අයට සේවය කිරීම සඳහා ඔවුන් වෙත ගිය පසු, ඔහු තම පවුලට ආපසු ගොස්, 'අන් අයට මා කළ සේවය කිරීම සඳහා මගේ වැටුප මට දෙන්න.' යැයි කීමට ඔහුට අයිතියක් තිබේ ද? ඔහු කවුරුන් වෙනුවෙන් සේවය කරමින් සිටියේ ද, ඔවුන් වෙත ඔහු යා යුතුය. ඔහුගේ කුලිය ඔවුන්ගෙන් ලබා ගත යුතුය.

27- දෙවිඳා අල්ලාහ් සතුව පරමාදර්ශය ඇත.

අල්ලාහ් ඔබව මැව්වේය. ඔබට පෝෂණ සම්පත් පිරිනැමුවේය. සියලු ම ආකාරයේ ආශීර්වාදයන් පිරිනැමුවේය. පසුව ඔබ ඔහුට නැමදුම් කිරීම අත්හැර දමා, ඔබේ ක්‍රියාව සඳහා කුසල් ඔබ ඔහුගෙන් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරයි. එය සිදුවිය හැක්කේ කෙසේ ද? සර්වබලධාරී තේජාන්විත අල්ලාහ් මෙසේ පැවසුවේ එනිසාය. “ක්‍රියාවෙන් ඔවුන් සිදු කළ දෑ වෙතට අපි පැමිණියෙමු. පසු ව අපි එය විහිදුණු දෑවලි බවට පත් කරන්නෙමු.” (25:23. සූරා අල්-භූර්කාන්.) තවදුරටත් සුවිශුද්ධ අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “දෙවිඳා ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් වනාහි, ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් කාන්තාරයේ ඇති මිරිගුවකට සමානය. පිපාසිතයා එය ජලය යැයි සිතයි. නමුත් ඔහු එහි පැමිණි විට ඔහු එය කිසිවක් ලෙස නො දකිනු ඇත.” (24:39. සූරා අන්-නූර්.)

දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් දැහැමි වුව ද, ඒ සඳහා ත්‍යාගයක් ලැබීමට ඔවුන් සුදුස්සන් නො වෙති. එය ඔවුන් එම දැහැමි ක්‍රියාවන් මගින් ඔවුන්ගේ පරමාධිපතිගෙන් කුසල් ලබා ගැනීමට අදහස් නො කළ, එයින් ඔවුන්ගේ මැවුම්කරුගේ සතුව අපේක්ෂා නො කළ කාරිච්චරුන් වන බැවිනි. ප්‍රශ්නය හුදෙක් යහපත් ක්‍රියාව පමණක් නො වේ, මන්ද අප සියලු දෙනා ම බොහෝ යහපත් ක්‍රියා කිරීමට සහජයෙන් ම බැඳී සිටින බැවින්, ප්‍රශ්නය වන්නේ ඔබ මෙම යහපත් ක්‍රියාව කරන්නේ ඇයි? සහ ඔබ එය කරන්නේ කා වෙනුවෙන් ද? ඔබ එය කරන්නේ ඔබේ ම ප්‍රයෝජනය සඳහා ද? නැතහොත් ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා ද? නැතහොත් ඔබ එය කරන්නේ දෙවිඳා අල්ලාහ් හැර

වෙනත් කෙනෙකු වෙනුවෙන්ද? මේ සියල්ල සිදු කළේ අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ නො වේ. අල්ලාහ්ගෙන් අපේක්ෂා කරනු ලබන දැහැමි ක්‍රියාවන්හි ප්‍රතිඵල, ඔහුගෙන් බලාපොරොත්තු නො වන දැය.

28- ඉස්ලාමය සත්‍යයේ ආගම නම්, දුර්මතය ඇත්තේ මන් ද?

පිළිතුර: දුර්මතය යනු, මුස්ලිම්වරයෙකුට ඔහුගේ දහම තුළ නො තේරෙන ගැටළුවක් වන අතර එයට පිළිතුරක් ඔහු සොයා ගන්නා තෙක් එය ඔහුට පැටලිලි සහගත විය හැකිය. අසත්‍යට කැමති අය තම ස්වාමියාට කීකරු වීමෙන් දුරස් විය හැකි පරිදි, ආගමේ සුළු ප්‍රශ්නවල සැක සහිත කරුණු ඇති බව සර්වබලධාරී දෙවිඳා අභිමතය වී ඇත. තේජාන්විත සර්වබලධාරී දෙවිඳාණෝ අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “ඔහු වනාහි නුඹ වෙත ධර්ම ග්‍රන්ථය පහළ කළේය. එහි පැහැදිලි තීන්දු සහගත වැකි ඇත. ඒවා ධර්ම ග්‍රන්ථයේ මූලය යි. තව ද, අනෙක් ඒවා විවිධ වූ අර්ථයන්ගෙන් සමන්විත වැකි ය. එබැවින් තම හදවත් තුළ ව්‍යාකූලත්වය ඇත්තන් වූ කලී ඔවුන් කලහකම් කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් ද, එහි අර්ථ විකෘති කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන් ද, එයින් විවිධ වූ අර්ථයන්ගෙන් සමන්විත දෑ අනුගමනය කරති. එහි යථාර්ථය අල්ලාහ් හා ගැඹුරු ඥානය ඇත්තවුන් හැර වෙන කිසිවෙකු නො දන්නේය. තවද, අපි එය විශ්වාස කළෙමු. ‘සියල්ල අපගේ පරමාධිපති වෙතිනි’ යැයි ඔවුහු පවසති. බුද්ධිමත් අය හැර වෙනත් කිසිවෙක් මෙතෙහි කරන්නේ නැත.” (3:7. සූරා ආලු ඉම්රාන්)

“එබැවින් තම හදවත් තුළ ව්‍යාකූලත්වය ඇත්තන් වූ කලී ඔවුහු එහි විවිධ වූ අර්ථයන්ගෙන් සමන්විත දෑ අනුගමනය කරති.” එනම් කවර හදවතක ව්‍යාකූලත්වයක් ඇත්තේ ද, ඔහු ගැටලු සොයමින් ද, අල්ලාහ්ගෙන් දුරස්වීමේ අපේක්ෂාවෙන් ද, සැක සහිත දෑ ඔහු අනුගමනය කරන්නට බලයි. අල්ලාහ්, ඔහුගේ ප්‍රඥාව මත දේව විශ්වාසයත් දේව ප්‍රතික්ෂේපයත් එහි යොදා තිබීම ඔහුගේ අභිමතය විය. “තවද, නුඹලා අතරින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ද, නුඹලා අතරින් විශ්වාස කරන්නන් ද, සිටිති.” (64:2. සූරා අත්-තසාබුත්.)

මෙම සැකයන් සමඟ බැඳී සිටින්නේ දේව ප්‍රතික්ෂේපය අපේක්ෂා කරන, ඔහුගේ දහමින්, ඔහුගේ යාඥාවෙන් හා ඔහුගේ විශ්වාසයෙන් දුරස්ව කටයුතු කරන්නන්ය. දේවත්වය විශ්වාස කරන්නා, ස්ථීර තීන්දු සහිත සාධක හා “උම්මුල් කිතාබ්” නමැති දහමෙහි නිරවද්‍යතාව හා දේව පණිවිඩයේ නිරවද්‍යතාව පෙන්වා දෙන සාධක අනුගමනය කරයි. තමන්ට වැටහීමක් නැති දෙයක් දුටුවේ නම් ඔහු ඒ ගැන විමසා දැන ගන්නා අතර, තම දහම හෝ තම යාඥාව පිළිබඳ තමන්ට අවබෝධයක් නොමැති දෑහි නිරත නො වෙයි. සිත්හි රෝග ඇත්තන් හැර, වෙනත් කිසිවෙකු තමන්ට අවබෝධයක් නොමැති දෑ පිළිපදමින්, දහමින් දුරස්ව ඒවායෙහි නිරත නො වනු ඇත. “එමෙන් ම ‘මෙමඟින් උපමාවක් ලෙසින් අල්ලාහ් අදහස් කරනුයේ කුමක්ද?’යි තම සිත් තුළ රෝග ඇතිවූන් හා දෙව්දා ගැන ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් පවසනු පිණිසත්ය. අල්ලාහ් තමන් අභිමත කරන අය නො මග යන්න අතහරියි. තවද, තමන් අභිමත කරන අයට මග පෙන්වයි.” (74:31 සූරා අල්-මුද්දස්සිර්.)

මෙවන් සැක සහිත කරුණු පැවතීමේ තවත් ප්‍රඥාවක් වනුයේ, සැබැවින් ම මෙම සැක සහිත කරුණු හේතුවෙන් දැනුමැත්තන් මෙන් ම අල්ලාහ්ගේ දහම තුළ දැක්ම ඇත්තන් වෙන් කර හඳුනා ගැනීමයි. සැක සහිත කරුණු සඳහා වූ පිළිතුර දැනුමැත්තා හඳුනා ගන්නා අතර ඒ තුළින් දහම පිළිබඳ ගැඹුරු දැනුමක් නැති, ඒ ගැන හදාරා නැති, සාමාන්‍ය තැනැත්තාගෙන් ඔහු වෙන් වෙයි. දැනුම දෙනු ලැබුවන් අල්ලාහ් තරාතිරම්වලින් උසස් කරවනු ඇත. සත්‍ය පිළිඹිබු වී ඇත. නමුත් සැක සහිත කරුණු පැවතීම ද, අවශ්‍යය. ඊට හේතුව එමඟින් විශ්වාසීන්ගේ ඊමානය පරීක්ෂාවට ලක් කෙරෙන බැවිණි. තම මැවීම් අතරෙහි අල්ලාහ්ගේ න්‍යාය වනුයේ භාර කිරීමය. භාර කිරීමෙහි ඔහුගේ න්‍යායය වනුයේ ඇතැම් ප්‍රඥාවන් සඟවා තිබීමය. ජයග්‍රාහකයා වන්නේ ඔහුට සැඟවුණු සියුම් වූ කරුණු පිළිබඳ දැන ගන්නට සාධක සොයන්නාය. පරාජිතයා වන්නේ තමන් නො දන්නා දෑ තිරයක් බවට පත් කර ගනිමින් තමන් දන්නා දෑ සම්බන්ධයෙන් සාධක සෙවීම පවා තහනම් කර ගන්නාය.

**29- දෙවිඳා අල්ලාහ් නපුර නිර්මාණය කළේ
 ඇයි? නැතහොත් වෙනත් වචනවලින්
 කිවහොත්: “නපුරේ උභතෝකෝටිකයට”
 (dilemma) මුස්ලිම්වරයෙකු ප්‍රතිචාර
 දක්වන්නේ කෙසේ ද?**

පිළිතුර: ඉතිහාසය පුරාවට ම අදේවවාදයට ඇති ලොකු ම හේතුව නපුරේ අර්බුදයයි (fithna of evil). “තවද, ජනයා අතුරින් සැකය මත සිට අල්ලාහ්ට ගැතිකම් කරන්නාද වෙයි. යම් යහපතක් ඔහුට ඇති වූයේ නම්, එමගින් ඔහු සැනසුමට පත් වෙයි. නමුත් ඔහුට යම් අර්බුදයක් ඇති වූයේ නම්, ඔහුගේ මුහුණ මත හැරී යයි. මෙලොවෙහි හා මතු ලොවෙහි ඔහු පරාජිත විය. ප්‍රකට, ඉමහත් පරාජය එය මය.” (22:11. සූරා අල්-හජ්.)

තමන්ට අත් වූ විපතක්, ව්‍යසනයක් හෝ අර්බුදයක් හේතුවෙන් අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් ද, මෙහි සිටිති.

මෙහි, අදේවවාදියා අසා සිටිනුයේ: ‘මූලික වශයෙන් නපුර මෙහි ඇත්තේ ඇයි?’

පිළිතුර සරලය: සැබැවින් ම අපි (ආගමිකව) පැවරනු ලැබුවත් වන බැවිනි. සැබැවින් ම අපි සිටින්නේ පරීක්ෂණාත්මක ලෝකයක වන බැවිනි. අපගේ ශුද්ධ වූ දෙවිඳා මෙසේ පැවසීය. “තවද, අපි නපුරෙන් හා යහපතින් පරීක්ෂණයක් ලෙසින් අපි නුඹලා පිරික්සන්නෙමු.” (21:35. සූරා අල්-අන්බියා.) එහෙයින් හොඳ හා නරක පිහිටනුයේ ඔබ වගකිව

යුතු පැවරුම් නියම කරනු ලැබූ අයකු වන බැවිනි. වගකීම් පවරනු ලැබීම යනු ඔබේ පැවැත්මේ අරමුණයි.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “ඔහු වනාහි මරණය සහ ජීවය මැව්වේ ය. (මන්ද) නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් වඩාත් දැහැමි දැයි ඔහු නුඹලා ව පරීක්ෂා කරනු පිණිසය. තවද, ඔහු සර්ව බලධාරිය. අතික්ෂමාශීලිය.” (67:2. සූරා අල් මුල්කි.)

නපුර, පරීක්ෂාවන් සහ විපත්තිවල පැවැත්ම, ආගමේ වලංගුභාවය සහ අදේවවාදයේ දෝෂය පිළිබඳ විශාලතම සාක්ෂියයි. එහෙයින් අප භෞතික ලෝකයේ දරුවන් වන්නේ නම්, අපට හොඳ හෝ නරක තේරුම් ගත නො හැකි වනු ඇත. මුළු විශ්වය ම අර්ථ විරහිත වුවද, කිසි විටෙකත් එය අර්ථ විරහිත බව අපට පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ නැත. මක්නිසාද යත්, අදේවවාදී දැක්මට අනුව, අපි දැඩි ද්‍රව්‍යමය අවශ්‍යතා අනුගමනය කරන අතර, ස්වභාවධර්මයේ නීති අපට අදාළ වනු ඇත. මෙම සන්දර්භය තුළ, අපි නපුරේ සාරය හෝ නපුර යන වචනයේ අර්ථය තේරුම් නො ගනිමු. එනම්, දියුණු ම සත්වයෝ අකුසලයේ අකරතැබ්බය අවබෝධ කරගන්නවා ද? ‘නපුර’ තේරුම් ගැනීම යනු, අපි මෙම භෞතික ලොවේ දරුවන් නො වන බවත්, ඩාවින්ගේ භෞතිකවාදී පැවැත්මේ පරිශ්‍රය හැර වෙනත් පරිශ්‍රයකින් නපුරේ පැවැත්ම පිළිබඳ අපගේ අවබෝධය ලබා ගන්නා බවත්ය.

ඒවෙනුවට, අපි අයත් වන්නේ ස්වර්ගීය පරිශ්‍රයකට මිස භූමික ද්‍රව්‍යවාදී අදේවවාදයකට නො වේ. මෙය, අපි නපුර තේරුම් ගන්නේ මන්දැයි, එක ම පැහැදිලි කිරීමකි. සැබැවින් ම අපි වගකීම් භාර කරනු ලැබුවත්

බව අපට ආරෝපණය වන තාක් කල්, පරීක්ෂාව හා විපක්ෂීය ඇතිවීම ස්වභාවික වන අතර, අපට නපුර තේරුම් ගැනීම ස්වභාවිකය. නපුර, ඇතැම් වේදනාවන් සහ අකීකරුකම සිදු කිරීමට ඇති හැකියාව යනාදිය ස්වභාවික අවශ්‍යතාවකි. එමෙන් ම නිදහස් කැමැත්තේ සහ දිව්‍ය වරමේ පැහැදිලි ප්‍රතිඵලයකි. නපුර, පරීක්ෂණ, ව්‍යසන හා මනෝ ආශාවන්ගේ පැවැත්ම දැහැමි මිනිසාගේ උතුම් බව හා දුෂ්ඨ පුද්ගලයාගේ මහත් නපුර ඉස්මතු කරනු ඇත. ‘නපුර’ පවතින බැවින්, මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම අදේවවාදීන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පුදුම සහගතය. ඔවුහු මෙම විශ්ලේෂණය භාවිත කරයි:

- 1- පියා කරුණාවන්ත නම්, තම පුතාට යහපත වීම ඔහු ප්‍රිය කරන්නේ නම්, ක්ෂුද්‍ර ජීවිතට එරෙහිව වේදනාකාරී එන්නතක් පුතාට ලබා දීමට ඔහු ඉඩ දුන්නේ ඇයි?
- 2- එන්නත් කිරීම නිසා පුතාට වේදනාවක් තිබේ ද?
- 3- එසේ නම් පියෙක් එතැන නො මැත.

එසේ නම්, මෙය තාර්කික නිගමනයක්ද? එවිට දිව්‍ය ප්‍රඥාවේ සියලු සියුම් භාවයන්, හොඳ නරක තුළ අපට නො වැටහීම ස්වභාවිකය. අල් නිල්වතුමාගේ ක්‍රියාවන් තුළ තිබූ ප්‍රඥාව දෙවිඳා අල්ලාහ් මූසා අලෙයිහිස් සලාම්තුමාට පැහැදිලි කළේය. ඒවා පැහැදිලිවම පිළිකුල් සහගත හා නො ගැලපෙන ක්‍රියාවන් වුවද, විශාල යහපතක් සමඟ වට වී ඇත. මෝසස් සහ අල්-හිද්ගේ කථාව අල්-කුර්ආනයේ සඳහන්ව ඇත්තේ ආධ්‍යානයක් හා කථාන්තරයක් ලෙස නො ව, මිනිස් ආත්මයේ අඩුපාඩු සහ එහි ඉක්මන් තීරණය පිළිබඳ පරිශීලනයක් හා පිළිගැනීමක් ලෙසය.

නපුරේ ගැටලුව තවත් පුද්ගලයන් වන්නේ, ලොවෙහි නපුරක් නො තිබුනේ නම්, ඔබ උපන් ස්ථානය හැර දමා නො යනු ඇත! ශිෂ්ටාචාරයක් බිහි නො වනු ඇත. නගර, කර්මාන්තශාලා හෝ නිවාස ඉදි නො වනු ඇත. මිනිසුන්ට වැඩ කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් ඇති නො වනු ඇත. එමෙන් ම මිනිසුන් රෝගයකින් ආරක්ෂා වීම, ගැටලුවක් විසඳීම හෝ පහසුකම් ගෙන ඒමට අදහසක් නිර්මාණය නො වනු ඇත. මූලික වශයෙන් තමන් උපස්ථානයෙන් නික්ම යෑමට මිනිසාට අවශ්‍යතාවක් ඇති නො වනු ඇත.

එසේ වූ විටෙක, අපි විසඳුම් සොයන්නට අවශ්‍ය නපුරක්, කරදරයක්, පීඩාවක්, තෙහෙට්ටුවක් හෝ ගැටළුවක් නො පවතී. වෙනෙස, රාත්‍රියේ අවදිව සිටීම, කල්පනා කිරීම හා ක්‍රියාව කුමකට ද? නපුර යනු මෙලොව නො වැළැක්විය හැකි අවශ්‍යතාවකි. එහෙයින් මේ ගැන සිතා බලන්න. ඔබ අල්ලාහ්ට අවබෝධයෙන් බැතිමත් වන්න. සැබැවින් ඔබ භාරකාරත්වය පවරනු ලැබූ අයෙකි. පරීක්ෂණ හා විපත්තියට භාජන වන මිනිස්සු බොහෝ දෙනෙක් දෙවිදා අල්ලාහ් වෙතට යොමු වී ධර්මිෂ්ඨයෝ බවට පත්වෙති. සර්වබලධාරී දෙවිදා ඔහුගේ ප්‍රශංසාව තුළින් අති පිවිතුරුය. දෙවිදා අල්ලාහ්ගේ සියලු ම පූර්ව නියමයන් තුළ ප්‍රඥාවක් හා යහපතක් ඇත. අල්ලාහ්ගේ සියලු ම පූර්ව නියමයන් මුස්ලිම්වරයා විශ්වාස කළ යුතු වේ. නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේ පැවසූහ. “ඔබට උහුද් කන්ද තරම් රන් ආකරයක් තිබේ, එය ඔබ අල්ලාහ්ගේ මාර්ගයේ විසදුම් කළ ද, ඔබ පූර්ව නියමය විශ්වාස කර, සැබැවින් ම ඔබට අත් වූ දෑ ඔබට මගහැරෙන්නට

නො තිබුණු එකක් බවත්, ඔබට මග හැරුණු දෑ ඔබට ලැබෙන්නට නො තිබූ එකක් බවත් වටහා ගන්නා තෙක්, ඔබෙන් එය අල්ලාහි පිළිගන්නේ නැත. මේ හැර වෙනත් පදනමක හිඳ කවරෙකු මිය ගියේ ද, ඔහු අපා ගින්නට පිවිසෙනු ඇත.” එහෙයින්, අල්ලාහ්ගේ පූර්ව නියමයන්, ඒවා යහපත් වුවද, නපුරු වුවද, එය පිළිගැනීම මුස්ලිම්වරයාට අනිවාර්යය වන්නේය. නියත වශයෙන් ම, දෙවිඳා අල්ලාහ්ගේ සියලු පූර්ව නියමයන් යහපත් ය. ඒවායින් සමහරක් පිටතින් නපුරු, දුක්ඛිත හෝ හානියක් ලෙස පෙනුන ද, අවසානයේ දැවැන්ත යහපතක් සහ මහා දිව්‍ය ප්‍රඥාවක් එහි අඩංගුවී තිබේ.

30- පසු ගිය කාලයේ, ලොවේ ආගම පදනම මත බහුලව හටගත් යුද්ධවලට ආගම හේතුවුණේ ද?

පිළිතුර: මනුෂ්‍ය ප්‍රජාව වසර දහස් ගණනක් ඒකදේවවාදයේ නීති සමඟත්, අවුරුදු භාරදහසක් තිස්සේ මහා ආබර්හම් නීති තුන සමඟත් ජීවත් වූ අතර, මානව වර්ගයාට සෘජු තර්ජනයක් ආගම නියෝජනය නො කළේය. ඒ වෙනුවට එය දේව විශ්වාසියා හා අදේවවාදියා එකඟ වන උත්තරීතර සදාචාරාත්මක වටිනාකම් මනුෂ්‍යත්වයට ඉදිරිපත් කළේය. තවද, මූලික වශයෙන් නිර්ව්‍යාජ ශිෂ්ටාචාර ස්ථාපිත කළේය. මහපොළොවේ පවතින සෑම යහපතක් ම වක්තෘත්වයේ ප්‍රතිඵලයෙන් සිදු වූවක් බව අපට පැවසිය හැකිය. ආගම විසින්, උසාවි නඩු දහස් ගණනක් විසඳා ඇත. මේ සියල්ලටත් වඩා, ආගම මහපොළොවේ මානව පැවැත්මේ අරමුණ සඳහා දැනුම, හැසිරීම් සහ සාරධර්මවල පදනම දැමුවේය. එමෙන් ම ඒකදේවවාදී නීති පිළිගත්, සංස්කෘතික විවිධත්වයක් ඇති රටවල් අදටත් පවතින අතර ඒවා උල්ලංඝනය කරන්නන් ආරක්ෂා කරමින් ඔවුන්ට එම ඒකදේවවාදී නීති යටතේ ම ආරක්ෂාවේ වහලක් සපයා ඇත. තව පැත්තකින්, සමහර රටවල් අදේවවාදයට සමීප වූ එක් සියවසරක් තුළ, මුළු මිනිස් සංහතිය ම විනාශයේ අද්දරයට ඇද වැටිණ. එසේ තිබිය දීත් දැන් අදේවවාදීහු අප සමඟ ආගමෙන් මිනිස් වර්ගයාට තිබෙන අනතුර ගැන කතා කරති. අදේවවාදයට වඩා හයානකක්‍රමයක් මානව ඉතිහාසය දැන සිටියේ නැත. අදේවවාදී ලෙනින් විසින් පැරණි සෝවියට් දේශයේ සිදුවූ ගුලාග් සංහාරය (Gulag Massacres), නාසි ජර්මනියේ වාර්ගික සුළු ජාතීන් සමූලඝාතනය කිරීම, අදේවවාදී පොල්පොට් අතින් කාම්බෝජ

ජනගහනයෙන් හතරෙන් එකක් හිස් කිරීම, අදේවවාදී මාමි සේතුං අතින් සංස්කෘතික විප්ලවයේ දී මිලියන 52 ක ජාතිකයන් ඝාතනය කිරීම සහ යුරෝපයේ League of Militant Atheists නම් සටන්කාමී අදේවවාදීන්ගේ සංගමය බිහිවීම, ආගමික ආයතන (ක්රිස්තියානි දේවස්ථාන සහ මුස්ලිම් පල්ලි) 42,000 ක් නිල වශයෙන් මොවුන් විසින් වසා දමන ලදී. දස දහස් ගණනක් ආගමික බැතිමතුන් මරා දැමුවේය. මේ සියල්ල අදේවවාදය සහ අදේවවාදයේ මතුවීමේ ස්වභාවික ප්‍රතිඵල හැර වෙනකක් නොවීය. එපමණක් නොව, පළමු හා දෙවන ලෝක යුද්ධය අදේවවාදයේ පදනමක් මත හට ගැනිනි. මානව වර්ගයන් පිළිබඳ අදේවවාදී සංජානනයන් සහ වාර්ගික පාරිශුද්ධත්වය සඳහා උත්සාහ කිරීමේ අදහස්, එමඟින් පාලනය කරනු ලැබීය. එහි ප්‍රතිඵලය වූයේ ලෝක ජනගහනයෙන් 5% ක් පමණ සමූලඝාතනය වීමයි. ලෝක යුද්ධය ජයග්‍රාහකයා සහ පරාජිතයා, ශතවර්ෂ තුනෙන් එකක් ආපස්සට ඇද දැමීමට හේතු විය. දාර්ශනිකයන් පැරිසි නගරය මැද මුත්‍රා භාජනයක් තැබීම ශිෂ්ටාචාරයේ අවසානය පෙන්නවන රූපකයකි. මුළු මිනිස් සංහතිය ම බොහෝ වාරයක් විනාශ කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් න්‍යෂ්ටික අවි ගබඩා අදේවවාදී සටන් බිහි කළේය. අදේවවාදය කෙතරම් කාලකණ්ණිද යන්න, විසිවන සියවසට පෙර යුද්ධ පිළිබඳ සරල කියවීමකින් පෙනේ. අනාගත ඕනෑම සටනක දී මිනිස් සංහතියේ විනාශය වලංගු යන සංකල්පය අදේවවාදය ඉතිරි කර ඇති අතර, එය වලංගු අදහසයි. එමෙන් ම අපේක්ෂිත අදේවවාදී ස්ථාවර එයයි.

31- බටහිර ඉතා දියුණු මට්ටමින් තිබිය දී, මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ ඒක දේවවාදී ආගම තිබිය දීත් ඔවුන් පසුගාමී වූයේ ඇයි?

පිළිතුර: මෙය ශිෂ්ටාචාරය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකි. මෙම ප්‍රශ්නය හමුවේ වක්තෘවරුන් කෙතරම් දුක් වින්ද ද, මෙම කරුණ හේතුවෙන් ඉවත්ව ගිය අනුගාමිකයින් ප්‍රමාණය කෙතරම් ද? ශිෂ්ටාචාරය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය යුග ගණනාවක් පුරාවට ම සමූහයන්ගේ දේව ප්‍රතික්ෂේපයේ මූලාරම්භය විය. උත්තරීතර අල්ලාන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: “අපගේ වදන් පැහැදිලි ව ඔවුන් වෙත පාරායනය කර පෙන්වනු ලබන විට ප්‍රතික්ෂේප කළවුන් දේව විශ්වාසීන් දෙස බලා ‘(අප) කණ්ඩායම් දෙකින් නිලයෙන් වඩාත් ශ්‍රේෂ්ඨ හා සභාවෙන් වඩාත් අලංකාර වන්නේ කවරහු දැ’යි විමසිය.” (19:73. සූරා මර්යම්.)

දහමේ නිරවද්‍යතාව සනාත කරමින් සාක්ෂි හා සාධක සහිත පාඨ පාරායනය කරනු ලැබූ විට, දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නෝ, දේව ප්‍රතික්ෂේපිත සමූහයාගේ ප්‍රගතිය පිළිබඳ තර්ක කරති. “(අප) කණ්ඩායම් දෙකින් නිලයෙන් වඩාත් ශ්‍රේෂ්ඨ හා සභාවෙන් වඩාත් අලංකාර වන්නේ කවරහු ද?” පර්යේෂක ඉබ්රාහිම් අල්-සක්රාන් (හෆිලුල්ලාන්) තුමා මෙසේ පවසයි: “මෙය ඓතිහාසික සැබෑව සහ නියමයවේ. පුදුමය නම්, යුග ගණනාවක් මුළුල්ලේ දිගට ම පැවතීමයි. අනාවැකිවල ආරම්භයේ සිට සමකාලීන ඉස්ලාමීය ක්‍රියාකාරීත්වයේ මොහොත දක්වා, දෙවිඳා වහන්සේ ගැන සන්නිවේදනය කළ බහුතරයක්, සෑම විට ම තමන් අභිබවා යන ‘ද්‍රව්‍යමය බලවේගයන්ට’

මුහුණ දී සිටින අතර තමන් සමඟ ඇති හෙළිදරව්ව අනුගමනය කිරීමට මිනිසුන් පොළඹවයි.” වක්තෘවරුන්ගේ අත්දැකීම් දෙස බලන්න; ඔවුන් සියල්ලම පාහේ ‘දිව්‍යමය එළිදරව්ව’ ඇමතීම සහ ‘ද්‍රව්‍යමය ශක්තියේ’ අර්බුදය අතර ගැටුම ගැන කථා කරන නියෝජිතයින් බව ඔබට පෙනී යනු ඇත. භෞතික බලය කෙරෙහි මිනිසුන්ගේ ආකර්ෂණය, ඔවුන්ගේ හදවත් වගී කරවන අතර හෙළිදරව්වට යටත් වීමෙන් හා අවනත වීමෙන් ඔවුන්ගේ අවදානය වෙනතකට යොමු කළ බව ඔබට පෙනෙනු ඇත. ආගම වෙනුවෙන් ක්‍රියාකාරීව කටයුතු කරන උදවිය, භෞතික වස්තු සම්බන්ධයෙන් වන මිනිසුන්ගේ ආකර්ෂණය හේතුවෙන් බොහෝසේ දුක් විඳින බව ඔබට පෙනී යනු ඇත. පළමු දූතයා වූ නූත් නබි (අලෙයිහිස් සලාම්) තුමාට ඔහුගේ ප්‍රජාව පැහැදිලිව සියලු ම ආකාරයේ භෞතිකත්වයන් පිළිබඳ මෙසේ පවසා සිටියේය. “එමෙන් ම අපට වඩා පහත් ගම්බඳ අදහස් ඇති අය හැර වෙනත් කිසිවකු නූඹ ව අනුගමනය කරනු අපි නො දකිමු.” (11:27. සූරා හුද්.) අල්ලාහ්ගේ නබි මෝසස් පෙනී සිටි විගස ම, දිව්‍ය හෙළිදරව්වට එරෙහිව, ජනතා බලයේ කුරිරු පාලනය සහ උඩඟුකම මාලාව නැවතත් පුනරාවර්තනය විය. “අපගේ පරමාධිපතියාණනි! නූඹ ඊර්අවුන්ට හා ඔහුගේ ප්‍රධානීන් හට නූඹගේ මාර්ගයෙන් ඔවුන් නො මඟ යනු පිණිස මෙලොව ජීවිතයේ වස්තුව හා අලංකාරය පිරිනැමුවෙහිය.” යැයි මුසා පැවසීය. (10:88. සූරා යූනුස්.) අපගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් විෂයයෙහි ද, එම තත්වය අලුත් දෙයක් නො වීය. එතුමාගේ නබිත්වය සහ එතුමා සතුව තිබූ දිව්‍යමය හෙළිදරව්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ අය, එතුමාගේ භෞතික සම්පත්වල දුර්වලතාව නිසා එතුමාගෙන් ඉවතට හැරීමට ඇලී සිටියහ. “තවද, ‘මෙම කුර්ආනය ගම්මාන දෙකෙහි

ප්‍රබල මිනිසෙකු වෙත පහළ කරනු ලැබිය යුතු නො වේ ද?’ යැයි ඔවුහු පැවසුවෝය.” (43:31. සූරා අස්-සුබ්රුෆ්.)

ඉබ්රාහිම් අල්-සක්රාන්ගේ අවසන් ප්‍රකාශය.

කාලය පුරාවට ම, වක්තෘත්ව ඉතිහාසය පුරාවට ම මිනිසා පරීක්ෂණයට ලක්වීමේ දී දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන්ගේ වස්තුව කෙරෙහි ඇති ආකර්ෂණයේ අර්බුදය ඉමහත් විය. ප්‍රගතිය සහ සත්‍ය අතර සම්බන්ධයක් මූලික වශයෙන් නැතත්. (එය එසේ සිදු විය) භෞතික වශයෙන් දියුණුව සහ නොදියුණුකම සම්බන්ධයෙන්, කවුරු හරි ද, කවුරු වැරදි ද යන්න අදාල නැත. යමෙක් සිල්වත්, ධාර්මික මිනිසෙකු වීම සඳහා, ඔහු නවීන ශිෂ්ටාචාරයේ අයෙක් විය යුතුයැයි අවශ්‍ය නැත. කෙනෙක්, ඉස්ලාමයේ ඉගැන්වීම්වලට කැපවී සිටිය හැකි නමුත් ඔහු වාමි, දුප්පතෙක් විය හැකිය; හෝ එයට වෙනස් කෙනෙක් විය හැකිය. භෞතිකමය වශයෙන් දියුණු සමූහයන් තිබූ නමුත්, ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතින්, ඔහුගේ දහමින් හා ඔහුගේ හෙළිදරව්වෙන් බොහෝ සේ දුරස්ථ සිටියෝය. “මහපොළොවේ සැරිසරා ඔවුනට පෙර සිටියවුන්ගේ අවසානය කෙසේ වී දැයි ඔවුහු නො බැලූවෙහු ද? ඔවුහු මොවුනට වඩා ශක්තිසම්පන්නයෙන් අධික වූහ. ඔවුහු මහපොළොවේ අස්වැද්දූහ. මොවුන් පාලනය කළ දැට වඩා ඔවුහු එය අධික ලෙස පරිපාලනය කළෝය.” (30:9. සූරා අර්-රූමි.)

ද්‍රව්‍යමය ප්‍රගතිය (භෞතිකමය දියුණුව) සහ මූල්‍ය ධනය යන කරුණු දෙක, සත්‍ය මත සිටින තැනැත්තකුට නිර්ණායකයක් නො වේ. “එවිට ඔවුන් වෙත ඔවුන්ගේ දහම් දූතවරුන් පැහැදිලි සාධක සමඟ පැමිණි කල්හි, තමන් වෙත තිබෙන දැනුම ගැන ඔවුහු (අභංකාරයෙන් යුතු ව)

සතුටින් සිටියහ. ඔවුන් කවර දෙයක් පිළිබඳ සමච්චල් කරමින් සිටියේ ද, එය ඔවුන් වටකර ගත්තේය.” (40:83. සුරා ගාඟිර.)

එබැවින් ද්‍රව්‍යමය දියුණුව පමණක් ප්‍රශංසනීය නො වේ; එමෙන් ම නින්දාවක් ද, නො වේ. ඒ වෙනුවට, එය ප්‍රශංසනීය වනුයේ, ද්‍රව්‍යමය හෙළිදරව්වෙන් ඔහු පිවිතුරු වන ප්‍රමාණයට, ඔහු තුළ ආගම ක්‍රියාත්මක කරන ප්‍රමාණයටය. එමෙන් ම ඔබේ දහමෙහි, ඔබ එයින් ප්‍රයෝජන ලබන ප්‍රමාණයටය, දෙවිඳා අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය උදෙසා මිනිසුන්ට සෙත සැලසීමේ සහ ඔවුන්ගේ තත්වයන් විධිමත් කිරීමේ දී ඔබ එය භාවිත කරන ප්‍රමාණයටය. මෙයයි අපේක්ෂිත දියුණුව වන්නේ.

මිනිසුන් අතර සැබෑ ශ්‍රේෂ්ඨභාවයේ නිර්ණායක වනුයේ ඔවුන්ගේ භෞතික දියුණුව මත නො ව, ධාර්මික හා දැනුම ක්‍රියාවන්හි වෙනස මතවේ. ද්‍රව්‍යමය දියුණුව පැමිණෙන්නේ උපායක් ලෙස පමණි. එය අරමුණක් නො වේ. එනම්, දෙවිඳා වෙනුවෙන් මිනිසුන්ට සේවයක් හා යහපතක් ගෙන දීමට වන මාර්ගයක් ලෙසය. මේ අනුව, එය ද්‍රව්‍යමය හෙළිදරව්වෙන් ප්‍රශංසාවට ලක්වූ ද්‍රව්‍යමය ප්‍රගතියක් බවට පත් වනු ඇත. අපේක්ෂිත ප්‍රගතිය එයයි.

පෘථිවියේ සැබෑ උරුමක්‍රමය මෙයයි. එනම්: දෙවිඳා අල්ලාහ්ට පෙන්වන වහල්භාවයේ උරුමක්‍රමය සහ ජීවිතයේ සෑම අංශයක් සඳහා ම දේව විශ්වාසය සමඟ බැඳුණු පිවිතුරු කිරීමේ උරුමක්‍රමයයි. “ඔවුහු වනාහී මහපොළොවෙහි අපි ඔවුන්ට බලය ලබා දුන්නේ නම් ඔවුහු සලාතය විධිමත් ව ඉටු කරති. තවද, Zසකාත් පිරිනමති. තවද, යහපත විධානය

කොට අයහපතින් වළක්වති. සියලු කරුණුවල අවසානය අල්ලාහ් සතුය.” (22:41. සූරා අල්-හජ්.)

මුස්ලිම්වරයකු තමන්ට පැවරුණු වගකීම් ඉටු කළ විට, සෑම යහපතකට ම හා සතුටු දායක කරුණකට ම තුඩු දෙන හේතු සාධක අල්ලාහ් ඔහුට පහසු කර දෙනු ඇත. එමෙන් ම ඔහු මෙලොවෙහි දියුණුවට පත්වන අතර ම. මතුලොවෙහි ජය ලබා එහි උසස්වීම් ද, ලබනු ඇත යැයි දැන ගනු. “නුඹලා අතරින් දෙවිඳා විශ්වාස කොට යහකම් කළවුනට ඔවුනට පෙර සිටියවුන්ට බලය ලබා දුන්නාක් මෙන් මහපොළොවේ ඔවුනට ද, බලය ලබා දෙන බව ද, ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔහු පිළිගත් දහම (අනුගමනය කිරීමට) ඔවුනට ඉඩ සලසා දෙන බව ද, ඔවුනට ඇති වූ බියෙන් පසු ව සුරක්ෂිත තත්වයකට ඔවුන් වෙනස් කරන බව ද, අල්ලාහ් ප්‍රතිඥා දුන්නේය. ඔවුහු මට කිසිවක් ආදේශ නො කර මට නමදින්(කරන තුරු මෙම ප්‍රතිඥාව ලබන්)නෝය.” (24:55. සූරා අන්-නූර්.)

මුස්ලිම්වරු ඔවුන්ගේ දහම නිසි අයුරින් ක්‍රියාත්මක කළ විට, ඔවුහු මෙලොව, ආගම මෙන් ම ලොකික දෑ හි නායකයින් බවට පත් වනු ඇත. ඔවුන් අතින් වසර 1200 ක් පුරා විහිදුණු ශිෂ්ටාචාරයක් ඉස්ලාමය ඉදිරිපත් කළේය, මෙම කාල පරිච්ඡේදය, කිසිදු බාධාවකින් හෝ විසන්ධි වීමකින් හෝ තොරව අඛණ්ඩව පැවති දීර්ඝතම ශිෂ්ටාචාරයයි. ඉස්ලාමය තුළින් ඉස්ලාමීය ශිෂ්ටාචාරය බිහි විය. (එසේ කීමට හේතුව) ශිෂ්ටාචාරයක් බිහි කළ එක ම දහම මෙය වේ. විවිධ ශිෂ්ටාචාරයන් විසින් සෙසු ආගම් වැළඳගනු ලැබීය. ඒ අනුව, කිතුනු දහම බටහිර

ශිෂ්ටාචාරය වැළඳ ගෙන තිබීමත්, හින්දු දහම ඉන්දියානු ශිෂ්ටාචාරය වැළඳ ගෙන තිබීමත් ඔබට දැකගත හැකිය.

මේ හේතුවෙන්, ශිෂ්ටාචාරයක් බිහි කළ එක ම දහම වනුයේ ඉස්ලාමයයි. මුස්ලිම්වරු, තම දහම පිළිබඳව, එයට අවශ්‍ය දේ ගැන දැනගත් විට, ඔවුන් භෞතික හා අධ්‍යාත්මික වශයෙන් ලෝකය මෙහෙය වන්නට වූහ. ක්‍රි:ව 1453 දී ඉස්ලාම් කොන්ස්තන්තිනෝපලයට ඇතුළු වූ විට, යුරෝපයේ අඳුරු මධ්‍ය කාලීන යුගය අවසන් විය. නියතවශයෙන් ම, වර්ෂ 1453 දී යුරෝපය තුළට ඉස්ලාමය පිවිසීමත් සමඟ ම, එම වසරේ ම එහි අඳුරු යුගය අවසන් විය. ඉස්ලාමය යුරෝපයේ හඳවතට ඇතුළු වූ වහා ම, දැනුමේ ආලෝකය එහි බැබළුණි. කොන්ග්‍රස් පුස්තකාලයේ, එහි ප්‍රධාන ශාලාවේ සිටිලිමේ බටහිර ශිෂ්ටාචාරයේ ප්‍රගතියේ මූලාශ්‍ර දැක්වෙන කව (circles) කැටයම් කර ඇති අතර, කව හතෙහි සඳහන් එක ම ආගම ඉස්ලාම් වේ. එහි සඳහන් කරන ලද එක ම ආගම ඉස්ලාමය වන අතර, එයට හේතුව විද්‍යාවන් (science) ඉස්ලාමයට සම්බන්ධවීම නිසාය. සෙසු කවයන් තුළින් රටවල්වල නම් විශේෂයෙන් සඳහන් කර තිබුණු අතර මෙම රටවල් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ සාහිත්‍ය, කලාත්මක හෝ භාෂාමය ප්‍රගතියය. නමුත් ඉස්ලාම් විද්‍යාව හඳුන්වා දුන් අතර වසර 700ක් පුරා ලෝකයේ විද්‍යාවේ ජාත්‍යන්තර භාෂාව වූයේ: අරාබි භාෂාවයි. මුස්ලිම්වරු තම ආගමික කටයුතු විධිමත් කරගන්නා විට, ඔවුන්ගේ ලෞකික කටයුතු (ද) විධිමත් වනු ඇත.

32 - තේජාන්විත සුවිශුද්ධයාණන් වන අල්ලාහ්ට නැමදුම් කිරීමේ ප්‍රතිඵල මොනවා ද?

පිළිතුරු: මිනිසා ස්වභාව ධර්මයෙන් තමාව නො හඳුනයි, ඔහුගේ ආත්මය සන්සුන් නො වේ. දෙවිඳා වහන්සේට නැමදුම් කිරීමෙන් මිස ඔහුගේ සිත සැනසීමට පත්වන්නේ නැත. “විශ්වාස කළවුන් වනාහි ඔවුන්ගේ හදවත් අල්ලාහ් ව මෙනෙහි කිරීමෙන් සැනසුමට පත් වෙයි. දැන ගනු, අල්ලාහ් ව මෙනෙහි කිරීමෙන් හදවත් සැනසුමට පත් වේ.” (13:28. සූරා අර්-රාද්.) ඒ අනුව, නැමදුම තුළින් හදවත සැනසුමට පත්වන්නේය. “තවද, නියත වශයෙන් ම නුඹේ හදවත ඔවුන් පවසන දැයින් පීඩනයට පත් ව ඇති බව සැබැවින් ම අපි දනිමු.” (15:97) “එහෙයින් නුඹ නුඹගේ පරමාධිපතිගේ ප්‍රසංශා ව තුළින් පිවිතුරු කරනු. තවද, නුඹ සිරස නමා සුජුද් කරන්නන් සමඟ වනු.” (15:98) “...නුඹේ පරමාධිපතිට නුඹ නැමදුම් කරනු.” (15:99. සූරා අල්-හිජ්ර.)

ඔබ ඔබේ පරමාධිපතිට නැමදුම් කරන්න. එවිට ඔබේ හදවත සැනසුමට පත්වනු ඇත. එම නිසා, මිනිස් ආත්මයට පැය ගණනක් මනෝවිද්‍යාත්මක සන්සුන් සැසිවලින් සිදු නො කරන දේ, නිහතමානිව සහ යටහත් පහත්ව මෙනෙහි කිරීමකින් යුත් රකආත් දෙකක් සිදු කරයි. නියතවශයෙන් ම, නැමදුම තුළ මිනිස් ආත්මයේ සන්සුන් භාවය ඇත. දෙවිඳා සිහිපත් කිරීමෙන් දුරස් වන සෑම කෙනෙකුගේ ම හදවත පීඩනයට පත් වේ. ඔහු නිතරම ලෞකික වාසිය ගැන ආශාවෙන් පසුවන බව ඔබට පෙනේ. නමුත් ඔහු තෘප්තිමත් වන්නෙකු හෝ සැහීමට පත්වන්නෙකු හෝ නො වේ. “මා මෙනෙහි කිරීමට කවරෙකු

පිටුපෑවේ ද, එවිට නියත වශයෙන් ම ඔහුට පිඩිත ජීවිතයක් ඇත.”
(20:124. සුරා තාහා.)

පුද්ගලයෙකු දේව විශ්වාසයෙන් තොරව කෙතරම් සැපවත් ජීවිතයක් ගත කළ ද, ඔහු ජීවත් වනුයේ කැළඹිලි ගොඩක් තුළය. නොදන්නා දේට එරෙහිව, අවසන් නො වන උමතු තරඟයක නිරත වේ. එබැවින් ඔහු සැමවිට ම කණස්සල්ලෙන් පසුවනු ඔබ දකිනු ඇත. නබි (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේ පැවසූහ: “කවරෙකුගේ අභිලාශය මෙලොව පමණක් වූයේ ද, ඔහුගේ කටයුතු අල්ලාහ් අවුල් කරනු ඇත. ඔහුගේ දර්දනාව ඔහුගේ දැස් ඉදිරියේ තබනු ඇත. ඔහුට නියම වූ දෑ මිස වෙනත් කිසිවක් මෙලොවෙහි ඔහුට නො ලැබෙනු ඇත. කවරෙකුගේ චේතනාව මතුලොව වූයේ ද, ඔහුගේ කටයුතු අල්ලාහ් ඔහුට නිරවුල් කරනු ඇත. ඔහුගේ සිතෙහි පොහොසත්කම ඇති කරනු ඇත. ලෝකය, කැමැත්තෙන් ම ඔහු වෙත පැමිණෙනු ඇත.” නැමදුම, ලොකික ජීවිතයට වහල්වීමෙන් මුස්ලිම්වරයා මුදවා ගනියි. තවද, ඔහුව නිදහස් පුද්ගලයකු බවට පත් කරයි. එහෙයින්, සැබෑ ලෙසින් අල්ලාහ්ට නැමදුම් කරන මුස්ලිම්වරයා ජීවිතයේ අර්ථය, මොලොවේ වටිනාකම, මෙලොවෙහි ඔහුගේ පැවැත්මේ අරමුණ වටහා ගනී. එමෙන් ම සැබැවින් ම ඔහු මෙලොව පරීක්ෂා කරනු ලබනු ඇතැයි ද, ඔහු ඔහුගේ පරමාධිපතිට නිසි පරිදි නැමදුම් කළ යුතු බව ද වටහා ගනී. එය එහි තේරුමක් නොමැතිව, කණගාටුවෙන් ජීවත් වීමට නො වේ. සුවිශුද්ධ අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “ඔහු වනාහි මරණය සහ ජීවය මැව්වේ ය. (මන්ද) නුඹලා අතුරින් කවරෙකු ක්‍රියාවෙන් වඩාත් අලංකාර දැයි ඔහු නුඹලා ව පරීක්ෂා කරනු පිණිසය.” (67:2. සුරා අල් මුල්කි.)

33: උත්තරීතර අල්ලාහ්ට යටහත් වීම පෙන්නුම් කරන සාධක මොනවා ද? වෙනත් වචනයෙන් විමසන්නේ නම්, ඔබ අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණ ලෙස යටහත් වූ තැනැත්තෙකු යැයි ඔබ දැනගන්නේ කෙසේ ද?

පිළිතුර: උත්තරීතර අල්ලාහ්ට යටහත් වීමේ සලකුණු හතරකි.

පළමුවැන්න: ඔබේ ජීවිතයේ සුළු හෝ මහා, සියලු ම කටයුතුවල දී ඔබ අල්ලාහ්ට දක්වන ගැතිභාවය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි. “සැබැවින් ම මාගේ සලාතය, මාගේ කැප කිරීම, මාගේ ජීවිතය මාගේ මරණය ලෝකයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් වෙනුවෙනි.” (6:162.) “ඔහුට සමාන කිසිවකු නොමැත. තවද, මේ ගැන මම නියෝග කරනු ලද්දෙමි. තවද, මම මුස්ලිම්වරුන්ගෙන් පළමු වැන්නා වෙමි.” (6:163. සූරා අල්-අන්ආම්.)

මාගේ සලාතය, මාගේ කැප කිරීම, මාගේ ජීවිතය, මාගේ මරණය ලෝකයන්හි පරමාධිපති වන අල්ලාහ් වෙනුවෙනි: එනම් සෑම කටයුත්තක් ම මම අල්ලාහ් වෙනුවෙන් සිදු කරමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් නැමදුම් ඉටු කරමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මාගේ දෙමව්පියන්ට කීකරු වෙමි. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මිනිසාට වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් වන අයුරින් හදාරමි, මෙනෙහි කරමි. අල්ලාහ් කවර කරුණක් මට අණ කර ඇත්තේ ද, එය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙහි හෙට දින වඩාත් බලවත් අයකු වනු පිණිස මම නින්දට යමි. මෙය, සෑම කටයුත්තකදීම අල්ලාහ්ට පෙන්න

ගැතිභාවයයි. අල්ලාහ්ට තමන් යටත් බවට පෙන්වා දෙන ප්‍රධානතම සලකුණ හා සංඥාව මෙය වේ.

දෙවන සලකුණ: පූර්ණ යටහත් භාවයෙන් යුතුව අල්ලාහ්ට අවනත වන්නකු වීමය. එනම් අල්ලාහ් කවර දෙයක් නියෝග කර ඇත්තේ ද, ඒවා පිළිපදිමින් හා ඔහු කවර දෙයකින් වැළැක්වූයේ ද, එයින් වැළකී සිටිමින් ඔහුට අවනත වීමය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි. “අහෝ විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ ධර්ම දූතයාණන්ට අවනත වනු. නුඹලා ඔහුට සවන් දෙමින් ද, (ඔහුගේ අණට පිටුපා) ඔහුගෙන් නුඹලා හැරී නො යනු.” (8:20. සූරා අල්-අන්ෆාල්.) කීර්තිමත් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “අහෝ විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා සාමය (නම් ඉස්ලාමය) තුළට මුළුමණින්ම පිවිසෙනු.” 2:208. සූරා අල්-බකරා. සාමය තුළට එනම්: ඉස්ලාමයට තුළට යන්නයි. “නුඹලා සාමය (නම් ඉස්ලාමය) තුළට මුළුමණින් ම පිවිසෙනු.” එනම්: අල්ලාහ් නියෝග කළ සෑම දෙයක් ම පිළිපදිනු. ඔහු තහනම් කළ සෑම දෙයකින් ම වැළකී සිටිනු.

මට අල්ලාහ් කවර කරුණක් නියෝග කර ඇත්තේ ද, මම එය සිදු කරමි. ඔහු මට කවර කරුණක් තහනම් කර ඇත්තේ ද, මම එයින් වැළකී සිටිමි. අල්ලාහ්ට අවනත වීමේ හා යටත්වීමේ පූර්ණභාවය මෙයයි.

අල්ලාහ්ට යටහත් භාවය පෙන්වන තුන්වන සලකුණ: අල්ලාහ් නීති ගත කළ තීන්දු ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් ඔහුට යටත් වී, ඔහුගේ නීතිය ගැන සෑහීමට පත් ව, එය අප පිළිගැනීමය. දිව්‍ය නීති සියල්ල ම පාගේ අප පිළිගත යුතුය. උදාහරණයට අල්ලාහ් නීති සම්පාදනය කර ඇති දඬුවම් අපි ප්‍රතික්ෂේප නො කරමු. අල්ලාහ්ගේ නීතිය අප පිළිගත යුතු වේ.

ඔහුගේ මැවීමිචලට යහපත් වන්නේ කුමක්දැ?යි දන්නේ ඔහුය. සැබැවින් ම දණ්ඩ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් සමාජයට සුගතියක් වන බව දන්නේ ඔහුය. “මැවුම් කරුවා නො දනිත් ද? ඔහු සියුම්දේ දන්නාය.” (67:14 සූරා අල්-මුල්ක.)

තවදුරටත් සුවිශුද්ධ අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “පූර්ණ විශ්වාස කරන පිරිසට අල්ලාහ් හැර විනිශ්චය දීමේ විශිෂ්ඨයා කවරෙක් ද?” (5:50. සූරා අල් මාඉදා.)

මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ ලෞකික කටයුතුවල දී මෙන් ම ඔවුන්ගේ මතුලොව කටයුතුවල දී ඔවුන්ට වඩාත් යහපත් වන්නේ කුමක් දැ?යි දන්නේ අල්ලාහ්ය. අල්ලාහ්ගේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් මිනිසුන්ට සුගතය ඇති වන්නේය. සුරක්ෂිතව ජීවත්වන්නට ඔවුන්ට ඉඩ සලසා දෙන්නේය. අල්ලාහ් හා නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ට පහළ කළ දෑ තමන් විශ්වාස කරන බව පැවසූ තැනැත්තෙකු, අල්ලාහ්ගේ දූයාණන් ඔහු අකමැති තීන්දුවක් ඔහුට පිරිනමනු ඇතැයි යන බියෙන්, එතුමා වෙත යෑම වෙනුවට තීන්දු පතා, කෘඪ ඉබ්නු අල්-අෂ්රෆ් නම් යුදෙව් වාසී වෙත ගියේය. එසේ ඔහු එම යුදෙව්වා වෙත ගියේ ඔහු ප්‍රිය කරන තීන්දුවක් ඔහුට ලබා දෙනු ඇතැයි යන ආශාවෙනි. එවිට උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙම ප්‍රකාශය පහළ කළේය. “නුඹ වෙත පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද, නුඹට පෙර පහළ කරනු ලැබූ දෑ ද, ඇත්තෙන් ම තමන් විශ්වාස කළ බවට සිතමින් සිටි අය දෙස නුඹ නො බැලුවෙහි ද? ඔවුහු නපුරු බලවේගයන් වෙත තීන්දු පැතීමට අපේක්ෂා කරති. සැබැවින් ම එය ප්‍රතික්ෂේප කරන ලෙස ඔවුහු නියෝග කරනු

ලැබ සිටියහ. තවද, ඡෙයිතාන් අන්ත මුළාවක ඔවුන් ව මුළා කිරීමට අපේක්ෂා කරයි.” (4:60. සුරා අන්-නිසා.)

ඔබ අල්ලාහ්ට අවනත වන මුස්ලිම්වරයකු වී නම්, අල්ලාහ්ගේ නීතිය පිළිපැදීම ඔබට අනිවාර්යය වේ. අල්ලාහ්ගේ තීන්දුව ඔබ අකැමැති තීන්දුවක් වුව ද, අල්ලාහ්ගේ එම තීන්දුවට යටත් විය යුතු වේ. අල්ලාහ්ගේ නීතිය අත්හැර දමා, ඔබ කැමති අයුරින් තීන්දුවක් පැතීමේ ආශාවෙන් යුදෙව්වෙකු ළඟට යෑම සුදුසු වන්නේ නැත. පහත සඳහන් පාඨවල උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් පිළිපදිනු ලැබීමට මිස කිසිදු ධර්ම දූතයකු අපි නො එව්වෙමු.” (4:64. සුරා අන්-නිසා.) දේව නීතිය අත්හැර දමා වෙනත් නීතියක් වෙතින් තීන්දු පතනු පිණිස අල්ලාහ් දහම් දූතවරු එව්වේ නැත.

පසුව මෙම සිදුවීමෙන් හා මේ හා සමාන සිදුවීම්වල පාඩම අල්ලාහ් අවසන් කරනුයේ ඔහුගේ නීතියට අනුව තීන්දු පැතීම සඳහා යටහත් භාවයේ අවශ්‍යතාව පැහැදිලි කරන වැදගත් පාඨයක් ගෙන හැර පාමිනි. කීර්තිමත් සර්වබලධාරී අල්ලාහ් මෙසේ පැවසීය. “(හබ්තුමණි!) එසේ නො ව, නුඹගේ පරමාධිපති මත දිවුරමින්! ඔවුන් අතර ඇති වුණු ගැටලුවක දී, ඔවුන් නුඹව විනිශ්චය කරුවෙකු ලෙස පිළිගෙන, පසුව නුඹ දුන් තීන්දුවේ කිසිදු වරදක් ඔවුන් තුළ නො දැක, ඔවුන් පූර්ණ ව අවනත වන තෙක් ඔවුන් විශ්වාස නො කරනු ඇත.” (4:65. සුරා අන් නිසා.) අල්ලාහ්ගේ නීතියට පූර්ණ ලෙස යටත් විය යුතු වේ. අල්ලාහ්ගේ නීතියට යටත් වීම යන ඉස්ලාමයට අවනත වීම වේ. උත්තරීතර අල්ලාහ්ට යටත් වීම පෙන්වා දෙන සිව්වැනි සළකුණ වනුයේ,

අල්ලාහ්ගේ පූර්ව නියමයන්ට යටත්වීමය. සෑම දෙයක් ම ශුද්ධ වූ අල්ලාහ් නියම කර ඇත්තේ ඔහුගේ ප්‍රඥාවට අනුවය.

එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මුස්ලිම්වරයෙක් හොඳ හා නරක යන ඔහුගේ සියලු ම පූර්ව නියමයන් තුළ අල්ලාහ්ට යටත් වෙයි. මුස්ලිම්වරයාට යම් සතුටක් ඇති වූ විට ඔහු කෘතඥ වෙයි. ඔහුට යම් පීඩාවක් ඇති වූ විට ඔහු එය ඉවසා දරා ගනියි. යම් ආහාරයක් හෝ යහපත් පෝෂණ සම්පතක් හෝ අලංකාර නිවසක් හෝ අධ්‍යාපන කටයුතුවල සාර්ථකත්වයක් හෝ ශරීරයේ සුවයක් හෝ දැහැමි පවුලක් හෝ අල්ලාහ් ඔබට පිරිනමා ඇත්නම්, ඔබ ඔහුට කෘතඥ පූර්වක වන්න. එසේ නො ව, යම් රෝගාබාධයකින් හෝ දරිද්‍රතාවකින් හෝ බියකින් හෝ විපතකින් හෝ ශෝකයකින් හෝ මුස්ලිම්වරයකුට පීඩාවක් ඇති වූයේ නම්, එම පීඩාවන් මත ඔහු ඉවසා අල්ලාහ්ගෙන් උදව් පතනු ඇත. මෙය, ශුද්ධ වූ පරමාධිපතිට යටත් වන, ඔහුට අවනත වන මුස්ලිම්වරයකුගේ තත්වයයි. ඒ අනුව සුවය, රෝගී බව, පොහොසත්කම, දුප්පත්කම යනාදී සියලු ම කටයුතු අල්ලාහ්ගේ නියමය අනුව පිහිටයි. සියලු ම දෑ ඔහුගේ පූර්ව නියම කිරීම් අනුව හා ඔහුගේ ප්‍රඥාවට අනුව සිදු වනු ඇත. පූර්ව නියමය පිළිගැනීම මුස්ලිම්වරයාගේ යුතුකමකි. හේතුව ඒවා නියාමනය කරනුයේ අල්ලාහ් වන බැවිනි. අපගේ ශුද්ධ වූ දෙවිඳා මෙසේ පැවසීය. “නියත වශයෙන් ම අපි සෑම දෙයක් ම නියමිත ප්‍රමාණයකින් යුතුව මැව්වෙමු.” (54:49. සූරා අල් කමර්.) උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “අල්ලාහ් අපහට නියම කළ දෑ හැර වෙනත් කිසිවක් අපට සිදු නො වන්නේ මය.” (9:51. සූරා අත්-තව්බා.)

අපට අල්ලාහ් නියම කළ දෑ හැර වෙනත් කිසිවක් අපට අත් වන්නේ නැත. උත්තරීතර ප්‍රකාශකයා මෙසේ පවසයි: “අල්ලාහ්ගේ අනුමැතියෙන් තොරව මරණයට පත්වීම කිසිදු ආත්මයකට යුතු නො වී ය.” (3:145. සුරා ආලු ඉම්රාන්.)

අපගේ ආයු කාලය නිර්ණය කර ඇත්තේ අල්ලාහ්ය. විශ්වයේ හට ගැනෙන සෑම කරුණක් ම, විශ්වය තුළ ගමන් කරන සෑම අණුවක් ම, විශ්වයේ සිදුවන සෑම සිදුවීමක් ම ඒවා සිදුවනුයේ අල්ලාහ්ගේ දැනුම, අල්ලාහ්ගේ අභිමතය, අල්ලාහ්ගේ සැලසුම, අල්ලාහ්ගේ ප්‍රඥාව හා අල්ලාහ්ගේ පූර්ව නියමය අනුවය. අපගේ ශුද්ධ වූ දෙවිඳා මෙසේ පැවසීය. “තවද, ඔහු සෑම දෙයක් ම මවා පසුව එය නිර්ණයකින් නිර්ණය කළේය.” (25:2. සුරා අල්-හුර්කාන්.)

සුවිශුද්ධයා වන ඔහු සියලු දෑ මැව්වේය. සියලු දෑ සැලසුම් කළේය. ඔහු අභිමත කරන දෑ සිදු විය. ඔහු අභිමත නො කළ දෑ කිසිවිට සිදු නො වීය. මා මුස්ලිම්වරයකු වශයෙන් තේජාන්විත අල්ලාහ්ගේ නියමයන් සියල්ලට අවනත විය යුතු වේ. එය මගෙන් අපේක්ෂා කරනු ලබන්නකි. මිනිසෙකු අල්ලාහ්ට අවනත වන පුද්ගලයකු වන්නේ මෙතුළිනි.

34- අවසාන වශයෙන් මම ඉස්ලාමයට ඇතුල් වන්නේ කෙසේ ද?

ඉස්ලාමය යනු මුළු මිනිස් සංහතිය සඳහා වූ දෙවිදා අල්ලාහ්ගේ දහමයි. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: “සැබැවින් ම අල්ලාහ් අබියස (පිළිගනු ලබන) දහම ඉස්ලාමයයි.” (3:19. සූරා ආලු ඉම්රාන්) ඉස්ලාමය යනු එය හැර වෙනත් කිසිදු දහමක් දෙවිදා විසින් පිළිගන්නේ නැති දහමයි. “කවරෙකු ඉස්ලාමය හැර වෙනත් දහමක් සොයන්නේ ද, එවිට ඔහුගෙන් කිසිවක් පිළිගනු නො ලබන්නේ ම ය. තවද, ඔහු මතු ලොවෙහි අලාහ වන්නෙහි අතුරින් කෙනෙකි.” (3:85. සූරා ආලු ඉම්රාන්)

එබැවින් ඉස්ලාමය වැළඳ ගැනීම සෑම පුද්ගලයකුට ම අනිවාර්යය වන්නේය. අපා ගින්නෙන් මිදීමත්, අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය හා ස්වර්ගය හිමිවීමෙන් ලැබෙන ජයග්‍රහණයත් ඇත්තේ ඉස්ලාමය තුළය. ඉස්ලාමය තුළට පිවිසීම, අනිමහත් ආශිර්වාද අතරින් ඉමහත් ම ආශිර්වාදය වේ. එ පමණක් නො ව එය ඔබ ලබන අති වැදගත් හා ඉමහත් කරුණකි. ඉස්ලාමය යනු සැබැවින් ම සහජ ස්වභාවය සහ විචාර බුද්ධිය වෙත නැවත පැමිණීමකි.

ඉස්ලාමය තුළට පිවිසීම යනු පහසු කාර්යයකි. ඒ සඳහා නීතිමය කරුණු හෝ වාරිත්‍ර වාරිත්‍ර හෝ අවශ්‍ය වන්නේ නැත. මිනිසා සාක්ෂි දැරීමේ ප්‍රකාශ දෙක පැවසීම ප්‍රමාණවත්ය. එනම් “අෂ්හදු අන් ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහු; වඅෂ්හදු අන්න මුහම්මදන් රසූලුල්ලාහ්” (නැමදුමට සුදුසුසා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියකු නැතැයි මම සාක්ෂි දරමි.

සැබැවින් ම මුහම්මද් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බවත් මම සාක්ෂි දරමි.)
යන ප්‍රකාශ දෙක වේ. එමඟින් ඔහු මුස්ලිම්වරයකු බවට පත්වනු ඇත.
පසුව ඔහු ඉස්ලාමය පිළිපැදීමට අරඹයි. මම ‘ඉස්ලාම් හවුස්’ වෙබ්
අඩවියට පිවිසීමට ඔබට නිර්දේශ කරමි. ඒ සෑම එකක් ම
ඔවුනොවුන්ගේ භාෂාව අනුව, ලියවී ඇත. එවිට නව මුස්ලිම්වරයා,
ඉස්ලාමය පිළිපැදිය යුතු ආකාරය ඉගෙන ගනී. වෙබ් අඩවියේ සබැඳිය:
<https://islamhouse.com/si/>

පටුන

සෑම මිනිසෙකුගේ ම මනස තුළ දෝලනය වෙමින් පවතින සියලු ම ප්‍රශ්ණවලට ඉස්ලාමය පිළිතුරු සපයයි:..... 8

1- අදේවවාදය යන්නෙහි තේරුම කුමක් ද? 11

2- අදේවවාදයට ඔබ වෝදනා කරන කරුණු මොනවා ද? 11

3- මැවුම්කරුගේ පැවැත්ම පෙන්වා දෙන සාධක මොනවා ද?13

4-මිනිසුන් සහ අනෙකුත් ජීවීන් ඉතා සරල මූල ජීවිතගෙන් (ප්‍රෝටෝ ජීවිතගෙන්) පැමිණිය හැකි නො වේ ද? 18

5- දේවාරක්ෂාව සහ පරිපූර්ණත්වය පෙන්වා දෙන සාධක සඳහා උදාහරණ මොනවා ද?.....21

6- සමහර අදේවවාදීහු දේවාරක්ෂාව පරිපූර්ණත්වයේ සාධක විවේචනය කරති. රෝග හා භූමිකම්පා වැනි පරමාදර්ශී නො වන කරුණු මෙහි ඇතිවන්නේ ඇයි? දැයි විමසති. 28

7- විශ්වය නිර්මාණය කළ භෞතික හේතුවක් පැවැත්ම වළක්වන්නේ කුමක් ද? උදාහරණ වශයෙන්: තවත් ශිෂ්ටාචාරයක් හෝ වෙනත් දෙයක්? විශේෂයෙන් ම සදාකාලික දෙවිඳා වහන්සේ කුමකට ද? 30

8- විශ්වය පාලනය කරන නීති අපි දන්නා අතර, භූමිකම්පා ඇතිවීමට හේතුව අපි හොඳින් දනිමු; එසේනම් අපි නීතිය දන්නා තාක් කල් අපට මැවුම්කරුවෙක් අවශ්‍ය වන්නේ ඇයි?..... 32

9- විශ්වයේ මූලාරම්භයට සන්නිපතිතය (Coincidence) හේතු විය නො හැක්කේ කෙසේ ද? 34

10- විශ්වය සදාකාලික බව තරයේ පවසන අදේවවාදියෙකුට අප ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ කෙසේ ද? 35

11 - හේතුඵල නීතිය මැවුම්කරුට අදාළ නො වන්නේ ඇයි? වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම්: මැවුම්කරු නිර්මාණය කළේ කවු ද?37

12. විශ්වය අති විශාලයි. අපගේ මේ කුඩා ප්‍රමාණය සහිත අප, මෙම යෝධ විශ්වයේ කේන්ද්‍රයක් වන්නේ කෙසේ ද?..... 38
- 13- ඇතැම් අදේවවාදීහු මෙසේ පවසති: ග්‍රහලෝක විශාල ප්‍රමාණයක් දැක ගත හැකිය. ඒ නිසා සම්භාවිතා න්‍යාය අනුව, ජීවයට සුදුසු ග්‍රහලෝකයක් තිබීම ස්වභාවිකයි... මේ අනුමානය නිවැරදි ද?41
- 14- නිත්‍ය එක් මැවුම්කරුවෙකුට වඩා සිටිය නො හැක්කේ ඇයි? 44
- 15- දහම කුමකට ද?..... 46
- 16- මොළයක හෝ සමාජයක මෙම සදාචාරය නිෂ්පාදනයක් වීම වළක්වන්නේ කුමක් ද? 50
- 17- පෘථිවියේ ශිෂ්ටාචාරවල එක් දෙවියෙකුට වඩා ඇත; එසේනම්, දෙවිදා අල්ලාහ්ව විශේෂයෙන් විශ්වාස කරන්නේ ඇයි?52
- 18- කෙනෙක් අනවශ්‍ය දෙයක් කරනවා නම්, එය විකාරයක්! දෙවිදා වහන්සේට අපව අවශ්‍ය නැත, එසේනම් ඔහු අපව මැව්වේ ඇයි? 54
- 19-අපි අල්ලාහ් හඳුනා ගන්නේ කෙසේ ද? 58
- 20 - ආගම් බොහෝමයක් තිබේ. එසේ නම් ඉස්ලාම් කුමක් සඳහා ද?..... 64
- 21- ඉස්ලාම් යනු කුමක් ද?..... 65
- 22- පිළිතුරු දීමේ දී මනස ව්‍යාකූල කරන ප්‍රශ්නවලට ඉස්ලාමයේ පිළිතුරු තිබේ ද? එනම්: අප පැමිණියේ කොහෙන්ද? ඇයි අපි මේ ලෝකේ ඉන්නේ? සහ අවසන් ගමන කොතැනට ද?..... 67
- 23- මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් දෙවිදා අල්ලාහ්ගේ සංදේශකරුවෙකු බව ඔබ දැනගන්නේ කෙසේ ද? 68
- 24- සැබැවින්ම, මම දෙවිදාණෝ වහන්සේව විශ්වාස කළ යුතු බව මා දැන ගන්නේ කෙසේ ද? 81
- 25- වක්තෘවරුන් ප්‍රතික්ෂේප කරමින් අල්ලාහ්ව පමණක් විශ්වාස කිරීම ප්‍රමාණවත් ද? 84

- 26- දේවත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ අයෙක් ඔහු සිදු කළ දැහැමි ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රතිඵල හිමි කර ගන්නේ ද?..... 86
- 27- දෙවිඳා අල්ලාහ් සතුව පරමාදර්ශය ඇත. 88
- 28- ඉස්ලාමය සත්‍යයේ ආගම නම්, දුර්මතය ඇත්තේ මන් ද? 89
- 29- දෙවිඳා අල්ලාහ් නපුර නිර්මාණය කළේ ඇයි? නැතහොත් වෙනත් වචනවලින් කිවහොත්: “නපුරේ උභතෝකෝටිකයට” (dilemma) මුස්ලිම්වරයෙකු ප්‍රතිචාර දක්වන්නේ කෙසේ ද? 92
- 30- පසු ගිය කාලයේ, ලොවේ ආගම පදනම මත බහුලව හටගත් යුද්ධවලට ආගම හේතුවුනේ ද? 97
- 31- බටහිර ඉතා දියුණු මට්ටමින් තිබිය දී, මුස්ලිම්වරුන් ඔවුන්ගේ ඒක දේවවාදී ආගම තිබිය දීත් ඔවුන් පසුගාමී වූයේ ඇයි? 99
- 32 - තේජාන්විත සුවිශුද්ධියාණන් වන අල්ලාහ්ට නැමදුම් කිරීමේ ප්‍රතිඵල මොනවා ද? 105
- 33: උත්තරීතර අල්ලාහ්ට යටහත් වීම පෙන්නුම් කරන සාධක මොනවා ද? වෙනත් වචනයෙන් විමසන්නේ නම්, ඔබ අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණ ලෙස යටහත් වූ තැනැත්තෙකු යැයි ඔබ දැනගන්නේ කෙසේ ද? 107
- 34- අවසාන වශයෙන් මම ඉස්ලාමයට ඇතුල් වන්නේ කෙසේ ද?113